

Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Η στρατηγική των ελληνικών τραπεζών στα πλαίσια της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς

Καθηγήτρια
Γκέκα Ελένη

Σπουδάστριες
Κλαφιάνου Ελένη
Μηλούλη Ειρήνη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Εισαγωγή	7
Κεφάλαιο Πρώτο	
Η φύση του τραπεζικού ιδρύματος	8
1.1 Η έννοια της τράπεζας	8
1.2 Ιστορική αναδρομή του τραπεζικού συστήματος	8
1.2.1 Ιστορική αναδρομή και εξέλιξη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος	9
1.2.2 Εδραίωση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος με βάση τα συστήματα εξωτερικού	
1.3 Το τραπεζικό σύστημα σήμερα	11
1.3.1 Παθητικές τραπεζικές εργασίες	11
1.3.1.1 Καταθέσεις ταμειυτηρίου	11
1.3.1.2 Καταθέσεις όψεως	12
1.3.1.3 Τρεχούμενος λογαριασμός κατάθεσης	12
1.3.1.4 Καταθέσεις με προειδοποίηση	12
1.3.1.5 Καταθέσεις προθεσμίας	12
1.3.1.6 Καταθέσεις σε κοινό λογαριασμό	13
1.3.1.7 Καταθέσεις δεσμευμένες	13
1.3.1.8 Καταθέσεις σε συνάλλαγμα	13
1.3.1.9 Ειδικοί λογαριασμοί καταθέσεων	13
1.3.2 Ενεργητικές τραπεζικές εργασίες	13
1.3.3 Βοηθητικές ή μεσολαβητικές τραπεζικές εργασίες	14
1.4 Τραπεζικά προϊόντα και υπηρεσίες	14
1.4.1 Νέες τραπεζικές εργασίες, προϊόντα και υπηρεσίες	14
1.4.2 Ασφαλιστικά προϊόντα	16
1.4.3 Ηλεκτρονικές τραπεζικές υπηρεσίες	16
1.4.3.1 Τραπεζική εξυπηρέτηση από το τηλέφωνο	16
1.4.3.2 Τραπεζική εξυπηρέτηση μέσω προσωπικού υπολογιστή	17
1.4.3.3 Τραπεζικές συναλλαγές μέσω του διαδικτύου (Web banking)	17
1.5 Λειτουργικοί κίνδυνοι τραπεζών	18
Κεφάλαιο Δεύτερο	
Ελληνικές τράπεζες - Οι λειτουργίες τους	20
2.1 Πιστωτικά ιδρύματα - Κατηγορίες	20
2.2 Η Τράπεζα της Ελλάδος	20
2.3 Εμπορικές τράπεζες	21
2.3.1 Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος	22

2.3.2 Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος	23
2.3.3 Τράπεζα Πειραιώς	24
2.3.4 ALPHA BANK	25
2.3.5 Τράπεζα Αττικής	26
2.3.6 Γενική Τράπεζα	27
2.3.7 Ωμέγα Τράπεζα	27
2.3.8 Εγνατία Τράπεζα	28
2.3.9 NOVA BANK	28
2.3.10 EUROBANK	29
2.3.11 PROTON BANK	30
2.4 Ειδικοί Πιστωτικοί Οργανισμοί	31
2.4.1 Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος	31
2.4.2 Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΕΤΒΑ)	32
2.4.3. Aspis Bank	32
2.4.4. Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο	33
2.4.5 Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων	34
2.5 Πιστωτικά Ιδρύματα με μορφή πιστωτικού συνεταιρισμού	34
2.5.1 Παγκρήτια Τράπεζα	36
2.5.2 Πανελλήνια Τράπεζα	37
Κεφάλαιο Τρίτο	
Το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό Σύστημα	38
3.1 Το ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό περιβάλλον - παράγοντες που το διαμορφώνουν	38
3.2 Η αρχιτεκτονική για τη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος	38
3.2.1 Η λειψουργία του δικτύου ασφαλείας σ' ένα διεθνοποιημένο σύστημα	40
3.3 Η συμβολή του ΕΣΚΤ στη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος	41
3.3.1 Οριοθέτηση του ρόλου του ΕΣΚΤ αναφορικά με τη διασφάλιση του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος	42
3.3.2 Τα μέσα υλοποίησης του καθήκοντος του ΕΣΚΤ	43
Κεφάλαιο Τέταρτο	
Στοιχεία ξένων τραπεζών - Πιστωτικές κάρτες	45
4.1 Ευρωπαϊκά τραπεζικά Ιδρύματα	45
4.1.1 Τράπεζα Κύπρου	45
4.1.2 Λαϊκή Τράπεζα	46
4.1.3 Όμιλος HSBC	47
4.1.4 MARFIN BANK	48
4.1.5 Societe Generale	48

4.2 Εξαγορές - Συγκωνεύσεις και διασυνοριακή δραστηριότητα μεταξύ των τραπεζών της Ευρώπης	49
4.2.1 Παραδείγματα συγκωνεύσεων	50
4.2.2 Διασυνοριακή δραστηριότητα μεταξύ ευρωπαϊκών τραπεζών	52
4.3 Πιστωτικές κάρτες (Credit Cards)	53
4.3.1 Πλαστικές κάρτες	54
4.3.2 Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των πιστωτικών και πλαστικών καρτών	54
4.4 Μηχανήματα Αυτόματης Εξυπηρέτησης (ATM)	55
Κεφάλαιο Πέμπτο	
Εξαγορές και συγκωνεύσεις ελληνικών τραπεζών - μελλοντικές εξελίξεις	56
5.1 Η κατάσταση των ελληνικών τραπεζών εν όψει ανταγωνισμού	56
5.2 Οι ελληνικές τράπεζες απέναντι στις προκλήσεις της ONE	56
5.2.1 Επέκταση των ελληνικών τραπεζών στο Βαλκανικό χώρο	57
5.2.2 Προϋποθέσεις για τη μελλοντική ανταγωνιστικότητα και βιωσιμότητα των ελληνικών τραπεζών	57
5.3 Εξαγορές, συγκωνεύσεις και μερίδια αγοράς	58
5.3.1 Όμιλος Εθνικής Τράπεζας	58
5.3.2 Όμιλος Εμπορικής Τράπεζας	59
5.3.3 Όμιλος Alpha Bank	59
5.3.4 Όμιλος EFG EUROBANK - ERGASIAS	60
5.3.5 Όμιλος Πειραιώς	61
5.4 Τάσεις, προκλήσεις και προοπτικές των ελληνικών τραπεζών	62
Συμπεράσματα	65
Βιβλιογραφία	66

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με την λήξη της παρακολούθησης των μαθημάτων της σχολής μας και οι δύο πραγματοποιήσαμε την εξάμηνη πρακτική μας άσκηση σε τραπεζικά καταστήματα. Έτσι, ήρθαμε σε άμεση επαφή με το περιβάλλον των τραπεζών. Γνωρίσαμε από κοντά τον τρόπο λειτουργίας τους και εκτελέσαμε πολλές από τις τραπεζικές αυτές λειτουργίες. Γι' αυτό το λόγο, το θέμα της πτυχιακής μας εργασίας σχετίζεται άμεσα με τις τράπεζες και την στρατηγική που αυτές καλούνται να διαμορφώσουν στα πλαίσια της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς.

Το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα τελευταίως βρίσκεται σε μια περίοδο εξέλιξης και εκσυγχρονισμού και σταδιακά αρχίζει να αλλάζει την μορφή του. Η απελευθέρωση των αγορών χρήματος και κεφαλαίου, η τεχνολογική πρόοδος, οι καινοτομίες υπηρεσιών και τέλος η υποκατάσταση της έμμεσης δανειακής χρηματοδότησης των επιχειρήσεων από άμεσες μορφές άντλησης πόρων που έχουν μεταβάλει τις συνθήκες λειτουργίες των τραπεζών και το συνολικό φάσμα των προϊόντων που παρέχονται στους πελάτες. Όλοι αυτοί οι παράγοντες οξύνουν τον ανταγωνισμό και καλούν τις τράπεζες να διαμορφώσουν την πολιτική τους, για να καταφέρουν να επιβιώσουν.

Οι τράπεζες σε μια διεθνοποιούμενη αγορά σαν την Ελληνική θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν επιτυχώς στον ανταγωνισμό όταν παρακολουθούν τις παγκόσμιες τραπεζικές συνθήκες και όταν αρχίσουν να εφαρμόζουν νέες μεθόδους και σύγχρονα τραπεζικά εργαλεία. Με αυτό τον τρόπο θα καταφέρουν να επεκτείνουν ποσοτικά το μερίδιό τους στην αγορά και να διεκδικήσουν ποιοτικά καλύτερες εργασίες μεγάλων ιδιωτών πελατών και υγιών επιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

1.1 Η έννοια της τράπεζας

Τράπεζα είναι ένα ίδρυμα που έχει ως κύρια δραστηριότητά του να χορηγεί δάνεια και να δέχεται καταθέσεις από το κοινό.

Το τραπεζικό σύστημα έχει πολλές λειτουργίες. Οι τέσσερις βασικές λειτουργίες ενός τραπεζικού ιδρύματος είναι οι εξής:

- ✓ Προσφορά πρόσβασης σε ένα σύστημα συναλλαγών
- ✓ Διακίνηση κεφαλαίων
- ✓ Διαχείριση του κινδύνου
- ✓ Παραγωγή πληροφοριών κατευθύνοντας τους δανειστές
- ✓ Η κυριότερη όμως λειτουργία της τράπεζας είναι ο έντοκος δανεισμός. Δανείζει κεφάλαια τα οποία της ανήκουν ή κεφάλαια προερχόμενα από καταθέσεις πελατών.

1.2 Ιστορική αναδρομή του τραπεζικού συστήματος

Ιστορικά οι Τράπεζες άρχισαν να αναπτύσσονται ύστερα από την νομισματοκοπή που έκαναν οι Λύδιοι της Μ. Ασίας κατά το τέλος του 8ου π.Χ αιώνα όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος. Επίσης κατά τον 6° π .Χ αιώνα βελτιώνεται η λειτουργία των τραπεζών στην Βαβυλώνα και στην Αίγυπτο κατά την εποχή των Πτολεμαίων με ιδιαίτερη ανάπτυξη των Τραπεζών στην Αλεξανδρινή εποχή. Ήδη, στην αρχαία Ελλάδα, αλλά και στην Ρώμη που μεταφέρθηκε το τραπεζικό επάγγελμα αναπτύχθηκαν Τράπεζες με αντικείμενο την χορήγηση δανείων και την εξασφάλιση καταθέσεων, πράξεις που διενεργούνται και σήμερα στις τράπεζες.

Κατά την διάρκεια του Μεσαίωνα υπήρξαν κάποιοι ανασταλτικοί παράγοντες για την εξέλιξη των τραπεζών εξαιτίας των αντιθέσεων με την Χριστιανική θρησκεία. Αργότερα όμως η τραπεζική τεχνική και το τραπεζικό επάγγελμα έλαβαν ιδιαίτερη ανάπτυξη στην Βόρεια Ιταλία όπου χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά πιστωτικές επιστολές, τραπεζικές επιταγές και άλλοι πιστωτικοί τίτλοι για την μεταφορά χρημάτων.

Το σύγχρονο τραπεζικό σύστημα οφείλει, κατά κάποια έννοια την ύπαρξη του στις εξελίξεις που πραγματοποιήθηκαν εκείνη την εποχή στην Ιταλία αλλά και στην ίδρυση της πρώτης Αγγλικής τράπεζας το 1694 όπου συστηματοποιήθηκαν οι τραπεζικές εργασίες με νόμο που ψηφίσθηκε και έτσι άνοιξε ουσιαστικά ο δρόμος για την δημιουργία και την εδραίωση ενός τραπεζικού καθεστώτος.

Ολοκληρώνοντας αυτή τη σύντομη ιστορική ανάδρομη, αντιλαμβανόμαστε, όπως προκύπτει από τα παραπάνω ότι οι πιστωτικές πράξεις και η χρησιμοποίηση του χρήματος και άλλων αξιών στις συναλλαγές συνδέονται άμεσα με τις τραπεζικές πράξεις της εποχής μας συνίσταται στην τοποθέτηση χρημάτων σε πιστώσεις αλλά και στην συγκέντρωση των χρημάτων.

1.2.1 Ιστορική αναδρομή και εξέλιξη του ελληνικού τραπεζικού συστήματος

Στα πρώτα χρόνια της απελευθέρωσης παρουσιάζεται έντονα η πραγματική ανάγκη να υπάρξει μία τράπεζα που να εξυπηρετεί τις ανάγκες της χώρας, έτσι στα χρόνια της διακυβέρνησης του Καποδίστρια ιδρύεται η Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα.

Η Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα ιδρύεται το 1828 με σκοπό την μείωση της τοκογλυφίας και την αναδιοργάνωση της οικονομίας, η οποία τότε βρισκόταν σε φάση αναδιοργάνωσης, δίνοντας περισσότερη έμφαση στην ελληνική γεωργία.

Την περίοδο αυτήν εκδίδεται το πρώτο ελληνικό χαρτονόμισμα ο «Φοίνικας», ενώ μέχρι τότε στην Ελλάδα κυκλοφορούσαν μόνο ξένα χαρτονόμισμα ιός μέσω συναλλαγών, όπως τα ισπανικά και τα τούρκικα (γρόσια).

Η Πρώτη Τράπεζα δεν εδρεύει για πολύ, διαλύεται το 1834 εξαιτίας των πολιτικοοικονομικών συνθηκών της περιόδου, της περιορισμένης δραστηριότητας της τράπεζας, της αποτυχίας να ανάπτυξη την εμπιστοσύνη του κοινού και εξαιτίας των λίγων αποταμιεύσεων που συγκεντρώθηκαν. Οι προσπάθειες δημιουργίας ενός τραπεζικού συστήματος που θα συνέβαλλε στην οικονομική πορεία του έθνους συνεχίζονται, αλλά μία μία αποτύγχαναν.

Δύο μεγάλοι όμιλοι όμως, οι οποίοι αποτελούνταν ο ένας από Έλληνες και Γάλλους και ο άλλος από Αγγλους, υπόβαλλαν σχετικές προτάσεις στην κυβέρνηση, η οποία μετά από συμφωνία με τον Αγγλο Γκλάς εξέδωσε το νόμο για να συσταθεί νέα τράπεζα (25/1/1836) που θα είχε σκοπό την ανάπτυξη της γεωργίας, της βιομηχανίας, του εμπορίου και της ναυτιλίας.

Ο νόμος του 1836 όμως καταργείται και εκδίδεται ο νόμος του 1841 στις 30 του Μάρτη, με τον οποίο συστάθηκε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος.

1.2.2 Εδραίωση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος με βάση τα συστήματα εξωτερικού

Για να εδραιωθεί ένα αρκετά καλό τραπεζικό σύστημα έπρεπε να βασιστούμε σε τραπεζικά συστήματα του εξωτερικού που λειτουργούσαν με μεγάλη επιτυχία. Έτσι, το ελληνικό τραπεζικό σύστημα δανείστηκε πολλά στοιχεία από τα τραπεζικά συστήματα που είχαν μέχρι τότε αναπτυχθεί στην Ευρώπη και συγκεκριμένα το Βρετανικό, το Γαλλικό και το Γερμανικό.

Αν συγκρίναμε το Ελληνικό Τραπεζικό Σύστημα με τα Ευρωπαϊκά συστήματα θα καταλήγαμε ότι το πρώτο την εποχή αυτή πλησίαζε περισσότερο το Αγγλικό πρότυπο. Η μόνη διαφορά από το Αγγλικό σύστημα ήταν στη χρήση των επιταγών, η οποία ήταν πιο διαδεδομένη στην Αγγλία, ενώ στην Ελλάδα ήταν σχεδόν άγνωστη και το επίπεδο πίστης πολύ χαμηλό. Στην Αγγλία δημιουργήθηκαν νωρίς ειδικευμένοι οργανισμοί, οι οποίοι λειτουργούσαν παράλληλα με τις τράπεζες των καταθέσεων. Στην Ελλάδα αντίστοιχοι οργανισμοί ιδρύονται στη δεκαετία του 1920, γιατί μέχρι τότε ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν χαμηλός και δεν δημιουργούσε ανάγκες εξειδίκευσης.

Από την άλλη αν επιχειρήσουμε να συγκρίνουμε το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα με Γαλλικό θα διαπιστώσουμε ότι είναι αντίθετα γιατί στην Γαλλία οι τράπεζες ήταν στενά συνδεδεμένες με τη μεγάλη βιομηχανία. Και στην Ελλάδα γίνονταν συνεχώς προσπάθειες για σχέσεων τράπεζας και βιομηχανίας αλλά αποτύχαναν. Λόγω του μεικτού χαρακτήρα της Τράπεζας δεν δημιουργήθηκαν εγκαίρως εξειδικευμένοι οργανισμοί για την βιομηχανία. Το μόνο κοινό χαρακτηριστικό αυτών των δύο τραπεζικών συστημάτων, του Ελληνικού και του Γαλλικού ήταν η ύπαρξη ενός μόνο εκδοτικού οργανισμού.

Στην Ελλάδα γίνονταν μακροχρόνιες προσπάθειες δημιουργίας άλλων τραπεζών. Οι προσπάθειες αυτές καταλήγουν στην ίδρυση της Αγροτικής Τράπεζας και της Κτηματικής Τράπεζας. Η δημιουργία αυτών των δύο τραπεζών δημιουργούν αναμφισβήτητα ανασφάλειες Εθνική Τράπεζα, η οποία μέχρι τότε προσπαθούσε να παγιώσει τη θέση της συγκεντρώνοντας στα χέρια της όλο το φάσμα των τραπεζικών εργασιών.

Μέχρι την περίοδο του πολέμου επικρατούσε μεγάλη δυσπιστία μεταξύ των τραπεζών λόγω του αθέμιτου ανταγωνισμού των κρατικών δανείων. Η δυσπιστία της εποχής ενισχυόταν από το γεγονός ότι ήταν γεωργική χώρα και η βιομηχανία ασκείτο σαν συμπληρωματική δραστηριότητα εμπορίου.

Παρ'όλα αυτά γίνονταν πολλές προσπάθειες δημιουργίας βιομηχανικών τραπεζών, με πρωτοβουλία των ίδιων των βιομηχάνων, χωρίς όμως να έχουν καμία επιτυχία. Παράδειγμα τέτοιας τράπεζας ήταν η Τράπεζα Βιομηχανίας που ιδρύθηκε το 1918 από τον Ε. Χαρήλαο, ο οποίος ήταν ένας από τους πρώτους Έλληνες βιομήχανους. Η τράπεζα αυτή αργότερα συγχωνεύτηκε με την Τράπεζα Αξιών. Στη συγχώνευση αυτή συμμετείχαν μεγάλοι Έλληνες βιομήχανοι.

Οι προσπάθειες ίδρυσης νέων τραπεζών συνεχίζονται, αλλά αποτυγχάνουν μία μία. Ένα παράδειγμα αποτυχίας αποτελεί και η Γενική Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία ιδρύθηκε το 1928 με κεφάλαιο 2.500.000 και ένα διοικητικό συμβούλιο απαρτισμένο από βιομηχάνους και τραπεζίτες. Σύντομα όμως θέτει και αυτή τέλος στις εργασίες της. Οι τράπεζες αυτού του είδους δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού που τότε ήταν κλονισμένη, ώστε να εκδώσουν π.χ ομολογιακά δάνεια και να τα χρησιμοποιήσουν στην βιομηχανία.

Από το 1925 η Ε.Τ.Ε. αρχίζει μερικά μακροπρόθεσμα δάνεια σε πρωτοπόρους βιομηχάνους. Οι εταιρίες λοιπόν εξασφαλίζουν με αυτό τον τρόπο κεφάλαια και με άδεια του κράτους δικαιούνται να εκδώσουν ομολογιακά δάνεια.

Αργότερα με τη συμβολή της Κοινωνίας των Εθνών και την ανάγκη να βρεθούν νέες ευκαιρίες τοποθέτησης του ξένου κεφαλαίου ιδρύεται οργανισμός βιομηχανικής πίστης. Ενώ η Ε.Τ.Ε. σταδιακά εξελίσσεται από εκδοτική και εμπορική τράπεζα σε ένα παραστάτη της βιομηχανίας και σε ένα μεικτό τραπεζικό οργανισμό.

1.3 Το τραπεζικό σύστημα σήμερα

Στο τραπεζικό σύστημα σήμερα οι τράπεζες χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες με κριτήριο τις εργασίες που εκτελούν:

Εμπορικές Τράπεζες. Είναι ο πιο αντιπροσωπευτικός τύπος τραπεζικού ιδρύματος και διεξάγουν το μεγαλύτερο αριθμό τραπεζικών εργασιών.

Εξειδικευμένες Τράπεζες. Είναι οι τράπεζες που εξειδικεύονται σε ορισμένο τομέα, όπως οι αγροτικές, οι κτηματικές, οι τράπεζες βιομηχανικής πίστης και οι τράπεζες αναπτύξεως.

Κεντρικές Εκδοτικές Τράπεζες. Είναι οι τράπεζες που έχουν το δικαίωμα της έκδοσης χαρτονομίσματος και αποτελούν συνήθως όργανα εφαρμογής της οικονομικής πολιτικής του κράτους σε συνεργασία με την αρμόδια οικονομική αρχή.

Οι εργασίες που εκτελούν οι τράπεζες μπορούν επίσης να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες, τις Παθητικές, τις Ενεργητικές και τις Βοηθητικές ή Μεσολαβητικές.

1.3.1 Παθητικές Τραπεζικές Εργασίες

Παθητικές τραπεζικές εργασίες είναι οι εργασίες με τις οποίες οι τράπεζες λαμβάνουν χρήματα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα και στη συνέχεια τα χρησιμοποιούν για την ανάπτυξη των πιστωτικών εργασιών τους. Επομένως δικαιολογημένα καλούνται παθητικές γιατί με τις εργασίες αυτές οι τράπεζες λειτουργούν σαν οφειλέτες στους πελάτες (καταθέτες) τους, δηλαδή έχουν υποχρέωση προς αυτούς.

Οι παθητικές εργασίες λοιπόν είναι κυρίως οι διάφορες μορφές καταθέσεων. Οι καταθέσεις αποτελούν την σημαντικότερη λειτουργία των τραπεζών γιατί με αυτές συγκεντρώνεται ένα σημαντικό μέρος των αποταμιεύσεων του κοινού και των πλεονασμάτων των επιχειρήσεων.

Οι καταθέσεις είναι δάνεια που χορηγούνται από τους αποταμιευτές μέσα από τις καταθέσεις τους στις τράπεζες. Οι καταθέσεις αποφέρουν ένα εισόδημα «τόκο», ο οποίος προσδιορίζεται βάση του επιτοκίου που το ύψος του εξαρτάται από το είδος της κατάθεσης.

Οι καταθέσεις διακρίνονται σε διάφορα είδη με κριτήριο τους όρους και το χρόνο διάρκειάς τους. Τα είδη των καταθέσεων παρουσιάζονται και εξετάζονται εν συντομία πιο κάτω.

1.3.1.1 Καταθέσεις ταμειωτηρίου

Αυτό το είδος καταθέσεων αποτελεί το σημαντικότερο μέρος των καταθέσεων που πραγματοποιούνται στις τράπεζες και γίνονται κυρίως από φυσικά πρόσωπα, τα οποία θέλουν να αποταμιεύουν τα χρήματά τους παίρνοντας κάποιο εισόδημα «τόκο» και να έχουν χρήματα σε πρώτη ζήτηση, δηλαδή να έχουν χρήματα που να μπορούν να τα χρησιμοποιούν για να αντιμετωπίσουν τα τρέχοντα έξοδα τους. Ο τόκος τους στις περισσότερες τράπεζες υπολογίζεται ανά εξάμηνο.

Σκοπός των καταθέσεων είναι η ανάπτυξη του αποταμιευτικού πνεύματος και η συγκέντρωση μικροποσών για την διοχέτευση τους στις παραγωγικές δραστηριότητες της οικονομίας.

1.3.1.2 Καταθέσεις Όψεως

Το είδος αυτών των καταθέσεων συνήθως απευθύνεται σε επιχειρήσεις και μοιάζει με τις καταθέσεις ταμιευτηρίου, γιατί είναι αποδοτέες σε πρώτη ζήτηση. Αυτού του είδους ο λογαριασμός κινείται με την χρήση επιταγών. Ο καταθέτης μπορεί να εκδώσει επιταγή στο όνομα του ή στο όνομα τρίτου για να κάνει ανάληψη ή μπορεί να δώσει επιταγή σε τρίτο έναντι μετρητών.

Το επιτόκιο στις καταθέσεις αυτές είναι χαμηλότερο του ταμιευτηρίου και αυτό γιατί το κόστος για την τράπεζα είναι μεγαλύτερο. Με την έκδοση των επιταγών καθημερινά δημιουργούνται περισσότερες χρεοπιστώσεις με αποτέλεσμα το κόστος της τράπεζας να αυξάνεται σημαντικά. Ο τόκος υπολογίζεται ένα εξάμηνο, προστίθεται στο κεφάλαιο και ανατοκίζεται.

Οι λογαριασμοί κατάθεσης όψεως δίνουν την δυνατότητα στις τράπεζες να δημιουργήσουν το «λογιστικό χρήμα», το οποίο θα δανείσουν σε επιχειρήσεις με υψηλότερο επιτόκιο από αυτό των καταθέσεων του ταμιευτηρίου. Έτσι από την διαφορά των δύο επιτοκίων οι τράπεζες αποκομίζουν σημαντικά κέρδη.

1.3.1.3 Τρεχούμενος λογαριασμός κατάθεσης

Τέτοιοι λογαριασμοί ανοίγονται μόνο σε φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εμπόρου για να διενεργούν τις τρέχουσες συναλλαγές τους με επιταγές αντί μετρητά θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο λογαριασμός αυτός είναι παραλλαγή του λογαριασμού κατάθεσης ταμιευτηρίου.

Το επιτόκιο σε αυτό το είδος του λογαριασμού είναι πολύ πιο χαμηλό από αυτό του ταμιευτηρίου, λόγω της διευκόλυνσης που παρέχει η τράπεζα.

1.3.1.4 Καταθέσεις με προειδοποίηση

Η κατηγορία αυτή είναι ειδική και ο καταθέτης υποχρεούται να ειδοποιεί έγκαιρα την τράπεζα πριν προβεί σε ανάληψη ενός σημαντικού ποσού (ούτος ώστε να περιορίζονται οι πιθανότητες να μην έχει μετρητά το ταμείο, γιατί αν συμβεί αυτό θα έχει άλλες συνέπειες για την τράπεζα, με σημαντικότερη τον κλονισμό της πίστης του κοινού).

1.3.1.5 Καταθέσεις προθεσμίας

Στις καταθέσεις αυτές συμφωνείται μεταξύ του καταθέτη και της τράπεζας ότι η ανάληψη δεν θα γίνεται πριν περάσει ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. Σε περιπτώσεις ανάγκης των καταθετών οι τράπεζες μπορούν κατά απόλυτη κρίση τους να αποδώσουν ένα μέρος ή και όλο το ποσό της κατάθεσης με επιβολή όμως χρηματικής ποινής, που είναι ανάλογη με το χρόνο που υπολείπεται μέχρι την κανονική λήξη τους.

Για τις τράπεζες οι προθεσμιακές καταθέσεις αποτελούν πηγή σημαντικών κερδών επειδή δεσμεύονται για μεγάλο χρονικό διάστημα και έτσι μπορεί να χρησιμοποιηθούν τα κεφάλαια για την χορήγηση μακροπρόθεσμων επενδυτικών δανείων. Τα επιτόκια δανεισμού διαμορφώνονται σε υψηλά επίπεδα.

1.3.1.6 Καταθέσεις σε κοινό λογαριασμό

Οι λογαριασμοί των καταθέσεων αυτών μπορεί να γίνουν στο όνομα ενός ή περισσοτέρων προσώπων από κοινού και μπορεί να συμφωνηθεί ότι για οποιαδήποτε ανάληψη απαιτείται η υπογραφή όλων των δικαιούχων ή αρκεί η υπογραφή μερικών ή ενός δικαιούχου. Ο λογαριασμός αυτός λειτουργεί με τη μορφή ταμειυτηρίου ή καταθέσεων όψεως.

1.3.1.7 Καταθέσεις Δεσμευμένες

Δεσμευμένες καταθέσεις καλούνται αυτές που για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα με τη βούληση του καταθέτη (εκούσια) ή με τη διάταξη του νόμου (ακούσια), είναι δεσμευμένες χωρίς δικαίωμα ανάληψης από τον καταθέτη για το χρονικό διάστημα που έχει οριστεί.

1.3.1.8 Καταθέσεις σε συνάλλαγμα

Οι τράπεζες δίνουν την δυνατότητα στους καταθέτες να κάνουν τις καταθέσεις :τους σε συνάλλαγμα σε οποιοδήποτε λογαριασμό π.χ ταμειυτηρίου, όψεως, προθεσμίας. Έτσι οι καταθέτες έχουν για κάθε τους ανάγκη διαθέσιμο συνάλλαγμα και επιπλέον έχουν σημαντικά πλεονεκτήματα.

1.3.1.9 Ειδικός Λογαριασμοί Καταθέσεων

Στην κατηγορία αυτή ανήκουν λογαριασμοί οι οποίοι συνδυάζουν τον αποταμιευτικό χαρακτήρα στις περισσότερες περιπτώσεις με τον επενδυτικό χαρακτήρα. Το ονομαστικό ετήσιο επιτόκιο των λογαριασμών αυτών είναι υψηλότερο από αυτών του ταμειυτηρίου και τις περισσότερες φορές το ύψος διαμορφώνεται ανάλογα με το υπόλοιπο του λογαριασμού. Ο υπολογισμός των τόκων κατά κανόνα γίνεται κάθε εξάμηνο αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που γίνεται και κάθε μήνα.

1.3.2 Ενεργητικές Τραπεζικές Εργασίες

Οι τραπεζικές εργασίες, οι οποίες χαρακτηρίζονται ενεργητικές, είναι εκείνες με τις οποίες οι τράπεζες διοικεύνουν τα χρηματικά τους διαθέσιμα που συγκεντρώθηκαν από τις καταθέσεις στις παραγωγικές δραστηριότητες της ελληνικής οικονομίας. Οι τράπεζες έχουν απαίτηση από τους δικαιούχους των δανείων δηλαδή τους πελάτες τους. Γι' αυτό το λόγο πήραν και την ονομασία ενεργητικές, επειδή εμπεριέχουν απαίτηση.

Οι εργασίες αυτές περιλαμβάνουν χορηγήσεις πιστώσεων με τις εξής μορφές:

- Προεξόφληση Τίτλων Του Χαρτοφυλακίου Επιχείρησης
- Προκαταβολές Έναντι Φορτωτικών Εγγράφων
- Τραπεζική Ενέγγυος Πίστωση
- Δάνεια Διαφόρων Μορφών

1.3.3 Βοηθητικές ή Μεσολαβητικές Τραπεζικές Εργασίες

Πέραν των παθητικών και ενεργητικών τραπεζικών εργασιών που είναι και οι βασικές εργασίες, οι τράπεζες εκτελούν και άλλες εργασίες, οι οποίες χαρακτηρίζονται βοηθητικές ή μεσολαβητικές. Τέτοιες εργασίες είναι:

- Έκδοση Εγγυητικών Επιστολών
- Έκδοση Επιταγών Και Εντολών
- Έκδοση Πιστωτικών Επιστολών
- Είσπραξη Αξιών Για Λογαριασμό Τρίτων
- Αγορά Χρεογράφων Για Λογαριασμό Τρίτων.
- Έκδοση και Διάθεση Τίτλων για Λογαριασμό Τρίτων
- Φύλαξη Κινητών Πραγμάτων
- Ενοικίαση Τραπεζικών Θυρίδων.

1.4 Τραπεζικά Προϊόντα και Υπηρεσίες

Οι τράπεζες εκτός από τις εργασίες, που έχουν ήδη αναφερθεί προσφέρουν στο κοινό διαφόρων ειδών προϊόντα και υπηρεσίες, με σκοπό πάντοτε την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των πελατών. Δεν επιδιώκουν μόνο την καλύτερη εξυπηρέτηση των πελατών τους αλλά προσπαθούν να επιτύχουν και ένα άριστο σημείο παραγωγής, ούτως ώστε να επωφελούνται και οι πελάτες και οι τράπεζες.

1.4.1 Νέες τραπεζικές Εργασίες, Προϊόντα και Υπηρεσίες

Τα τελευταία χρόνια παρουσιάστηκαν πολλές νέες τραπεζικές εργασίες και υπηρεσίες, μερικές από τις οποίες αναφέρονται στη συνέχεια.

- LEASING - Χρηματοδοτική Μίσθωση
- PRIVATE BANKING
- Διαχείριση Χαρτοφυλακίου και Παροχή Επενδυτικών Συμβουλών
- FACTORING - Πρακτόρευση Επιχειρηματικών Απαιτήσεων
- Φύλαξη Και Διαχείριση Χρεογράφων και Μετοχών
- Εμπορικές Πληροφορίες και Διαβάθμισης Πίστης
- Παροχή Επιχειρηματικών και Χρηματοδοτικών Συμβουλών
- Αναδοχή Εκδόσεων - UNDERWRITING
- Προθεσμιακά Συμβόλαια
- Συμβάσεις Παράγωγων Προϊόντων - HEDGE
- Κινητές Αξίες
- Αγοραπωλησίες σε Συνάλλαγμα
- Αγοραπωλησίες σε Βραχυπρόθεσμα Χρεόγραφα
- Μεσολάβηση στις τραπεζικές αγορές
- Ανάληψη υποχρεώσεων
- Εκχώρηση - Αποδοχή Δανείων
- Ασφαλειοτραπεζική – INSURANCE BANKING

Οι τράπεζες προσφέρουν στο κοινό προϊόντα και υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων υπάρχουν κάποιες διαφορές ή καλύτερα κάποια χαρακτηριστικά που τις διαφοροποιούν από τα προϊόντα. Τα χαρακτηριστικά αυτά παρουσιάζονται πιο κάτω:

- **Είναι άυλές, όπως όλες οι υπηρεσίες.** Δεν γίνονται αντιληπές από τις αισθήσεις του πελάτη πριν από την πώληση τους. Δεν χρειάζονται αποθήκευση ούτε μεταφορά για τη διάθεσή τους, όπως τα προϊόντα. Οι τραπεζικές υπηρεσίες δύσκολα προτυποποιούνται, δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε αυτές ευρεσιτεχνίες, δεν μπορούν να δειγματοποιηθούν. Η πώληση τους δεν προϋποθέτει μεταβίβαση κυριότητας.

- **Στηρίζονται στη πίστη, δηλαδή ο πελάτης δεν μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων π ακριβώς αγοράζει, γιατί δεν υπάρχουν συγκεκριμένες και επακριβώς προσδιορισμένες ποιοτικές προδιαγραφές, όπως τα προϊόντα.** Τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των τραπεζικών υπηρεσιών δεν μπορούν να ποσοτικοποιηθούν ούτε να συγκεκριμενοποιηθούν. Τέτοια χαρακτηριστικά είναι η ταχύτητα εξυπηρέτησης στις καθημερινές συναλλαγές, η έλλειψη γραφειοκρατίας, η ευγένεια και η προθυμία των υπαλλήλων, η έγκαιρη ανταπόκριση στα αιτήματα του πελάτη και η ταχύτητα στη λήψη αποφάσεων. Η πίστη στους παλιούς πελάτες δημιουργείται από την ποιότητα εξυπηρέτησης που έχουν στην τράπεζα καθ' όλη την διάρκεια της συνεργασίας τους. Ενώ η πίστη στους νέους πελάτες επηρεάζεται από τις διαφημίσεις και τις διάφορες ενέργειες προώθησης των πωλήσεων και δημοσίων σχέσεων καθώς και από γνώμες γνωστών φίλων, συγγενών που έχουν κάποιο είδος συνεργασίας με την τράπεζα.

- **Ο υπάλληλος της τράπεζας αποτελεί μέρος της υπηρεσίας που προσφέρει γιατί η ποιότητα της υπηρεσίας είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με το επίπεδο γνώσεων, ικανοτήτων, συμπεριφοράς των υπαλλήλων που προσφέρουν τις τραπεζικές υπηρεσίες.** Αντίθετα σε καμία περίπτωση ο πωλητής των προϊόντων δεν θα μπορούσε να αποτελέσει μέρος του προϊόντος που πουλάει.

- **Ο πελάτης αποτελεί μέρος της παραγωγικής διαδικασίας με την παρουσία του, την συμπεριφορά του, την αντιληπτική του ικανότητα και το επίπεδο των γνώσεων του.**

- **Οι υπηρεσίες είναι αδιαχώριστες σε ότι αφορά τον τόπο και τον χρόνο της παραγωγής και χρήσης τους.** Έτσι για την διάθεσή τους δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν μεσάζοντες οπότε πωλούνται απευθείας στον πελάτη. Αδιαχώριστες δεν είναι οι πιστωτικές κάρτες, οι κάρτες διευκόλυνσης, οι ιδιωτικές και οι ταξιδιωτικές επιταγές, οι οποίες προσφέρουν πίστη, διευκόλυνση ή ασφάλεια στον τόπο όπου αυτές είναι απαραίτητες στον πελάτη.

Παρουσιάζουν μεγάλη φαινομενική ομοιογένεια. Για τους πελάτες οι τραπεζικές υπηρεσίες φαίνονται οι ίδιες σε όλες τις εμπορικές τράπεζες. Γι' αυτό το λόγο:

- **Κάθε τράπεζα βρίσκει τρόπους να καθιερώνει την ταυτότητα της και να εξασφαλίζει την επιθυμητή εικόνα προς τους πελάτες της.** Για τους πελάτες της η κάθε τράπεζα διαφοροποιείται από τον τρόπο που επικοινωνεί με το κοινό, τους όρους και τις προμήθειες, από το δίκτυο των καταστημάτων της, από το είδος των προσφερόμενων υπηρεσιών, από την ποιότητα εξυπηρέτησης, από το επίπεδο των υπαλλήλων της και από τις νέες υπηρεσίες και προϊόντα που προσφέρει.

- **Οι υπηρεσίες πρώτα πωλούνται και μετά παράγονται π.χ η περίπτωση παροχής δανείου σε κάποιο πελάτη η υπηρεσία πωλείται με την υπογραφή του συμβολαίου και**

παράγεται μετά την υπογραφή. Το χρονικό στοιχείο είναι πολύ έντονο στην πελατειακή σχέση που δημιουργείται από κάθε πώληση τραπεζικής υπηρεσίας από ότι στα περισσότερα προϊόντα.

- **Οι τραπεζικές υπηρεσίες παρουσιάζουν μεγάλη γεωγραφική διασπορά.** Κάθε εμπορική τράπεζα εκτείνει το δίκτυο της ανάλογα με τις δυνατότητες της, έτσι ώστε να διευκολύνει περισσότερο τις συναλλαγές της με την ήδη υπάρχουν πελατείας της και να καταβάλει προσπάθειες να αποκτήσει μεγαλύτερο μερίδιο στην αγορά.

1.4.2 Ασφαλιστικά Προϊόντα

Αν και τα ασφαλιστικά προϊόντα δεν είναι αμιγώς τραπεζικά προϊόντα, οφείλουμε να αναφερθούμε σε αυτά γιατί είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας της τράπεζας με μια ασφαλιστική εταιρεία καθώς και με μια εταιρεία διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων (που είναι συνήθως εταιρείες του ομίλου εταιρειών των τραπεζών). Τα ασφαλιστικά προϊόντα είναι σχεδιασμένα για να καλύπτουν αποτελεσματικά όλη την οικογένεια καθώς και την περιουσία του καθενός. Πρόκειται για προϊόντα που προσφέρονται είτε με τη μορφή ασφαλιστικών προγραμμάτων είτε ως αμοιβαία κεφάλαια και καλύπτουν τις ανάγκες των παιδιών, τις ανάγκες συνταξιοδότησης ενώ καλύπτουν και την κατοικία του, από οποιαδήποτε βλάβη ή ζημιά (ολική ή μερική).

1.4.3 Ηλεκτρονικές τραπεζικές υπηρεσίες

1.4.3.1 Τραπεζική εξυπηρέτηση από το τηλέφωνο

Οι τράπεζες, πρωτοπόροι στο χώρο της ηλεκτρονικής τραπεζικής τηλεξυπηρέτησεως προσφέρουν τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης από το τηλέφωνο, για να μπορεί ο ενδιαφερόμενος να πραγματοποιεί τις τραπεζικές του συναλλαγές όπου κι αν βρίσκεται ακόμη και από το εξωτερικό, χρησιμοποιώντας μόνο την τηλεφωνική του συσκευή.

Ετσι, με ένα απλό τηλεφώνημα μπορεί:

- Να μεταφέρει ποσά από έναν λογαριασμό σε έναν άλλο δικό του ή τρίτου.
- Να εξοφλεί λογαριασμούς ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, VISA, και άλλων καρτών.
- Να ενημερώνεται για την κίνηση του λογαριασμού του.
- Να πληροφορείται τις τιμές των μετοχών του στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.
- Να πληροφορείται τις τιμές συναλλάγματος (αγορά - πώληση).
- Να ενημερώνεται μέσω FAX για τους λογαριασμούς του (καταθέσεων - χορηγήσεων),

τις τιμές ξένου συναλλάγματος και τις τιμές μετοχών του χρηματιστηρίου.

Η τηλεφωνική εξυπηρέτηση βρίσκεται στη διάθεση των συνδρομητών 24 ώρες το 24ωρο και όλες τις ημέρες του έτους για πληροφορίες / ενημέρωση κτλ., ενώ για συναλλαγές από τις 8:00 το πρωί μέχρι τις 8:00 το βράδυ.

Η λειτουργία του είναι πολύ απλή. Το σύστημα ηλεκτρονικής τηλεξυπηρέτησεως συνδέει τον συνδρομητή με το κέντρο ηλεκτρονικών υπολογιστών της τράπεζας μέσω μιας

συσκευής τόνου ή μέσω ενός φορητού tonepad (συσκευή ηχητικών τόνων). Ο συνδρομητής,

δεν έχει παρά να τηλεφωνήσει και να ακολουθήσει τις οδηγίες πατώντας τα αντίστοιχα πλήκτρα της τηλεφωνικής συσκευής τόνου ή του tonepad, τα υπόλοιπα τα κάνει το σύστημα ηλεκτρονικής τηλεξυπηρετήσεως. Όσο εύκολη, είναι η λειτουργία του συστήματος τηλεξυπηρετήσεως το ίδιο εύκολο είναι να γίνει κανείς συνδρομητής. Αρκεί να συμπληρώσει μια αίτηση και να την καταθέσει στο πλησιέστερο τραπεζικό κατάστημα της προτίμησης του.

1.4.3.2 Τραπεζική εξυπηρέτηση μέσω προσωπικού υπολογιστή

Η τραπεζική εξυπηρέτηση μέσω προσωπικού υπολογιστή είναι μια υπηρεσία που δίνει στον συνδρομητή τη δυνατότητα να εκτελεί μια σειρά τραπεζικών συναλλαγών από το σπίτι, το γραφείο ή οποιονδήποτε άλλο χώρο με τη βοήθεια του προσωπικού του υπολογιστή.

Οι προϋποθέσεις για την απόκτηση του συστήματος εξυπηρέτησης μέσω προσωπικού υπολογιστή είναι να υπάρχει κάποιος λογαριασμός καταθέσεων στην τράπεζα. Και ακόμη, να έχει ο καταθέτης ένα προσωπικό υπολογιστή (PC) 100% συμβατό με το σύστημα IBM ακόμη και φορητό και απαραίτητα στον ίδιο στον ίδιο χώρο μια ενσύρματη ή ασύρματη τηλεφωνική σύνδεση. Τα οφέλη που μπορεί να καρπωθεί κάποιος μέσω του συστήματος είναι τα εξής:

Μεταφορά ποσών από λογαριασμό σε λογαριασμό.

Αποπληρωμή λογαριασμών όπως ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ και καρτών με πάγιες εντολές σε συγκεκριμένη ημερομηνία.

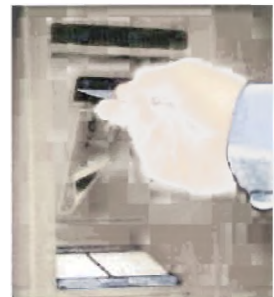
- Μεταφορά χρημάτων από ένα λογαριασμό σε άλλους, σε συγκεκριμένη ημερομηνία.
- Ενημέρωση για το υπόλοιπο των λογαριασμών.
- Ενημέρωση για τους τόκους των λογαριασμών.
- Πληροφορίες για τις εντολές και τις πληρωμές λογαριασμών που έχει δώσει ο συνδρομητής την ίδια ημερομηνία.
- Ενημέρωση σχετικά με κάποια επιταγή που έχει εκδοθεί (πληρωμή, κυκλοφορία κτλ.).
- Ενημέρωση για την κίνηση των λογαριασμών.
- Ενημέρωση για τις τιμές των μετοχών του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών (ΧΑΑ).
- Πληροφορίες για τις τιμές (αγορά - πώληση) ξένων χαρτονομισμάτων, καθώς και για τις τιμές συναλλάγματος.
- Αντιλογισμοί /ακυρώσεις εντολών.
- Ενημέρωση χαρτοφυλακίου.
- Πληροφορίες κάρτας.
- Ανάλυση Μη Διαθεσίμων, Προβλέψεων, Δεσμεύσεων, καθώς επίσης και αλλαγή των προσωπικών στοιχείων του συνδρομητή, όπως:
 - Αλλαγή μουσικού κωδικού, δικαιωμάτων χρήσεως και ταυτότητας λογαριασμού.

1.4.3.3 Τραπεζικές συναλλαγές μέσω του διαδικτύου (Web Banking)

Η υπηρεσία Web Banking δίνει τη δυνατότητα να εκτελεί κανείς μια μεγάλη σειρά τραπεζικών συναλλαγών με τη βοήθεια του προσωπικού υπολογιστή, μέσω δικτύου Internet, εντελώς δωρεάν. Πιο συγκεκριμένα, το Web Banking προσφέρει στους συνδρομητές τις εξής δυνατότητες:

- Μεταφορά ποσών από λογαριασμό σε λογαριασμό.
- Εκτέλεση εντολών για πληρωμές λογαριασμών (ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ κάρτες σε συγκεκριμένη ημερομηνία).
 - Εκτέλεση εντολών για μεταφορά ποσών από ένα λογαριασμό σε άλλους, σε συγκεκριμένη ημερομηνία.
 - Ενημέρωση για τα υπόλοιπα και τους τόκους των λογαριασμών.
 - Πληροφόρηση για τις εντολές και τις πληρωμές λογαριασμών.
 - Ενημέρωση σχετικά με κάποια επιταγή (πληρωμή-κυκλοφορία κτλ.).
 - Ενημέρωση για τα βιβλιάρια των επιταγών (φύλλα καρνέ, ακυκλοφόρητες επιταγές κτλ.).
 - Ενημέρωση για τις κινήσεις των λογαριασμών.
 - Πληροφόρηση για τις τιμές των μετοχών επιλεγμένων εταιρειών.
 - Πληροφορίες για τις τιμές (αγορά-πώληση) συναλλάγματος, ξένων χαρτονομισμάτων.

Για να αποκτήσει κάποιος την υπηρεσία Web Banking θα πρέπει να διαθέτει τραπεζικό λογαριασμό καθώς και σύνδεση στο Internet ενώ, θα πρέπει να συμπληρώσει μια αίτηση συνδρομής και μαζί με τα απαραίτητα δικαιολογητικά να την προσκομίσει στο πλησιέστερο τραπεζικό κατάστημα.

Επίσης, δυνατότητα αιτήσεως στο Web Banking προσφέρεται μέσω του διαδικτύου. Από τη στιγμή που θα γίνει κάποιος συνδρομητής, η τράπεζα του αποστέλλει τον κωδικό συνδρομής και τους μυστικούς κωδικούς πρόσβασης (PIN), με τους οποίους μπορεί να επικοινωνεί, οποιαδήποτε ημέρα της εβδομάδας από τις 8:00 έως τις 20:00, με το κέντρο ηλεκτρονικών υπολογιστών της τραπεζής.

Σε ότι αφορά το θέμα ασφάλειας των συναλλαγών, όλες τράπεζες διαθέτουν την υπηρεσία Web Banking έχουν πιστοποιηθεί από τις ειδικές, για θέματα ασφάλειας, διεθνείς εταιρείες για την αποφυγή προβλημάτων, εξαιτίας του ευρέως φάσματος που καλύπτει και εξυπηρετεί το διαδίκτυο καθώς και τους γνωστούς πειρατές του διαδικτύου (Hackers).

1.5 Λειτουργικοί Κίνδυνοι Τραπεζών

Κάθε τράπεζα (εκτός από την Κ.Τ.Ε) αντιμετωπίζει κάποιους κινδύνους, οι οποίοι είναι συνυφασμένοι με τη λειτουργία της. Οι κίνδυνοι αυτοί είναι οι εξής:

- **Ο κίνδυνος της ρευστότητας**

Αν η κάθε τράπεζα δεν διατηρεί τα απαραίτητα ρευστά διαθέσιμα θα παρουσιάσει αδυναμία να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της και θα αδυνατεί να προσφέρει δάνεια με χαμηλό κόστος για την τράπεζα.

- **Ο πιστωτικός κίνδυνος**

Θεωρείται ο κίνδυνος μη αποπληρωμής δανείων

- **Ο κίνδυνος μεταβολής των επιτοκίων**

Δυσμενή για την τράπεζα η διαφοροποίηση των επιτοκίων των στοιχείων του ενεργητικού σε σχέση με τα επιτόκια των στοιχείων του Παθητικού, τα οποία εντείνονται και με τη διαφορά του χρόνου λήψεως των στοιχείων του Ενεργητικού - Παθητικού.

- **Ο λειτουργικός κίνδυνος**

Ο κίνδυνος αυτός περιλαμβάνει την αναποτελεσματικότητα στον έλεγχο του κόστους, τη μη διόρθωση λαθών προσωπικού, κλοπές, απάτες κ.τ.λ.

Οι προαναφερόμενοι κίνδυνοι πρέπει να ελέγχονται από την κάθε τράπεζα και να καταβάλλονται προσπάθειες για την αντιμετώπιση και στάθμιση τους με τα σωστά μέσα.

Όλες οι τράπεζες ακολουθούν την δική τους επιχειρηματική πολιτική ανάλογα με τους σκοπούς και τα οράματα του σαν οικονομικοί οργανισμοί. Η επιχειρηματική πολιτική που θα ακολουθείται πρέπει να στηρίζεται στις εξής αρχές:

- **Αρχή ρευστότητας:**

Η τράπεζα πρέπει να διατηρεί μόνιμα υψηλό βαθμό ρευστότητας ώστε να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της, χωρίς να υπάρχει ο φόβος να κλονιστεί η εμπιστοσύνη του κοινού προς αυτή.

- **Αρχή της ασφάλειας:**

Εδώ αναφέρεται ότι κάθε τράπεζα υποχρεούται να διατηρεί κάποια διαθέσιμα, τα οποία θα τα τοποθετεί με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η εύκολη ανάκτηση τους. Παλαιότερα όσες τράπεζες ακολουθούσαν την αρχή αυτή, επιδίωκαν να παίρνουν όσο το δυνατό μεγαλύτερες εμπράγματα εξασφαλίσεις. Σήμερα όμως οι εμπράγματα εξασφαλίσεις δεν θεωρούνται το μοναδικό κριτήριο για την χορήγηση του δανείου σε μία επιχείρηση, αλλά συνεκτιμάτε η αποδοτικότητα, η βιωσιμότητα και οι προοπτικές της.

- **Αρχή της διασποράς των κινδύνων:**

Σύμφωνα με αυτή την αρχή, η τράπεζα θα πρέπει να κατανέμει τις χορηγήσεις της, όσο το δυνατό γίνεται, σε περισσότερους δανειολήπτες, ώστε να περιορίζεται ο κίνδυνος της ενδεχόμενης ζημιάς.

Από τα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω για τις αρχές, διαπιστώνουμε ότι η αρχή της αποδοτικότητας έρχεται σε αντίθεση με τις δύο πρώτες, δεδομένου ότι ο μεγάλος βαθμός ρευστότητας συνεπάγεται αχρησιμοποίητα κεφάλαια και κατά συνέπεια πώση της αποδοτικότητας. Ενώ η αρχή της ασφάλειας μπορεί να μην επιτρέπει τοποθετήσεις κεφαλαίων σε εργασίες με υψηλή αποδοτικότητα αλλά και αυξημένο κίνδυνο.

Η αντίθεση αυτή δημιουργεί το ερώτημα σε ποιες αρχές πρέπει να δίνεται προτεραιότητα για να ακολουθήσουμε την σωστή επιχειρηματική πολιτική σε μία τράπεζα. Απάντηση στο ερώτημα μας είναι η χρυσή τομή των τριών πρώτων αρχών και η επιθυμητή διασπορά των κινδύνων (μικρή διασπορά - μεγαλύτερος κίνδυνος - χαμηλότερο λειτουργικό κόστος).

Η επιχειρηματική τακτική κάθε τράπεζας εξαρτάται από τη θέση της στην αγορά, τους βραχυχρόνιους και τους μακροχρόνιους στόχους της για τη διατήρηση ή την αλλαγή της θέσης, την στρατηγική που ακολουθεί καθώς και το χρονικό ορίζοντα, στον οποίο στοχεύει να αποπερατώσει τις αλλαγές της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ – ΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥΣ

2.1 Πιστωτικά ιδρύματα - Κατηγορίες

Συμφωνά με την ελληνική νομοθεσία (νόμος 2076/1992, άρθρο 2), ως πιστωτικό ίδρυμα ορίζεται κάθε επιχείρηση, η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων από το κοινό και στη χορήγηση πιστώσεων για λογαριασμό της.

Από τη διατύπωση του εν λόγω ορισμού προκύπτει ότι το ελάχιστο περιεχόμενο της δραστηριότητας ενός πιστωτικού ιδρύματος για το οποίο χορηγείται η άδεια λειτουργίας του πρέπει να συνίσταται σωρευτικά:

- Στην αποδοχή καταθέσεων (ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων) από το κοινό, υπηρεσία για την οποία καθιερώνεται μάλιστα νομικό μονοπώλιο υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων και
- Στη χορήγηση πιστώσεων για λογαριασμό του.

Συνεπώς, μια τραπεζική επιχείρηση δεν δικαιούται, σύμφωνα με το νόμο, να αποδέχεται καταθέσεις από το κοινό, τις οποίες στη συνέχεια να επενδύει αποκλειστικά σε μετοχές, ομολογίες ή μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων.

Κατηγορίες πιστωτικών ιδρυμάτων

Στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα λειτουργούν οι ακόλουθες κατηγορίες πιστωτικών ιδρυμάτων:

- η Τράπεζα της Ελλάδος
- οι εμπορικές τράπεζες
- οι ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί
- τα πιστωτικά ιδρύματα με τη μορφή πιστωτικού συνεταιρισμού και
- τα υποκαταστήματα στην Ελλάδα αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων.

2.2 Η Τράπεζα της Ελλάδος

Η τράπεζα της Ελλάδος είναι η κεντρική εκδοτική τράπεζα της χώρας μας. Ιδρύθηκε με βάση το νόμο 3424/7-2-1927 και άρχισε να λειτουργεί στις 14 Μαΐου του 1928. Η ίδρυση της Τράπεζας της Ελλάδος προκλήθηκε από την Κοινωνία των Εθνών. Η Κοινωνία των Εθνών έστειλε αντιπροσώπους στη χώρα μας που μελέτησαν τα οικονομικά της χώρας. Η επιτροπή πρότεινε δύο εναλλακτικές λύσεις για την εξυγίανση των οικονομικών της χώρας μας και τη σταθεροποίηση του νομίσματός της.

Δέχθηκε να αναλάβει υπό την φροντίδα της τη σύναψη δανείου 900.000 λιρών με τον όρο όμως ότι η Εθνική Τράπεζα να περιορίσει τις εργασίες της στον εκδοτικό κύκλο ή να ιδρυθεί ειδική εκδοτική τράπεζα. Από τις δύο αυτές προτάσεις αποφασίστηκε η δεύτερη και έτσι με σύμβαση μεταξύ της Εθνικής Τράπεζας και του Κράτους και του νόμου 3427/27 ιδρύθηκε η Τράπεζα της Ελλάδος, της οποίας τα κεφάλαια από 1.200.000 ευρώ διαιρεμένα σε 80.000 μετοχές κατέθεσε στο σύνολο η Εθνική Τράπεζα που ανέλαβε και τη διάθεση των

μετοχών.

Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι μικτής μορφής, ούτε καθαρά κρατική, ούτε ιδιωτική, λειτουργεί με τη μορφή της Α.Ε. και οι μετοχές της κατέχονται από ιδιώτες και δημοσίους οργανισμούς.

Η Τράπεζα της Ελλάδος διοικείται από το Διοικητικό Συμβούλιο που αποτελείται από το διοικητή, δύο υποδιοικητές και εννέα συμβούλους. Η εκλογή του διοικητή υπόκειται και στην έγκριση της κυβέρνησης. Ανώτατο διοικητικό όργανο της τράπεζας είναι η Γενική Συνέλευση των μετόχων της. Οι αρμοδιότητες και λειτουργίες της τράπεζας της Ελλάδος είναι:

- ☉ Να εκδίδει και να κυκλοφορεί κατ' αποκλειστικότητα τα τραπεζογραμμάτια.
- ☉ Να διενεργεί τις τραπεζικές και τις ταμιακές εργασίες του Δημοσίου ενεργώντας σαν τραπεζίτης του Κράτους.
- ☉ Να διαχειρίζεται και να διαφυλάσσει τα συναλλαγματικά διαθέσιμα της χώρας.
- ☉ Να χρηματοδοτεί τους Ειδικούς Πιστωτικούς Οργανισμούς.
- ☉ Να παρέχει πιστωτικές διευκολύνσεις προς τις εμπορικές τράπεζες και παράλληλα να ασκεί και έλεγχο της πιστωτικής δραστηριότητας τους.
- ☉ Να δέχεται καταθέσεις Δημοσίου και δημοσίων οργανισμών.
- ☉ Να χρηματοδοτεί ορισμένους τομείς που δεν καλύπτουν οι άλλες τράπεζες.
- ☉ Να εφαρμόζει τη νομισματική και πιστωτική πολιτική.

Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν δικαιούται να μετέχει άμεσα σε οποιαδήποτε εμπορική, βιομηχανική ή άλλη επιχείρηση, να παρέχει τόκους, να εκδίδει ή να αποδέχεται γραμμάτια πληρωτέα.

2.3 Εμπορικές τράπεζες

A. Κατηγορίες εμπορικών τραπεζών

Οι εμπορικές τράπεζες είναι πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας. Το καθεστώς λειτουργίας τους διέπεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας περί ανωνύμων εταιρειών (νόμος 2190/1920) και συμπληρωματικά από τις ειδικές διατάξεις της τραπεζικής νομοθεσίας.

Ανάλογα με το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς, οι εμπορικές τράπεζες διακρίνονται σε δύο κατηγορίες:

☛ τις ελεγχόμενες από το Δημόσιο, εκείνες δηλαδή στις οποίες το Δημόσιο κατέχει άμεσα ή έμμεσα (μέσω ταμείων δημοσίου συμφέροντος) σημαντικό ποσοστό μετοχών (όπως, π.χ, η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, η Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, η Γενική Τράπεζα της Ελλάδος και η Τράπεζα Απικής) και

☛ τις τράπεζες ιδιωτικών συμφερόντων, ιδιοκτησίας ελλήνων ή και αλλοδαπών επενδυτών (π.χ. Alpha Τράπεζα Πίστεως, Τράπεζα εργασίας, Eurobank – οι δύο τελευταίες συγχωνεύτηκαν – ο όμιλος της Τράπεζας Πειραιώς και Εγνατία Τράπεζα.

B. Υπηρεσίες των εμπορικών τραπεζών

Το φάσμα των υπηρεσιών που δικαιούνται να παρέχουν οι ελληνικές εμπορικές τράπεζες είναι ευρύτατο. Ειδικότερα:

Α) Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα στην παρούσα ενότητα, η ελάχιστη, από το νόμο καθοριζόμενη, δραστηριότητα των εμπορικών τραπεζών περιλαμβάνει:

- Την αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων και
- Την χορήγηση πιστώσεων.

Β) Στη βασική δραστηριότητα των εμπορικών τραπεζών εμπίπτει και η διενέργεια πληρωμών για λογαριασμό της πελατείας, η εκτέλεση εντολών μεταφοράς κεφαλαίων, καθώς και η έκδοση και διαχείριση μέσων πληρωμών. Στην κατηγορία αυτών των υπηρεσιών περιλαμβάνονται:

- η αποδοχή πάγιων εντολών της πελατείας για την πληρωμή λογαριασμών επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, μηνιαίων δόσεων υποθηκών ή δανείων και λογαριασμών πιστωτικών καρτών
- η μεταφορά κεφαλαίων για πληρωμές μεγάλης και μικρής αξίας, μέσω είτε του διεθνούς συστήματος SWIFT, είτε του διατραπεζικού συστήματος DIASTRANSFER της ΔΙΑΣ
- η έκδοση επιταγών, η εκκαθάριση των οποίων πραγματοποιείται είτε επί του συστήματος εκκαθάρισης του Γραφείου Συμψηφισμού Αθηνών είτε επί του συστήματος συμψηφισμού που παρέχονται από την εταιρεία ΔΙΑΣ
- η έκδοση πιστωτικών καρτών, η οποία επιτρέπεται και σε μη τραπεζικές επιχειρήσεις
- η έκδοση προπληρωμένων καρτών πολλαπλών χρήσεων αποτελεί νομικό μονοπώλιο υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Γ) Η παροχή εγγυήσεων και η ανάληψη υποχρεώσεων είναι μία ακόμα κατηγορία υπηρεσιών που παρέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα. Η υλοποίηση των εν λόγω υπηρεσιών πραγματοποιείται μέσω διάφορων μορφών συμβάσεων όπως:

- οι εγγυητικές επιστολές και
- οι ενέγγυες πιστώσεις

Δ) Οι εμπορικές τράπεζες παρέχουν, επίσης, υπηρεσίες σε συνάλλαγμα τόσο για την κάλυψη ατομικών και εμπορικών συναλλαγών της πελατείας, όσο και για την κάλυψη συναλλαγματικών κινδύνων.

Ε) Τέλος, οι εμπορικές τράπεζες παρέχουν ένα ευρύτατο φάσμα επενδυτικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τον ορισμό που δίνεται στο άρθρο του νόμου 2396/1996.

2.3.1 Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος με τη μεγαλύτερη και ισχυρότερη παρουσία στον Ελλαδικό χώρο, αλλά και με το δυναμικό προφίλ της στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο ηγείται του μεγαλύτερου και ισχυρότερου Ομίλου χρηματοοικονομικών υπηρεσιών στην Ελλάδα.

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. ιδρύθηκε το 1841 ως εμπορική τράπεζα και εισήχθη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών το 1880. Με 160 πλέον επιτυχούς και αδιάλειπτης λειτουργίας στον οικονομικό βίο της χώρας, η Τράπεζα έχει εξελιχθεί σε ένα σύγχρονο και ολοκληρωμένο όμιλο εταιρειών παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, καλύπτοντας έτσι τις συνεχώς διευρυνόμενες ανάγκες των πελατών της. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα ίδρυσε το 1891 την Ελληνική

Εταιρεία Γενικών Ασφαλίσεων “Η Εθνική” και το 1927 την Εθνική Κτηματική Τράπεζα.

Μέχρι την ίδρυση της Τράπεζας της Ελλάδος το 1928, η Τράπεζα είχε το εκδοτικό προνόμιο στην Ελλάδα και ήταν υπεύθυνη για την έκδοση του νομίσματος. Το 1953, η Τράπεζα συγχωνεύτηκε με την “Τράπεζα Αθηνών”, που είχε ιδρυθεί το 1893. Μέσα στο 1998, η τράπεζα προέβη στη συγχώνευση δι’ απορροφήσεως της θυγατρικής της “Εθνική Κτηματική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.”, η οποία είχε προέλθει από την συγχώνευση δύο πρώην θυγατρικών της εταιρειών, της “Εθνική Κτηματική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.” και της “Εθνική Στεγαστική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.”, με σκοπό την αρτιότερη εξυπηρέτηση των πελατών της στον τομέα της στεγαστικής και κτηματικής πίστης.

Από τον Οκτώβριο 1999, η μετοχή της Τράπεζας διαπραγματεύεται στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Στα τέλη του 2002, η Εθνική Τράπεζα προχώρησε στη συγχώνευση δι’ απορροφήσεως της θυγατρικής της “Εθνική Τράπεζα Επενδύσεων Βιομηχανικής Αναπτύξεως Α.Ε.”

Με 590 καταστήματα και 1316 Α.Τ.Μ. καλύπτει ολόκληρη τη γεωγραφική έκταση της Ελλάδος. Παράλληλα, αναπτύσσει εναλλακτικά δίκτυα πώλησης των προϊόντων της, όπως οι υπηρεσίες Mobile και Internet Banking. Σήμερα και μετά την πρόσφατη εξαγορά στο χώρο της Βαλκανικής, το δίκτυο της τράπεζας στο εξωτερικό περιλαμβάνει 328 μονάδες σε τέσσερις ηπείρους. Με επιβεβαιωμένη την ηγετική της θέση στην Ελληνική τραπεζική αγορά και με στόχο τη βελτίωση της εξυπηρέτησης της πελατείας, αλλά και την αύξηση της κερδοφορίας της, η τράπεζα μεριμνά για το διαρκή εκσυγχρονισμό των διαδικασιών της, επενδύοντας στη νέα τεχνολογία.

2.3.2 Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος

Ιδρύθηκε το έτος 1886 στην Αθήνα από τον Γρηγ. Εμπεδοκλέους. Αρχικά λειτούργησε σαν τραπεζικό γραφείο, αργότερα μετατράπηκε από τραπεζικό γραφείο σε ομόρρυθμη εταιρεία. Το έτος 1905 μετατράπηκε από ομόρρυθμη σε ετερόρρυθμη μετοχική εταιρεία με την επωνυμία Τράπεζα Εμπεδοκλέους. Το έτος 1907 σε ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος.

Η Εμπορική Τράπεζα είναι η τρίτη σε μέγεθος Ελληνική τράπεζα και διαθέτει δίκτυο υποκαταστημάτων που αριθμεί τα 400 καταστήματα, προσφέροντας όλο το φάσμα των τραπεζικών προϊόντων εντός και εκτός Ελλάδος, όπου δραστηριοποιείται.

Στα πλαίσια εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης των παρεχομένων υπηρεσιών η διοίκηση της τράπεζας έχει υιοθετήσει την πελατοκεντρική προσέγγιση αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα το πολυκαναλικό marketing και την ηλεκτρονική τραπεζική παρουσία της για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των πελατών της.

Η συμμαχία της Εμπορικής Τράπεζας με την Credit Agricole υπεγράφη το 2000 και δεν αποτελεί μόνο μια απλή συμμετοχή της Credit Agricole στο μετοχικό κεφάλαιο της Εμπορικής, αλλά μια μακροχρόνια συνεργασία που αποβλέπει στην ανταλλαγή τεχνογνωσίας μεταξύ των δύο τραπεζών. Η συνεργασία προχωρά τόσο σε επίπεδο Τράπεζας όσο και σε επίπεδο Ομίλου με την από κοινού συμμετοχή σε νέες και υπάρχουσες θυγατρικές εταιρείες

στους κώρους των τραπεζασφαλειών, της διαχείρισης επενδυτικών κεφαλαίων θεσμικών επενδυτών, της διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων, της επενδυτικής τραπεζικής και της καταναλωτικής πίστης.

2.3.3 Τράπεζα Πειραιώς

Ο Ομίλος Πειραιώς αποτελεί έναν από τους πιο δυναμικούς και δραστήριους της ελληνικής οικονομίας. Η Τράπεζα Πειραιώς ιδρύθηκε το 1916. Για πολλές δεκαετίες λειτούργησε ως ιδιωτική Τράπεζα και το 1975 πέρασε υπό κρατικό έλεγχο, όπου και παρέμεινε μέχρι το 1991. Από το Δεκέμβριο του 1991 που ιδιωτικοποιήθηκε, παρουσιάζει συνεχή και ταχεία ανάπτυξη εργασιών, μεγεθών και δραστηριοτήτων.

Παράλληλα με την οργανική της ανάπτυξη, η Τράπεζα Πειραιώς προχωρεί σε μια σειρά από στρατηγικές κινήσεις με σκοπό την εδραίωση της σε μία δυναμικά αναπτυσσόμενη αγορά. Έτσι, το 1998 προχώρησε στην απορρόφηση των εργασιών της Chase Manhattan στην Ελλάδα, την εξαγορά της Τράπεζας Μακεδονίας - Θράκης και της μικρής εξειδικευμένης Τράπεζας Credit Lyonnais Hellas, καθώς και την απόκτηση του ελέγχου της Τράπεζας Χίου στις αρχές του 1999 και την απορρόφηση των εργασιών της National Westminster Bank στην Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 2000, πραγματοποίησε την ενοποίηση των τραπεζικών δραστηριοτήτων της στην Ελλάδα, μέσω της απορρόφησης των εμπορικών Τραπεζών Μακεδονίας - Θράκης και Χίου. Η συγχώνευση των τριών Τραπεζών ολοκληρώθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία, δημιουργώντας έτσι μία από τις τρεις μεγαλύτερες ιδιωτικές Τράπεζες στην Ελλάδα.

Στις αρχές του 2002, η Τράπεζα Πειραιώς απέκτησε τον έλεγχο της ETBAbank από το Ελληνικό Δημόσιο. Αυτή η εξαγορά επιφέρει σημαντικά οφέλη για τον Όμιλο Πειραιώς, με την ισχυροποίηση της κεφαλαιακής του βάσης διευρύνοντας τη δυνατότητα ανάπτυξης των εργασιών του, την απόκτηση ενός συμπληρωματικού δανειακού χαρτοφυλακίου και την αύξηση του μεριδίου αγοράς του στις τραπεζικές εργασίες, στο leasing και στη διαχείριση επενδύσεων χαρτοφυλακίου.

Σήμερα, η Τράπεζα Πειραιώς ηγείται ενός Ομίλου επιχειρήσεων που καλύπτει το σύνολο των εργασιών και δραστηριοτήτων του χρηματοοικονομικού τομέα στην Ελλάδα. Η Τράπεζα Πειραιώς διαθέτει ιδιαίτερη τεχνογνωσία στην καταναλωτική-στεγαστική πίστη και στα άλλα προϊόντα retail banking, στο χώρο των μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεων, στην παροχή υπηρεσιών κεφαλαιαγοράς και επενδυτικής τραπεζικής, στην αναπτυσσόμενη αγορά του leasing και τέλος στον τομέα της ναυτιλίας. Το σύνολο αυτών των υπηρεσιών προσφέρονται τόσο μέσα από το πολύ καλά οργανωμένο δίκτυο καταστημάτων της, όσο και από το ηλεκτρονικό δίκτυο τραπεζικής της winbank. Η τελευταία δημιουργήθηκε στις αρχές του 2000 ως η πρώτη ολοκληρωμένη υπηρεσία ηλεκτρονικής τραπεζικής στην Ελλάδα, παρέχοντας ένα πλήρες και ολοκληρωμένο σύνολο υπηρεσιών ηλεκτρονικής εξυπηρέτησης μέσα από τέσσερα διαφορετικά ηλεκτρονικά κανάλια επικοινωνίας (internet, mobile phone, call center και ATM). Η winbank έχει βραβευθεί για το άριστο επίπεδο υπηρεσιών της από διακεκριμένους οργανισμούς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Παράλληλα, ο Όμιλος της Τράπεζας Πειραιώς έχει παρουσία και στο εξωτερικό, η οποία

εστιάζεται κυρίως στην Νοτιοανατολική Ευρώπη και την Κύπρο, με παρουσία στα μεγάλα χρηματοοικονομικά κέντρα της Δυτικής Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Συγκεκριμένα, ο Ομίλος της Τράπεζας Πειραιώς δραστηριοποιείται στις Η.Π.Α. με την Marathon Bank στη Νέα Υόρκη, στο Ηνωμένο Βασίλειο με κατάστημα της Τράπεζας Πειραιώς, στην Αλβανία με την Tirana Bank, στη Ρουμανία με την Piraeus Bank Romania, στη Βουλγαρία με 4 καταστήματα της Τράπεζας Πειραιώς και στην Κύπρο με την Euroinvestment & Finance Ltd.

Κύριοι στρατηγικοί στόχοι του Ομίλου Πειραιώς αποτελούν: η διεύρυνση των μεριδίων αγοράς τόσο στην ελληνική τραπεζική αγορά όσο και στην αγορά Βαλκανίων, η βελτίωση της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών και του επιπέδου εξυπηρέτησης των πελατών του, η πρωτοπορία στη δημιουργία καινοτόμων προϊόντων, η περαιτέρω ενίσχυση της θέσης του Ομίλου στη λιανική τραπεζική, η ενδυνάμωση στους τομείς της διαχείρισης περιουσίας τρίτων και των τραπεζασφαλειών και τέλος, η ενδυνάμωση της κερδοφορίας του με στόχο τη συνεχή αύξηση της περιουσίας των μετόχων του.

Βασική κατεύθυνση της πολιτικής για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού του Ομίλου είναι η αποτελεσματική διοίκηση των ανθρωπίνων πόρων, διαθέτοντας ικανά και αφοσιωμένα στελέχη δυνατά να λειτουργήσουν αποτελεσματικά στο πλαίσιο της ενιαίας Τραπεζικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σύνολο των απασχολούμενων στον Όμιλο στις 30.09.2002 ανέρχόταν σε 4.749 άτομα.

2.3.4 ALPHA BANK

Η Alpha Bank ιδρύθηκε το 1879 από τον Ιωάννη Φ. Κωσιόπουλο, όταν δημιούργησε μία μικρή εμπορική επιχείρηση στην Καλαμάτα. Το 1918 το τραπεζικό τμήμα του οίκου «Ι. Φ. Κωστοπούλου» μετονομάστηκε σε «Τράπεζα Καλαμών». Το 1924 η έδρα της μεταφέρθηκε στην Αθήνα και η Τράπεζα ονομάστηκε Τράπεζα Ελληνικής Εμπορικής Πίστεως. Το 1947 η επωνυμία άλλαξε σε Τράπεζα Εμπορικής Πίστεως, αργότερα, το 1972 σε Τράπεζα Πίστεως και τέλος το Μάρτιο του 1994 σε Alpha Τράπεζα Πίστεως.

ALPHA BANK

Η τράπεζα γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη τις τελευταίες δεκαετίες. Πέρα από την προσφορά απλών τραπεζικών υπηρεσιών και προϊόντων, εξελίχθηκε σε έναν ολοκληρωμένο όμιλο παροχής οικονομικών υπηρεσιών. Το 1999 πραγματοποιήθηκε η εξαγορά του 51% των μετοχών της Ιονικής Τραπέζης. Στις 11 Απριλίου 2000 εγκρίθηκε η συγχώνευση της Ιονικής Τραπέζης με απορρόφηση από την Alpha Τράπεζα Πίστεως. Η νέα διευρυμένη τράπεζα που προέκυψε από την συγχώνευση ονομάζεται Alpha Bank. Σήμερα η Alpha Bank είναι η δεύτερη σε μέγεθος τράπεζα στην Ελλάδα.

Οι δραστηριότητες της καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα των οικονομικών υπηρεσιών. Αναγνωρίζεται ως πρωτοπόρος στην εισαγωγή νέων ηλεκτρονικών υπηρεσιών, όπως για παράδειγμα:

- ✓ το Alphaphone για τραπεζικές υπηρεσίες με το τηλέφωνο,
- ✓ το Alphaline για τραπεζικές συναλλαγές με τον προσωπικό υπολογιστή,

- ✓ το Alpha Web Banking για τραπεζικές συναλλαγές μέσω Internet,
- ✓ το Alpha Bank m-Banking για τραπεζικές συναλλαγές μέσω κινητού τηλεφώνου.

Αναπτύσσει επίσης τις υπηρεσίες της και στον τομέα της ναυτιλίας και δημιουργεί νέους πολυδιάστατους λογαριασμούς καταθέσεων και σύγχρονους λογαριασμούς χορηγήσεων.

Με τις εταιρείες του ομίλου της καλύπτει το σύνολο του χρηματοοικονομικού τομέα, παρέχοντας ολοκληρωμένες υπηρεσίες, όπως:

- ✓ χρηματοδοτικές, με τις εταιρείες Alpha Leasing και ABC Factors
- ✓ χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, με την Alpha Διαχειρίσεως Αμοιβαίων Κεφαλαίων, την Alpha Finance, την Alpha Asset Management και την Αναπτυξιακή Διαχειρίσεως Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος, επενδύσεων, με την Alpha Ventures και την Ιονική Συμμετοχών, Παροχής υπηρεσιών, με την Icar, Ασφαλίσεων με την Alpha Ασφαλιστική και την Alpha Μεσιτική Ασφαλίσεων, Κτηματικές, με την Alpha Αστικά Ακίνητα, Ξενοδοχειακές, με την Ιονική Ξενοδοχειακές Επιχειρήσεις.

2.3.5 Τράπεζα Αττικής

Η Τράπεζα Αττικής ιδρύθηκε το 1925 και είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αθηνών από το 1964. Διαθέτει σήμερα ένα δίκτυο 63 καταστημάτων με πανελλήνιο γεωγραφική κάλυψη και προσφέρει μια πλήρη γκάμα χρηματοοικονομικών προϊόντων (δάνεια, καταθέσεις, private banking, αμοιβαία κεφάλαια, leasing, factoring).

Το δίκτυο της τράπεζας αποτελεί για την Attica Ventures πηγή επενδυτικών προτάσεων και ταυτόχρονα προσφέρει τον «παλμό της αγοράς».

Η συνεργασία με την Τράπεζα δίνει στις εταιρίες του καρτοφυλακίου της Attica Ventures άμεση πρόσβαση σε ένα «μενού» χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά περίπτωση στις υπό επένδυση επιχειρήσεις. Ακόμα σημαντικότερο ίσως, παρέχει πρόσβαση σε ένα δίκτυο πελατών / επιχειρήσεων συνεργαζόμενων με την Τράπεζα, που μπορεί να αποδειχτεί πολύτιμο για μια νέα ή αναπτυσσόμενη μικρομεσαία εταιρεία (π.χ. ως πιθανοί πελάτες, προμηθευτές, συνεργασίες κ.τ.λ.).

Η Τράπεζα Αττικής Α.Ε. λειτουργεί ως Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2190/20 περί Ανωνύμων Εταιριών, όπως ισχύει σήμερα, τις διατάξεις του Ν. 2076/92 περί Πιστωτικών Ιδρυμάτων και τις διατάξεις των λοιπών συναφών νομοθετημάτων.

Η διάρκεια της Τραπεζικής εταιρείας ορίζεται εκατό χρόνια αρχίζει δε από της ημερομηνίας δημοσίευσης του αρχικού καταστατικού Διατάγματος, ήτοι από 5ης Φεβρουαρίου 1925 και λήγει την 4η Φεβρουαρίου 2025. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού, σκοπός της εταιρείας είναι η ενέργεια τραπεζικών εργασιών δι' ίδιον αυτής λογαριασμόν ή δια λογαριασμό άλλων. Η Τράπεζα από το 1964 ανήκε στον Όμιλο Εταιριών της Εμπορικής Τράπεζας και εισήχθη στο Χρηματιστήριο στις 2-6-1964. Στις 26/6/97 ο Όμιλος Εταιριών Εμπορικής Τράπεζας μεταβίβασε, μέσω του Χ.Α.Α., μέρος των μετοχών που κατείχε, στο ΤΣΜΕΔΕ και στο Τ.Π.Δ και από την 09/09/2002 μεταβίβασε στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο τις υπόλοιπες μετοχές που κατείχε. Οι βασικοί Μέτοχοι της Τράπεζας είναι:

- ✓ Το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών - Εργοληπτών - Δημοσίων Εργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) με 41,16% των μετοχών

- ✓ Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο με 18,73% των μετοχών.
- ✓ Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων με 18,76% των μετοχών.

2.3.6 Γενική Τράπεζα

Η Τράπεζα ιδρύθηκε τον Οκτώβριο του 1937 με κεφάλαια του Μετοχικού Ταμείου Στρατού και με την αρχική επωνυμία ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α.Ε. Εκτελούσε περιορισμένο αριθμό τραπεζικών εργασιών (προεξοφλήσεις μερισμάτων, ενυπόθηκα δάνεια, καταθέσεις) με συγκεκριμένο πελατολόγιο (στρατιωτικούς και μερισματούχους). Τον Σεπτέμβριο του 1966 μετονομάστηκε σε ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. Η Τράπεζα την εποχή εκείνη αριθμούσε μόλις 7 καταστήματα (πέντε στον Ν. Αττικής, ένα στη Θεσσαλονίκη και ένα στην Πάτρα). Τον Ιανουάριο του 1985 έγινε εισαγωγή των μετοχών της Τράπεζας για διαπραγμάτευση στην Κύρια Αγορά του Χ.Α.Α.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, η ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ήταν ήδη μια πλήρης εμπορική τράπεζα που διέθετε δίκτυο 91 καταστημάτων και δυνατότητα κάλυψης όλου του φάσματος των τραπεζικών εργασιών. Τα επόμενα χρόνια υπήρξε έντονη δραστηριότητα για τη βελτίωση και ανάπτυξη της μηχανογραφικής υποδομής της Τράπεζας και το μετασχηματισμό της σε πλήρη Χρηματοπιστωτικό Ομίλο ικανό να προσφέρει ολοκληρωμένη εξυπηρέτηση στην πελατεία του.

Σήμερα η Τράπεζα διαθέτει 105 Καταστήματα και παρέχει όλο το φάσμα των σύγχρονων Τραπεζικών Προϊόντων και Υπηρεσιών.

2.3.7 Ωμέγα Τράπεζα

Η Ωμέγα Τράπεζα Α.Ε. είναι μια σύγχρονη ευέλικτη Τράπεζα που προσφέρει στους πελάτες της ελληνικά και διεθνή χρηματοοικονομικά προϊόντα και υπηρεσίες.

Πρόκειται για Τράπεζα αμιγώς ελληνική, με πολυμετοχική σύνθεση, το Ανθρώπινο Δυναμικό της οποίας ανέρχεται σε 400 άτομα. Άδεια έναρξης των τραπεζικών εργασιών έλαβε από την Τράπεζα της Ελλάδος στις 30.10.2000. Το πρώτο κατάστημα της Τράπεζας άνοιξε τις πύλες του στο κοινό στις 19.10.2001. Η πρώτη φάση ανάπτυξης του δικτύου περιελάμβανε 7 καταστήματα, φάση η οποία ολοκληρώθηκε τον Ιανουάριο του 2002. Η δεύτερη φάση περιελάμβανε τη διεύρυνση του δικτύου της κατά 8 ακόμη καταστήματα τα οποία τέθηκαν σε λειτουργία στο διάστημα Απριλίου - Μαΐου 2003.

Σήμερα το δίκτυο καταστημάτων της Ωμέγα Τράπεζας αριθμεί 15 Καταστήματα με προοπτική αυτά να αυξηθούν, λόγω της σταθερά ανοδικής αναπτυξιακής της πορείας. Παράλληλα με το δίκτυο των Καταστημάτων, για την εξυπηρέτηση των πελατών της έχει τοποθετήσει σε 16 σημεία off site ΑΤΜ, όπου ο συναλλασσόμενος μπορεί να κάνει, εκτός από αναλήψεις, on line καταθέσεις, ενημέρωση του λογαριασμού και των χρηματιστηριακών πράξεων του.

Η Ωμέγα Τράπεζα δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην προσωπική εξυπηρέτηση των πελατών. Οι αξίες που της δίνουν συγκριτικό πλεονέκτημα είναι:

- ✓ Σεβασμός στον πελάτη
- ✓ Υψηλός επαγγελματισμός

- ✓ Συνέπεια
- ✓ Απλότητα
- ✓ Εχεμύθεια και εμπιστοσύνη
- ✓ Ταχύτητα και ακρίβεια πληροφόρησης
- ✓ Τεχνογνωσία

Πολύτιμο επίσης κεφαλαίο στην Ωμέγα Τράπεζα αποτελεί και το Ανθρώπινο Δυναμικό της και αυτό γιατί, κάτω από τις σημερινές συνθήκες του έντονου ανταγωνισμού, ο παράγοντας εκείνος που βοηθάει έναν οργανισμό να διακριθεί είναι οι άνθρωποι του.

Τα προσόντα και η διάθεση των εργαζομένων, ο ενθουσιασμός και η ικανοποίηση που αντλούν από την εργασία τους, το αίσθημα της δίκαιης μεταχείρισης και η συμμετοχή τους στους κοινούς στόχους, στο κοινό όραμα, αποτελούν στοιχεία που διαμορφώνουν και επηρεάζουν την παραγωγικότητα του Τραπεζικού Οργανισμού, διαμορφώνουν και επηρεάζουν το επίπεδο της εξυπηρέτησης πελατών, τη φήμη και την εικόνα που αυτός προβάλλει και τέλος την επιβίωση του. Λειτουργώντας σε αυτά τα πλαίσια η Ωμέγα Τράπεζα, δίνει ιδιαίτερη σημασία στο ρόλο, την αξία και την ανάπτυξη του Ανθρώπινου Δυναμικού.

2.3.8 ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ

Η ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1991 με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Το 1999, μετά την εξαγορά της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος, η ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ εισήχθη

στο ΧΑ. Πέρα από το δίκτυο 65 Καταστημάτων, η ΕΓΝΑΤΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ προσφέρει ολοκληρωμένη εξυπηρέτηση μέσω Internet (www.Egnatiabank.gr) και μέσω τηλεφώνου (801-111-8-111). Στον Όμιλο της ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ανήκουν οι θυγατρικές εταιρείες ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΧΕΠΕΥ, ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΕΔΑΚ, ΕΓΝΑΤΙΑ ΛΕΑΣΙΝΓ, ΕΓΝΑΤΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑΚΗ ΜΕΠΕ, ΕΓΝΑΤΙΑ BANK (ROMANIA) SA, EUROCAMBIO ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ, ΕΓΝΑΤΙΑ FINANCIAL SERVICES (CYPRUS).

Εστιάζοντας στην παροχή προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής προστιθέμενης αξίας, η ΕΓΝΑΤΙΑ Τράπεζα αναπτύσσει διαρκώς τις υποδομές της, εκπαιδεύει συστηματικά το ανθρώπινο δυναμικό της και στοχεύει στην ανάπτυξη μακροχρόνιων σταθερών σχέσεων, αμοιβαίου οφέλους, με τους πελάτες-συνεργάτες της.

2.3.9 NOVA BANK

Το 1999 δύο μεγάλοι επιχειρηματικοί οργανισμοί, οι Όμιλοι INTERAMERICAN και BANCO COMERCIAL PORTUGUES, είχαν την ιδέα και συμφώνησαν στην ίδρυση, συμμετέχοντας με 50% ο καθένας, μιας νέας τράπεζας που ονόμασαν NovaBank. Οι δύο Όμιλοι κατέθεσαν στη συνεργασία αυτή, ως εγγύηση επιτυχίας, τα πολύ σημαντικά πλεονεκτήματά τους: η μεν INTERAMERICAN τη δύναμη, το κύρος και τη γνώση της τοπικής αγοράς, η δε BCP, η ηγέτιδα Πορτογαλική τράπεζα, το παγκόσμιο βεληνεκές της και την τεράστια τραπεζική τεχνογνωσία της. Έτσι, η NovaBank, που έλαβε την άδεια λειτουργίας της από την Τράπεζα της Ελλάδος τον Απρίλιο του 2000 ξεκίνησε μετά από ενιατική προετοιμασία, στις 21 Σεπτεμβρίου 2000, τη λειτουργία των 45 πρώτων καταστημάτων της,

στην Αττική και τη Θεσσαλονίκη.

Έχοντας συμπληρώσει δύο χρόνια λειτουργίας το Σεπτέμβριο του 2002, η NovaBank αποτελεί τη νέα δύναμη στον Ελληνικό τραπεζικό χώρο, επιτυγχάνοντας ταχύτατους ρυθμούς ανάπτυξης δικτύου και μεγεθών και εισάγοντας καινοτομικά τραπεζικά προϊόντα και υπηρεσίες. Συνεχίζοντας τους ταχύτατους ρυθμούς ανάπτυξης της, η NovaBank αριθμεί σήμερα δίκτυο 87 καταστημάτων, ενώ 6 ακόμα νέα καταστήματα θα ξεκινήσουν τη λειτουργία τους ως το τέλος του 2002.

Διευρύνοντας την επιτυχημένη της πορεία στο χώρο της λιανικής τραπεζικής, η NovaBank αναπτύσσει το 2003 τους νέους τομείς Business Banking με 10 καταστήματα και Private Banking, με 3 εξειδικευμένα κέντρα σε πρώτο στάδιο, έχοντας ως στόχο την παροχή πλήρων τραπεζικών υπηρεσιών σε όλα τα τμήματα της αγοράς. Παράλληλα, η NovaBank προχωρά με την επέκταση των εργασιών της σε διεθνές επίπεδο, με πρώτο βήμα τη γείτονα χώρα Τουρκία, με την αναδιάρθρωση της εξαγορασθείσας Τουρκικής τράπεζας Sitebank και την επέκταση του δικτύου της.

2.3.10 EUROBANK

Η Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias ιδρύθηκε το 1990 με αρχική επωνυμία “Ευρωεπενδυτική Τράπεζα”, Σήμερα, προσφέρει πλήρες φάσμα τραπεζικών προϊόντων και υπηρεσιών σε ιδιώτες, επιχειρήσεις και θεσμικούς πελάτες, Η Τράπεζα καταλαμβάνει ηγετική θέση στους ταχύτερα αναπτυσσόμενους και πιο προσοδοφόρους τομείς της αγοράς. Η EFG Eurobank Ergasias κατέχει την πρώτη θέση στις κορηγήσεις καταναλωτικών δανείων, πιστωτικών καρτών και δανείων προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και στη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων. Επιπλέον, ο Όμιλος κατέχει ηγετική θέση στην επενδυτική τραπεζική, μέσω της EFG Telesis Finance και στα προϊόντα κεφαλαιαγοράς, μέσω της “EFG Eurobank Χρηματοπιστηριακή”, ενώ διαθέτει ισχυρό συγκριτικό πλεονέκτημα στο χώρο της διαχείρισης περιουσίας ιδιωτών (private banking) και σημαντική παρουσία στην τραπεζική επιχειρήσεων.

Με δυναμικό άνω των 13.700 ανθρώπων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, εγχώριο δίκτυο άνω των 300 καταστημάτων και 700 ATM και με την αξιοποίηση εναλλακτικών δικτύων (phone banking, ηλεκτρονική τραπεζική και mobile banking) η Τράπεζα επιτυγχάνει τη διάθεση των προϊόντων και των υπηρεσιών της πανελλαδικά. Επίσης, η Τράπεζα αναπτύσσει την παρουσία της στην ευρύτερη γεωγραφική περιοχή. Η στρατηγική συνεργασία με τον Όμιλο EFG Bank European Financial Group, με έδρα τη Γενεύη, διευκολύνει την πρόσβαση στις Ευρωπαϊκές αγορές.

Η Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias επιλέγεται για τέταρτη χρονιά ως «Τράπεζα της χρονιάς 2005» για την Ελλάδα, από το διεθνούς κύρους περιοδικό The Banker, που ανήκει στον εκδοτικό όμιλο των Financial Times.

Σημειώνεται ότι τα κριτήρια με βάση τα οποία αξιολογούνται οι τράπεζες από την ειδική επιτροπή του The Banker είναι, μεταξύ άλλων, τα αποτελέσματα, οι ρυθμοί ανάπτυξης, η αποδοτικότητα, η κεφαλαιακή επάρκεια και η ποιότητα του ενεργητικού. Επίσης εξετάζεται

συνολικά η δραστηριότητα της κατά την τελευταία περίοδο κάτι που αξιολογείται με βάση τις επιδόσεις και την ποιότητα των δραστηριοτήτων που αναπτύσσει. Ο όμιλος της τράπεζας EFG Eurobank Ergasias στις 30/ 06/2005 προχώρησε στην ίδρυση θυγατρικής εταιρείας της EFG EUROBANK LEASING S.A. στη Ρουμανία.

Η EFG EUROBANK LEASING στόχο έχει να αξιοποιήσει τις σημαντικές προοπτικές και να εκμεταλλευτεί τις ευκαιρίες δυναμικής ανάπτυξης σε κάθε τομέα της αναπτυσσόμενης με ταχείς ρυθμούς ρουμανικής αγοράς leasing (οχήματα, εξοπλισμός και ακίνητα).

Η ίδρυση της νέας εταιρείας σε συνδυασμό με την υποστήριξη και τη στενή συνεργασία της θυγατρικής Τράπεζας του Ομίλου στη Ρουμανία BANCPOST, θα συμβάλλει στην ενίσχυση της παρουσίας του και στην περαιτέρω ανάπτυξη του εύρους των προσφερόμενων προϊόντων και υπηρεσιών της στη ρουμανική αγορά.

Η ρουμανική αγορά leasing παρουσιάζει μεγάλες δυνατότητες και προοπτικές ανάπτυξης. Κατά το 2005 η αγορά Leasing παρουσιάζει ρυθμό αύξησης 30% σε σχέση με το 2004. Το μέγεθος της αγοράς (νέα συμβόλαια) ανήλθε σε EUR 1,4 δισ το 2004, εκ των οποίων το 86% προήλθε από το leasing οχημάτων (επιβατικά, ελαφριά /βαρέα οχήματα) το 12% από το leasing εξοπλισμού και μόλις 2% από το leasing ακινήτων. Μεσοπρόθεσμα σημαντική επιχειρηματική πρόκληση για το leasing αποτελεί η αγορά του real estate, καθώς και η ταχεία ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα.

2.3.11 PROTON BANK

Η PROTON BANK ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο 2001 και ξεκίνησε επίσημα τις εργασίες της το Φεβρουάριο 2002. Η PROTON BANK παρέχει εξειδικευμένες συμβουλευτικές και επενδυτικές υπηρεσίες, τόσο σε ιδιώτες, όσο και σε επιχειρήσεις. Βασική επιλογή της PROTON είναι η παροχή υπηρεσιών στο χρηματοοικονομικό επενδυτικό χώρο και όχι στις παραδοσιακές τραπεζικές εργασίες. Η στρατηγική της Τράπεζας να μη βασίσει την ανάπτυξη της στη δημιουργία δανειακού χαρτοφυλακίου, εξασφαλίζει τη μεγάλη επάρκεια των κεφαλαίων της, που σήμερα ανέρχονται στα 35.000.000 ευρώ.

Η PROTON BANK διαφοροποιείται από το εγκώριο χρηματοοικονομικό σύστημα με την προσπάθεια της να προσωποποιήσει τις επενδυτικές υπηρεσίες, με τη χρήση σύγχρονων και σε πολλές περιπτώσεις σύνθετων χρηματοοικονομικών προϊόντων σε ένα διεθνές φάσμα αγορών. Για να επιτύχει στην προσπάθεια της αυτή, η PROTONBANK δίνει μεγάλη έμφαση στην κατανόηση της συγκεκριμένης ανάγκης κάθε πελάτη, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η από κοινού εξεύρεση της εκάστοτε ενδεδειγμένης λύσης.

Η PROTON BANK απευθύνεται σε εταιρικούς πελάτες που αναζητούν τις υπηρεσίες εκείνες που θα δώσουν τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις τους να προστατευτούν από τους κινδύνους και να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που προσφέρει η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και η διεθνοποίηση των αγορών, μέσα από τη χρήση σύγχρονων μεθόδων διαχείρισης πόρων και εκμετάλλευσης συνεργιών.

Στόχοι

Η PROTON στοχεύει να εισάγει στην Ελληνική αγορά τη διεθνή επενδυτική τραπεζική φιλοσοφία και να διεθνοποιήσει τις επενδυτικές επιλογές της πελατείας της.

Υπηρεσίες

- ✓ Διαχείριση περιουσίας
- ✓ Αναδοχή νέων εκδόσεων ομολογιακών και κοινοπρακτικών δανείων, καθώς
- ✓ και αυξήσεων μετοχικών κεφαλαίων
- ✓ Υβριδικά χρηματοοικονομικά προϊόντα
- ✓ Υπηρεσίες εταιρικής αναδιάρθρωσης και εταιρικής διακυβέρνησης
- ✓ Διαχείριση ενεργητικού /παθητικού
- ✓ Τιτλοποιήσεις απαιτήσεων
- ✓ Συμβουλευτικές υπηρεσίες σε εξαγορές /συγχωνεύσεις και υπηρεσίες αποτιμήσεων
- ✓ Υπηρεσίες θεματοφυλακής.

2.4 Ειδικό πιστωτικό οργανισμό

Οι ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί είναι πιστωτικά ιδρύματα κρατικά ή ημικρατικά και έχουν σκοπό να καλύψουν χρηματοδοτικές ανάγκες σε ειδικούς τομείς. Τα πιστωτικά αυτά εξειδικευμένα αναπτυξιακά ιδρύματα είναι τα εξής: Η Αγροτική τράπεζα της Ελλάδος, η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΕΤΒΑ), Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

2.4.1 Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος

Η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος (ΑΤΕ) ιδρύθηκε το 1929 με σύμβαση στο Ελληνικό Δημόσιο και την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος. Στην τράπεζα είχαν ανατεθεί η προνομιακή άσκηση αγροτικής πίστης σε όλες τις μορφές, η ενίσχυση της συνεταιριστικής δράσης των αγροτών, η βελτίωση των όρων διεξαγωγής των γεωργικών εργασιών, η εκτέλεση έργων έγγειας βελτίωσης και η προγραμματισμένη ανάπτυξη ολόκληρης της εθνικής αγροτικής οικονομίας με την άσκηση αγροτικής πίστης χρηματοδότησης.

Πρωτεργάτης της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος ήταν ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου ο οποίος, ως Πρωθυπουργός και ως Υπουργός Γεωργίας προώθησε τα θέματα για την ανάπτυξη της αγροτικής μας οικονομίας.

Οι κυριότεροι σκοποί της ΑΤΕ, όπως αναφέρονται στην πρώτη εγκύκλιο που κυκλοφόρησε το 1929, είναι: η οικονομική ενίσχυση των αγροτών και των συνεταιρισμών τους με δάνεια, η τόνωση και εξυγίανση των συνεταιρισμών και η οργάνωση νέων κάθε μορφής, η καθοδήγηση των αγροτών από τους γεωπόνους της τράπεζας για την σωστότερη καλλιέργεια των κτημάτων τους και τέλος η καθοδήγηση των αγροτών για να κάνουν οικονομία για να καταθέτουν ότι τους περισσεύει στην Αγροτική Τράπεζα.

Το 1980 η ΑΤΕ διευρύνει τις δραστηριότητές της και στον εξωγεωργικό τομέα, αναπτύσσοντας ένα δίκτυο καταστημάτων σε όλη την Ελλάδα καθώς και νέα

χρηματοοικονομικά προϊόντα και υπηρεσίες. Το 1991 η ΑΤΕ γίνεται ανώνυμη εταιρεία ενώ παράλληλα ιδρύει ένα ολοκληρωμένο όμιλο παροχής χρηματοοικονομικών προϊόντων και υπηρεσιών. Τέλος η Αγροτική Τράπεζα το 2002 πραγματοποιεί αύξηση μετοχικού κεφαλαίου για την εισαγωγή της στο Χρηματιστήριο Αθηνών και από τον Ιανουάριο του 2002 διαπραγματεύεται η μετοχή της στο ΧΑΑ.

2.4.2 Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΕΤΒΑ)

Η ΕΤΒΑ μια μονοπρόσωπη ανώνυμη εταιρεία με μοναδικό μέτοχο το κράτος. Ιδρύθηκε το 1964 ως προϊόν συγχώνευσης του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως Οικονομικής Αναπτύξεως και του Οργανισμού Βιομηχανικής Αναπτύξεως και μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρεία. Από την ίδρυσή της, ο σκοπός της συνίσταται στην προώθηση της βιομηχανικής, βιοτεχνικής, μεταλλευτικής, ναυτιλιακής και τουριστικής ανάπτυξης της χώρας, μέσα στο πλαίσιο του κυβερνητικού προγράμματος οικονομικής ανάπτυξης.

Για την πραγματοποίηση του σκοπού της, η ΕΤΒΑ εκτελεί, για δικό της λογαριασμό, για λογαριασμό του Δημοσίου ή τρίτων, ένα ευρύτατο φάσμα εργασιών, όπως:

- ✓ η χορήγηση μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων δανείων, καθώς και βραχυπρόθεσμων για κεφάλαια κίνησης στη βιοτεχνία
- ✓ η συμμετοχή στο κεφάλαιο υφιστάμενων επιχειρήσεων και η ίδρυση επιχειρήσεων για την υλοποίηση προγραμμάτων γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος
- ✓ η μετατροπή υφιστάμενων μακροπρόθεσμων δανείων σε επιχειρήσεις, σε ομολογιακά δάνεια και διοχέτευση των αντίστοιχων τίτλων στο ευρύτερο αποταμιευτικό κοινό μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών
- ✓ η ίδρυση εταιρειών επενδύσεων χαρτοφυλακίου και εταιρειών διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων
- ✓ η οργάνωση και λειτουργία βιομηχανικών περιοχών και η διάθεση των γηπέδων ή βιομηχανοστασίων που βρίσκονται σε αυτές
- ✓ η εκπόνηση μελετών και εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων που συνδέονται με οποιοδήποτε τρόπο με τον σκοπό της.

2.4.3 Aspis Bank

Η Aspis Bank ανώνυμη τραπεζική εταιρεία ιδρύθηκε το Ιούνιο του 1992 με ιδρυτικούς μετόχους την εταιρεία AEGON GRIEKENLAND HOLDING B.V. (ποσοστό 50%) και τον κ. Π. Ψωμιάδη (ποσοστό 50%).

Το 1995 η τράπεζα προχώρησε σε αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου κατά έξι εκατομμύρια ευρώ. Η τράπεζα εισάγεται στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών το 1998 και συγχρόνως διευρύνει την παρουσία της στην κεφαλαιαγορά, αποκτώντας το 30% του μετοχικού κεφαλαίου της ΑΣΠΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ. Το ίδιο έτος ολοκληρώνεται η μελέτη αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού των λειτουργικών συστημάτων και μηχανογραφικών εφαρμογών της τράπεζας.

Μετά τη συγχώνευση, το 1998 των δύο παραδοσιακών ελληνικών κτηματικών τραπεζών (δηλαδή της Εθνικής Κτηματικής Τράπεζας και της Στεγαστικής Τράπεζας της Ελλάδος) και

απορρόφηση της τράπεζας που δημιουργήθηκε από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος το 1998, στην ελληνική αγορά λειτουργεί μόνο μια κτηματική τράπεζα, η Aspis Bank.

Η Aspis Bank από το 2001 έχει μετατραπεί από στεγαστικό σε εμπορικό τραπεζικό ίδρυμα, εισάγοντας νέες υπηρεσίες όπως το On-Line Banking και Phone Banking προς όφελος των πελατών της. Επίσης το δίκτυο της Aspis Bank επεκτάθηκε κατά 16 νέα καταστήματα. Τα νέα καταστήματα λειτούργησαν στη Βέροια, Θεσσαλονίκη (Εύοσμος), Καλαμάτα, Ξάνθη, Πάτρα, Αγρίνιο, Χαλκίδα, Χανιά, Σέρρες καθώς και στην περιοχή της Απικής, στο Γαλάτσι, στην Παλλήνη, στο Περιστέρι, στο Χολαργό, στα Σπάτα και στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Το 2002 αποτέλεσε ακόμα μια χρονιά κατά την οποία η Aspis Bank συνέχισε τη δυναμική ανάπτυξή της, επιτυγχάνοντας σημαντική αύξηση στην κερδοφορία της αλλά και στα μεγέθη της. Τα αποτελέσματα της χρήσης 2002 ήταν άκρως ικανοποιητικά, δεδομένων τόσο των ευρύτερων συνθηκών στην Ελλάδα και στις διεθνείς αγορές, όσο και της ραγδαίας ανάπτυξης της ίδιας της τράπεζας και των επενδύσεων που πραγματοποιήθηκαν σε νέα καταστήματα και ανθρώπινο δυναμικό.

Σήμερα, το δίκτυο της τράπεζας αριθμεί 62 καταστήματα σ' όλη την Ελλάδα, έναντι 41 που λειτουργούσαν στο τέλος του 2001. Τα 16 νεοαποκτηθέντα καταστήματα προέρχονται από την εξαγορά του Τομέα Καταναλωτικής και Εμπορικής Τραπεζικής της ABN AMRO στην Ελλάδα, ενώ 5 είναι νέα καταστήματα Aspis Bank.

2.4.4 Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο

Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο ιδρύθηκε το 1914. Δεν είναι ανώνυμη εταιρεία ούτε καν νομικό πρόσωπο. Είναι μια αυτοτελής δημόσια υπηρεσία με διοικητική και οικονομική αποκέντρωση, η οποία:

- ✓εποπεύεται από τον υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών
- ✓έχει όλα τα δικαιώματα, τα προνόμια και τις απαλλαγές του Δημοσίου
- ✓έχει το αποκλειστικό προνόμιο οι καταθέσεις του να έχουν από το νόμο την εγγύηση του κράτους.

Η αποστολή του συνίσταται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 224/1988 που διέπει τον οργανισμό του, στα ακόλουθα:

- ✓αξιοποίηση των καταθέσεων με τη διάθεσή τους για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.
- ✓εκπλήρωση γενικότερων κοινωφελών σκοπών.
- ✓λειτουργία ενεχυροδανειστηρίων
- ✓χορήγηση στεγαστικών δανείων.

Οι εργασίες του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου εκτελούνται από την κεντρική υπηρεσία και τα υποκαταστήματά του που λειτουργούν σε όλη τη χώρα καθώς διαθέτει το εκτενέστερο δίκτυο καταστημάτων.

2.4.5 Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεν είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υπό την εποπεία του Υπουργείου Οικονομικών. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 471/198 ο σκοπός του συνίσταται στα ακόλουθα:

Εκτέλεση τραπεζικών εργασιών, όπως αποδοχή καταθέσεων, διάθεση τίτλων του Δημοσίου και μίσθωση θυρίδων.

Φύλαξη και διαχείριση των κάθε μορφής των παρακαταθηκών.

Ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης με τη χρηματοπιστωτική και τεχνική υποστήριξη των προγραμμάτων που αποβλέπουν στην οικονομική ανάπτυξη, ιδιαίτερα της Τοπικής Νομαρχιακής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

Στήριξη της στεγαστικής πολιτικής με τη χορήγηση δανείων.

Εξυπηρέτηση του δημόσιου και κοινωνικού συμφέροντος με ταμειακή διαχείριση των κεφαλαίων των ειδικών ταμείων και των οργανισμών Τοπικής, Νομαρχιακής και Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης.

2.5 Πιστωτικά ιδρύματα με τη μορφή πιστωτικού συνεταιρισμού

Ο θεσμός των πιστωτικών ιδρυμάτων με τη μορφή πιστωτικού συνεταιρισμού καθιερώθηκε με το άρθρο 5 του νόμου 2076/1992, στο οποίο ορίζεται ότι: Τα πιστωτικά ιδρύματα επιτρέπεται να συσταθούν και να λειτουργούν μόνο με τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας και κατ' εξαίρεση με τη μορφή αμιγούς πιστωτικού συνεταιρισμού.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που διέπει τη λειτουργία τους, στα πιστωτικά ιδρύματα με τη μορφή συνεταιρισμού επιτρέπεται κατά βάθος παροχή όλων των υπηρεσιών που παρέχουν οι εμπορικές τράπεζες, με την επιφύλαξη των ακόλουθων περιορισμών:

Τα πιστωτικά ιδρύματα αυτής της κατηγορίας επιτρέπεται να συναλλάσσονται μόνο με τα μέλη τους, άλλα πιστωτικά ιδρύματα και το Ελληνικό Δημόσιο. Συναλλαγές με μη μέλη επιτρέπονται μόνο εφόσον υπάρχει έγκριση της Τράπεζας της Ελλάδος και

- ✓ Στη συναλλαγή συμμετέχει και μέλος του συνεταιρισμού
- ✓ Πρόκειται για δευτερεύουσες εργασίες διαμεσολαβητικού χαρακτήρα.

Ο θεσμός των συνεταιριστικών τραπεζών ήλθε στην Ελλάδα μετά το 1992 με το Ν. 2076/92, με τον οποίο επιτράπηκε η ίδρυση και λειτουργία πιστωτικών ιδρυμάτων με την μορφή Αστικών Πιστωτικών Συνεταιρισμού του Ν. 1667/86.

Στην Ευρώπη ο θεσμός είναι πολύ διαδεδομένος και αναπτύχθηκε κυρίως μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα αποτελέσματα είναι θεαματικά και σήμερα υπάρχουν Συνεταιριστικές Τράπεζες σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες ενώ η Ευρωπαϊκή εμπειρία δείχνει ότι οι Συνεταιριστικές τράπεζες είναι κυρίως Τοπικές και αναπτύσσονται σε μικρές πληθυσμιακές περιοχές.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την δημιουργία μιας συνεταιριστικής τράπεζας είναι η συγκέντρωση σε επίπεδο Νόμου του ποσού 3.000.000 ευρώ, ποσό αρκετά μεγάλο μιας και ισχύει το ίδιο για όλους τους νομούς, χωρίς να παίρνεται υπόψη ο πληθυσμός τους.

Όπως προαναφέραμε στην Ελλάδα ο θεσμός άρχισε να αναπτύσσεται μετά το 1992. Ετσι αρχικά μετεξελίχθηκαν σε Τράπεζες ο Αστικός Πιστωτικός Συνεταιρισμός Λαμίας (έτος

ίδρυσης αρχές αιώνα) και ο Αστικός Πιστωτικός Συνεταιρισμός Ιωαννίνων. Κατόπιν, δημιουργήθηκαν η Παγκρήπια Συνεταιριστική Τράπεζα, η Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα και σήμερα αριθμούν στις 15 λειτουργούσες Συνεταιριστικές Τράπεζες σε ισάριθμους νομούς ενώ υπάρχουν άλλοι 20 Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί σε άλλους τόσους νομούς της Ελλάδας βρίσκονται στο στάδιο συγκέντρωσης του απαραίτητου κεφαλαίου 3.000.000 ευρώ. Μερικοί από αυτούς είναι η συνεταιριστική τράπεζα Εβρου, Δωδεκανήσου, Καρδίτσας, Τρικάλων, Λέσβου – Λήμνου, Εύβοιας.

Τα χαρακτηριστικά των συνεταιριστικών τραπεζών είναι τα παρακάτω:

✓ Η Τράπεζα συναλλάσσεται μόνο με τα μέλη του Συνεταιρισμού. Το μέλος του Συνεταιρισμού είναι και πελάτης της Τράπεζας.

✓ Για να γίνει μέλος Συνεταίρος στο Συνεταιρισμό χρειάζεται να αγοράσεις τουλάχιστον (1) Συνεταιριστική μερίδα.

✓ Η αξία της μερίδας σήμερα κυμαίνεται από 150 έως 600 ευρώ, στις λειτουργούσες Συνεταιριστικές Τράπεζες.

✓ Κάθε συνέταιρος μπορεί να αγοράσει μέχρι 601 Συνεταιριστικές μερίδες.

✓ Ανεξαρτήτως αριθμού συνεταιριστικών μερίδων κάθε συνέταιρος έχει μία (1) ψήφο.

✓ Τέλος οι Συνεταιριστικές τράπεζες εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος και ελέγχονται από ορκωτούς ελεγκτές.

Τα πλεονεκτήματα των συνεταιριστικών τραπεζών σε σχέση με τις άλλες εμπορικές τράπεζες:

1) Η Συνεταιριστική Τράπεζα έχει πολλή καλή γνώση της τοπικής αγοράς και των ειδικών συνθηκών αυτής.

2) Η διοίκηση της Συνεταιριστικής Τράπεζας είναι άνθρωποι ντόπιοι με αποτέλεσμα να γνωρίζουν τους δανειοδοτούμενους.

3) Οι αποφάσεις του Δ.Σ. της Τράπεζας παίρνονται ταχύτατα με αποτέλεσμα την ευελιξία και αποτελεσματικότητα.

4) Μικρό λειτουργικό κόστος (μικρές δαπάνες διαφήμισης, μικρές δαπάνες συλλογής πληροφοριών στοιχείων για δάνεια, μικρές δαπάνες ίδρυσης υποκαταστημάτων, μικρές δαπάνες προσέγγισης νέων πελατών κλπ)

5) Μικροί κίνδυνοι διαχείρισης δανείων λόγω γνώσης της αγοράς λόγω μεγάλης διασποράς και μικρού ύψους αξίας κάθε δανείου, καθώς και ότι δανείζουμε τους ιδιοκτήτες μέλη της Τράπεζας.

Τα μειονεκτήματα των συνεταιριστικών τραπεζών

1) Ελλιπή δικτύου σε όλη την Ελλάδα.

2) Δυσκολία στην ανάπτυξη σύγχρονων τραπεζικών προϊόντων

3) Διαχείριση διαθεσίμων σε σχέση με τις μεγάλες τράπεζες

4) Μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου με μεγάλο κόστος

Οφέλη για τους συνεταίρους

1) Κερδοσκοπική διαχείριση (μέρισμα στον συνεταίρο + υπεραξία της αξίας της μερίδας του)

2)Υψηλά Επιτόκια Καταθέσεων.

3) Χαμηλά Επιτόκια Δανείων.

4) Εύκολη πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα του μικρομεσαίου επιχειρηματία καθώς και των αδύνατων οικονομικά ατόμων.

Τοπικά αναπτυξιακά οφέλη

1) Ανακύκλωση της τοπικής αποταμίευσης μέσα στο Νομό .

2) Χρηματοδότηση με μεγάλα αναπτυξιακά έργα που σήμερα θεωρούνται απαραίτητα αλλά λόγω έλλειψης πόρων ετεροχρονίζονται.

3) Υψηλή ποιότητα τραπεζικών υπηρεσιών σε σχέση με τις άλλες τράπεζες.

4) Αύξηση απασχόλησης (μέσω της πρόσληψης του προσωπικού της Τράπεζας)

Οι συνεταιριστικές τράπεζες χρηματοδοτικό εργαλεία για την μικρό-επιχειρηματικότητα

Όπως αναφέρθη ανωτέρω οι Συνεταιριστικές Τράπεζες έχουν ως όρο λειτουργίας τους την στήριξη των μελών του με κάθε τρόπο σε τραπεζικά προϊόντα (δάνεια, εγγυητικές επιστολές, επιταγές και μέλη της Συνεταιριστικής Τράπεζας μπορούν να είναι και νέοι, μικροί επιχειρηματίες, οι γυναίκες επιχειρηματίες, άνεργοι κλπ.

Σήμερα από την Ελληνική κοινωνία σχεδόν λείπουν τα χρηματοδοτικά εργαλεία για τους μικρούς επιχειρηματίες και κυρίως για τους νεοεισερχόμενους στην επιχειρηματική δράση.

Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν και νέοι, αλλά και οι γυναίκες επιχειρηματίες Το σημερινό Τραπεζικό σύστημα με τις παλαιές δομές του αποτρέπει την πρόσβαση των νέων επιχειρηματιών και των μικροεπιχειρηματιών λόγω της οικονομικής αδυναμίας τους να εγγυηθούν για τη χρηματοδότηση τους.

2.5.1 Παγκρήτια Τράπεζα

Η Παγκρήτια Τράπεζα, στα 10 χρόνια λειτουργίας της, υλοποίησε το όραμα των Ιδρυτών και της Διοίκησης της για τη δημιουργία μιας Τράπεζας διαφορετικής που να λειτουργεί συμπληρωματικά με τις εμπορικές Τράπεζες στον τόπο.

Μιας Τράπεζας που να συμπαραστέκεται ενεργά στα χρηματοοικονομικά προβλήματα των επαγγελματιών, των νέων επιχειρηματιών, των εργαζομένων, των αγροτών, των συνταξιούχων προσφέροντας τους συμφερότερους όρους δανεισμού.

Τα επιτόκια καταθέσεων είναι τα υψηλότερα της αγοράς και μάλιστα από το πρώτο ευρώ.

Οι καταθέσεις αξιοποιούνται για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της Κρήτης, αυξάνοντας συγχρόνως τα κέρδη της Τράπεζας, κέρδη τα οποία καρπούνται οι ίδιοι οι πελάτες - συνεταίροι της, σε μέρος και υπεραξία.

Υλοποιώντας το στρατηγικό της στόχο για δημιουργία καταστημάτων σε κάθε Δήμο της Κρήτης, η Παγκρήτια διαθέτει σήμερα το μεγαλύτερο Τραπεζικό δίκτυο στο νησί με συνολικά 42 καταστήματα.

Βρίσκεται ανάμεσα στις τρεις πρώτες Τράπεζες που δραστηριοποιούνται στην Κρήτη και έρχεται πρώτη στην προτίμηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων.

Τα μέλη της ανέρχονται σε 57,000 αντιπροσωπεύοντας περίπου το 1/3 των νοικοκυριών της Κρήτης.

Τα προ φόρων κέρδη της το 2004, ανήλθαν σε 15,3 εκατομμύρια €, αυξημένα κατά 34,15 % σε σχέση με την περυσινή χρονιά. Οι καταθέσεις και οι χορηγήσεις της αυξήθηκαν

κατά 36,04% και 36,71% αντίστοιχα, ενώ η απόδοση μέσω Ιδίων Κεφαλαίων έφτασε στο 17%.

2.5.2 Πανελλήνια Τράπεζα

Η Πανελλήνια Τράπεζα Α.Ε. ιδρύθηκε σύμφωνα με την απόφαση Νο 99/20.04.2001, της Τράπεζας της Ελλάδος τον Απρίλιο του 2001 και ξεκίνησε την λειτουργία της τον Ιούνιο του 2001, με έδρα το Χολαργό Αττικής. Τα άρθρα του Καταστατικού της δημοσιεύθηκαν στο Φ.Ε.Κ. Νο 4915/26.06.2001. Το Καταβεβλημένο Μετοχικό της Κεφάλαιο υπολογίζεται ότι ανέρχεται στο ποσό των 30,2 εκατομμυρίων ευρώ. Το σημερινό καταβεβλημένο μετοχικό της Κεφάλαιο, μετά την συμμετοχή και της Γερμανικής Τράπεζας DZ bank, υπολογίζεται στα 33,6 εκατομμύρια ευρώ.

Το Ιδιοκτησιακό Καθεστώς - Η Μετοχική Βάση της Πανελληνίας Τράπεζας

Η Πανελλήνια Τράπεζα Α.Ε. αποτελεί τη φυσική εξέλιξη του νέου ελληνικού, αποκεντρωμένου και ταχύτατα αναπτυσσόμενου οικονομικού συνεταιριστικού κινήματος. Οι 14 Συνεταιριστικές Τράπεζες και οι 15 Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί της χώρας, αφενός μεν για λόγους επίτευξης οικονομικών κλίμακας αφετέρου δε λόγω εμπορικού ανταγωνισμού, προέβησαν στην ίδρυση ενός κεντρικού και ανεξάρτητου οργανισμού.

Το σύνολο των είκοσι εννέα (29) αναφερθέντων ιδρυμάτων εκπροσωπούν πάνω από 120.000 μετόχους οι οποίοι αποτελούν ταυτόχρονα την πελατειακή - συνεταιριστική τους βάση. Τα τέσσερα μεγαλύτερα ιδρύματα είναι η Παγκρήτια Συνεταιριστική Τράπεζα, η Συνεταιριστική Τράπεζα Χανίων, η Αχαϊκή Συνεταιριστική Τράπεζα και η Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου των οποίων το συνολικό ποσοστό συμμετοχής στη μετοχική σύνθεση της Πανελληνίας ανέρχεται σε 80,9% .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

3.1 Το ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό περιβάλλον – παράγοντες που το διαμορφώνουν.

Κατά τις τελευταίες δύο περίπου δεκαετίες, τα ευρωπαϊκά χρηματοπιστωτικά συστήματα αποτέλεσαν αντικείμενο σημαντικών αλλαγών, η εμβέλεια και οι συνέπειες των οποίων ξεπερνούν τον χρηματοπιστωτικό τομέα, εκτεινόμενες στο σύνολο της οικονομίας. Απαρχή των μεταρρυθμίσεων αυτών αποτέλεσε το πρόγραμμα της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς τον 1985, το οποίο μετά από μια μακρά περίοδο στασιμότητας αναζωπύρωσε επιτυχώς την καταστατική φιλοδοξία για ελεύθερη διακίνηση προσώπων, προϊόντων, υπηρεσιών και κεφαλαίων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργεί το ευρωπαϊκό χρηματοοικονομικό σύστημα έχει αναδιαμορφωθεί ριζικά και συνεχίζει να υπόκειται σε νέες μεταβολές. Η διαπίστωση αυτή καθιστά αναγκαία τη μελέτη και ανάλυση των παραγόντων που επηρεάζουν τη διαδικασία μετασχηματισμού.

Ο πρώτος σημαντικός παράγοντας που επηρέασε καθοριστικά το πλαίσιο λειτουργίας του ευρωπαϊκού χρηματοπιστωτικού συστήματος είναι η νομισματική ενοποίηση. Η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος δημιούργησε τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την περαιτέρω εμβάθυνση της ευρωπαϊκής χρηματοοικονομικής ολοκλήρωσης - μια διαδικασία που είχε ήδη τεθεί σε εφαρμογή από το 1993. Η εξέλιξη αυτή ενεργοποίησε μια σειρά από πρωτοβουλίες - στο πλαίσιο κυρίως της κοινοτικής νομοθεσίας - οι οποίες κατατείνουν στην κατάργηση όλων των ρυθμίσεων και διοικητικών περιορισμών που εμποδίζουν τη λειτουργία μιας πραγματικά ενιαίας τραπεζικής αγοράς, μιας ενιαίας κεφαλαιαγοράς και ενός ενιαίου χώρου πληρωμών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η διαδικασία αυτή βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη και η ολοκλήρωσή της, μέχρι τα τέλη της τρέχουσας δεκαετίας, θα έχει μεταβάλει ουσιαστικά τους όρους λειτουργίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Ο δεύτερος σημαντικός παράγοντας που επηρεάζει, σε διαρκή βάση, το περιβάλλον λειτουργίας του ευρωπαϊκού χρηματοοικονομικού συστήματος είναι οι εξελίξεις που συντελούνται στο διεθνές κανονιστικό πλαίσιο. Το έργο των διεθνών οργανισμών, οι οποίοι επιλαμβάνονται διάφορων πτυχών που αφορούν στη διασφάλιση της σταθερότητας του διεθνούς χρηματοοικονομικού συστήματος και την καθιέρωση κανόνων διαφάνειας στις διεθνείς χρηματοοικονομικές συναλλαγές, έχει άμεση ή έμμεση επίδραση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς λόγοι διεθνούς ανταγωνιστικής ισότητας επιβάλλουν την εφαρμογή του.

3.2 Η αρχιτεκτονική για τη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος.

Τα τραπεζικά συστήματα είναι επιρρεπή σε συστημικές κρίσεις, οι οποίες εκδηλώνονται με τη μορφή της αλυσιδωτής μετάδοσης προβλημάτων ρευστότητας ή και φερεγγυότητας από μια τράπεζα σε άλλες. Η διασφάλιση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος, με την αποτροπή της επέλευσης των εν λόγω αρνητικών αλυσιδωτών αντιδράσεων μεταξύ τραπεζών, καθιστά αναγκαία την υιοθέτηση διαφόρων προληπτικών μέτρων καθώς και παρεμβατικών

και προστατευτικών πολιτικών.

Το 1989 τέθηκαν οι βάσεις για τη διαμόρφωση ενός συνεκτικού κανονιστικού πλαισίου, το οποίο αφορά στη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Έτσι διαμορφώθηκε μία συγκεκριμένη αρχιτεκτονική που χαρακτηρίζεται από τα ακόλουθα στοιχεία.

(α) Προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας

Η καθιέρωση συγκεκριμένων όρων νομιμότητας που πρέπει να συντρέχουν ως προϋπόθεση για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας σε μια τράπεζα από τις εποπτικές αρχές (π.χ. ελάχιστο ιδρυτικό κεφάλαιο, έλεγχος ταυτότητας βασικών μετόχων, διαδικασίες εσωτερικής οργάνωσης, καθιέρωση ελάχιστων προϋποθέσεων αναφορικά με την εμπειρία των βασικών διευθυντικών στελεχών) αποσκοπεί στον περιορισμό των κινήτρων για ανάληψη εξαιρετικά επικίνδυνων δραστηριοτήτων και τον έλεγχο αδιαφανών ιδιοκτησιακών σχέσεων.

(β) Προληπτική εποπεία

Με την καθιέρωση μέτρων προληπτικής εποπείας επιδιώκεται ο περιορισμός της έκθεσης των τραπεζών σε αφερεγγυότητα ή στον κίνδυνο ρευστότητας (στον οποίο είναι διαρθρωτικά επιρρεπείς):

✓ τόσο με έλεγχο της ευαισθησίας του καρτοφυλακίου τους στους πάσης φύσεως (χρηματοοικονομικής και μη) κινδύνους στους οποίους εκτίθενται στο πλαίσιο της δραστηριότητας τους,

✓ όσο και με την ενίσχυση της ικανότητας τους να απορροφούν ζημίες σε περίπτωση επέλευσης αυτών των κινδύνων (με την καθιέρωση κανόνων σχετικά με την κεφαλαιακή τους επάρκεια).

(γ) Παρεμβατική πολιτική

Η παρεμβατική πολιτική συνίσταται στην καθιέρωση διαδικασιών για την έγκαιρη παρέμβαση των εποπτικών ή άλλων, κατά περίπτωση, αρμοδίων αρχών (διοικητικών ή δικαστικών) με στόχο την εξυγίανση ή την αναστολή λειτουργίας και θέση σε εκκαθάριση αφερέγγυων τραπεζών. Με την πολιτική αυτή επιδιώκεται ο περιορισμός της έκτασης των ζημιών που ενδέχεται να επιφέρει στο σύστημα εγγύησης καταθέσεων και (αν τα κεφάλαια αυτού δεν αρκούν) στους φορολογούμενους η συνέχιση της λειτουργίας της αφερέγγυας τράπεζας και η περαιτέρω επιδείνωση της χρηματοοικονομικής του κατάστασης.

(δ) Εγγύηση καταθέσεων

Τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων επιτελούν διπλή λειτουργία ως μηχανισμοί ανακοπής κρίσεων:

✓ Η πρώτη συνίσταται στην αδρανοποίηση του κινήτρου των καταθετών για εσπευσμένη ανάληψη των καταθέσεων τους από τράπεζες που είτε πράγματι είναι, είτε απλά φημολογείται ότι αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας ή και φερεγγυότητας και για τις οποίες αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο αναστολής της λειτουργίας τους.

✓ Η δεύτερη συμβολή των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων στη διατήρηση της σταθερότητας του τραπεζικού συστήματος έγκειται στην ανακοπή της εξέλιξης συνθηκών πανικού στο σύνολο του τραπεζικού συστήματος, με την ανάληψη καταθέσεων αδιακρίτως από περισσότερες τράπεζες με αποτέλεσμα την εξάντληση της καθαρής τους θέσης.

(ε) Τελικός αναχρηματοδοτικός δανεισμός.

Η παρέμβαση των νομισματικών αρχών με την ιδιότητα του τελικού αναχρηματοδοτικού δανειστή (ή δανειστή τελευταίας προσφυγής), απαιτείται για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών ρευστότητας που ενδέχεται να αντιμετωπίσει μια φερέγγυα τράπεζα, ώστε να αποφευχθεί η περιέλευσή της σε κατάσταση αφερεγγυότητας λόγω μιας ενδεχόμενα εκτεταμένης έκθεσης της στον κίνδυνο ρευστότητας.

Το σύνολο των παραπάνω πολιτικών διασφάλισης συνθέτει το καλούμενο δίκτυο ασφάλειας του τραπεζικού συστήματος (bank safety net).

3.2.1 Η λειτουργία του δικτύου ασφαλείας σε ένα διεθνοποιημένο σύστημα

Σε ένα διεθνοποιημένο σύστημα, στο οποίο υπάρχουν τράπεζες που λειτουργούν μέσω θυγατρικών ή και υποκαταστημάτων σε κράτη άλλα από εκείνο στο οποίο είναι εγκατεστημένη η καταστατική τους έδρα, γεννώνται από ρυθμιστική άποψη δύο βασικά ερωτήματα σε σχέση με τη διασφάλιση της σταθερότητας του συστήματος:

✓ ποιες αρχές πρέπει να είναι αρμόδιες για την αδειοδοσία, την προληπτική εποπτεία, τη θέση σε εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης και διαδικασίας εκκαθάρισης, τον τελικό αναχρηματοδοτικό δανεισμό των αλλοδαπών υποκαταστημάτων και θυγατρικών επιχειρήσεων μιας τράπεζας, και ποια συστήματα εγγύησης καταθέσεων να καλύπτουν τις καταθέσεις τους;

✓ ποιο δίκαιο πρέπει να διέπει την αδειοδοσία, την προληπτική εποπτεία, τη θέση σε εφαρμογή μέτρων εξυγίανσης και διαδικασίας εκκαθάρισης, την κάλυψη των καταθέσεων, και τον τελικό αναχρηματοδοτικό δανεισμό των εν λόγω αλλοδαπών εγκαταστάσεων;

(1) Σε ό,τι αφορά το ερώτημα της αρμοδιότητας, τρεις είναι οι λύσεις που μπορούν να υιοθετηθούν:

(α) Η πρώτη δυνατότητα είναι να υπάρχει ένας υπερεθνικός φορέας στον οποίο να έχει εκχωρηθεί από τα ενδιαφερόμενα κράτη η διαχείριση των προαναφερθεισών πολιτικών παρέμβασης, και ειδικότερα:

✓ μια ενιαία εποπτική αρχή, αρμόδια για την αδειοδοσία και την προληπτική εποπτεία των τραπεζών,

✓ μια ενιαία αρχή για την εξυγίανση και εκκαθάριση των τραπεζών (η οποία μπορεί να είναι η ενιαία εποπτική αρχή),

✓ ένα ενιαίο σύστημα εγγύησης καταθέσεων, και

✓ ένας ενιαίος τελικός αναχρηματοδοτικός δανειστής.

(β) Η δεύτερη δυνατότητα είναι οι αρμοδιότητες αυτές να έχουν δοθεί στις αρχές ή τα συστήματα, κατά περίπτωση, του κράτους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η καταστατική έδρα της μητρικής επιχείρησης, δηλαδή του κράτους καταγωγής, κατ' εφαρμογή:

✓ της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη των διατάξεων που έχουν υιοθετήσει τα υπόλοιπα, και

✓ της αρχής της ενοποιημένης εποπτείας, για την περίπτωση της προληπτικής εποπτείας των αλλοδαπών θυγατρικών των τραπεζών.

(γ) Η τρίτη δυνατότητα είναι οι αρμοδιότητες αυτές να έχουν δοθεί στις αρχές ή τα

συστήματα, κατά περίπτωση, του κράτους στο οποίο λειτουργούν τα αλλοδαπά υποκαταστήματα ή οι αλλοδαπές θυγατρικές της τράπεζας, δηλαδή του κράτους υποδοχής.

(2) Αντίστοιχες είναι και οι λύσεις που αφορούν στο ερώτημα του εφαρμοστέου δικαίου:

(α) Η πρώτη δυνατότητα είναι να εφαρμόζονται εναρμονισμένοι κανόνες, οι οποίοι να εκπορεύονται από έναν υπερεθνικό φορέα στον οποίο να έχουν εκχωρηθεί οι σχετικές κανονιστικές αρμοδιότητες. Η εν λόγω εναρμόνιση μπορεί να είναι θεματικά πλήρης ή μερική, και στις δυο δε περιπτώσεις μέγιστη ή ελάχιστη.

(β) Η δεύτερη δυνατότητα είναι να τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες του κράτους καταγωγής, ιδίως σε περίπτωση που αρμόδιες είναι οι αρχές του εν λόγω κράτους. Σε περίπτωση που η εναρμόνιση (αν υπάρχει) δεν είναι πλήρης και μέγιστη, οι κανόνες του κράτους καταγωγής μπορούν να εφαρμόζονται συμπληρωματικά.

(γ) Η τρίτη δυνατότητα είναι να τυγχάνουν εφαρμογής οι κανόνες του κράτους υποδοχής, ιδίως όταν αρμόδιες για τη διαχείριση είναι οι αρχές του εν λόγω κράτους. Σε περίπτωση που η εναρμόνιση (αν υπάρχει) δεν είναι πλήρης και μέγιστη, οι κανόνες του κράτους υποδοχής μπορούν να εφαρμόζονται συμπληρωματικά.

Είναι προφανές ότι τα ερωτήματα αυτά πρέπει να οδηγούν σε συγκεκριμένες ρυθμιστικές επιλογές σε σχέση και με τα πέντε (5) συστατικά στοιχεία του δικτύου ασφάλειας του τραπεζικού συστήματος, και μάλιστα σε κάθε περίπτωση πρέπει να εξετάζεται η αναγκαιότητα για διαφορετική ρύθμιση στην περίπτωση των αλλοδαπών υποκαταστημάτων σε σχέση με αυτή που ακολουθείται για τις αλλοδαπές θυγατρικές τραπεζικές επιχειρήσεις.

3.3 Η συμβολή του ΕΣΚΤ στη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος

Το πλαίσιο των καθηκόντων του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας τίθεται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το Καταστατικό του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ. Σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτογενούς αυτού δικαίου, καθιερώθηκε διάκριση ανάμεσα στα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ αφενός και τις αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες που συμμετέχουν στο ΕΣΚΤ αφετέρου.

(α) Τα βασικά καθήκοντα του ΕΣΚΤ απαριθμούνται στην παρ.2 του άρθρου 105 της Συνθήκης και είναι τα ακόλουθα τέσσερα:

✓ η χάραξη και εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής της Κοινότητας, δηλαδή της ενιαίας νομισματικής πολιτικής,

✓ η διενέργεια πράξεων συναλλάγματος, στο πλαίσιο της εφαρμογής της ενιαίας συναλλαγματικής πολιτικής,

✓ η κατοχή και διαχείριση των επισήμων συναλλαγματικών διαθεσίμων των κρατών μελών, και

✓ η προώθηση της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών.

Στο πλαίσιο της εκπλήρωσης των καθηκόντων του ΕΣΚΤ, έχει δοθεί στην ΕΚΤ η αρμοδιότητα για τη συλλογή στατιστικών πληροφοριών από εθνικές αρχές και από οικονομικούς φορείς, με τη βοήθεια των εθνικών κεντρικών τραπεζών. Επισημαίνεται τέλος

ότι ο τρόπος εκπροσώπησης του ΕΣΚΤ στο πεδίο της διεθνούς συνεργασίας σχετικά με τα προαναφερθέντα βασικά καθήκοντα του καθορίζεται με απόφαση του Δ.Σ της ΕΚΤ, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ.4 του άρθρου 111 της Συνθήκης αναφορικά με τη θέση και εκπροσώπηση της Κοινότητας σε διεθνές επίπεδο για όσα θέματα αφορούν την οικονομική και νομισματική ένωση.

(β) Στο ΕΣΚΤ έχει ανατεθεί επίσης το καθήκον της συμβολής στην ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(γ) Η ΕΚΤ έχει το αποκλειστικό προνόμιο να επιτρέπει την έκδοση τραπεζογραμματίων στην ευρωζώνη και την αρμοδιότητα να εγκρίνει την ποσότητα των κερμάτων που εκδίδουν τα κράτη μέλη των κρατών μελών χωρίς παρέκκλιση.

(δ) Στην ΕΚΤ έχουν δοθεί επίσης γνωμοδοτικές αρμοδιότητες, καθώς σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ.4 του άρθρου 105 της Συνθήκης:

✓ η γνώμη της ΕΚΤ ζητείται από τα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε προτεινόμενη πράξη που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητας της, και από τις εθνικές αρχές για κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητας της,

✓ η ΕΚΤ δικαιούται αυτόβουλα να διατυπώνει γνώμες για θέματα των αρμοδιοτήτων της προς τα αρμόδια κοινοτικά όργανα, διεθνείς οργανισμούς ή τις εθνικές αρμόδιες αρχές.

(ε) Η σύναψη σχέσεων με άλλες δεντρικές τράπεζες και διεθνείς οργανισμούς και η διενέργεια χρηματοοικονομικών συναλλαγών εντάσσονται επίσης στην αρμοδιότητα της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών μελών του ΕΣΚΤ

(στ) Τέλος, το ΕΣΚΤ έχει αναλάβει την εκπλήρωση των αποστολών που είχε το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα για τα κράτη μέλη για τα οποία ισχύει καθεστώς παρέκκλισης. Σχετικά έχει επιφορτιστεί το Γενικό Συμβούλιο της ΕΚΤ.

3.3.1 Οριοθέτηση του ρόλου του ΕΣΚΤ αναφορικά με τη διασφάλιση της σταθερότητας του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος.

Ο ρόλος του ΕΣΚΤ σχετικά με τη σταθερότητα του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος οριοθετείται με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 105 της Συνθήκης, σύμφωνα με την οποία «το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμοδίων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος». Από την ανάγνωση αυτής της διάταξης προκύπτουν δύο βασικά συμπεράσματα:

(α) Κατ' αρχήν, ούτε το ΕΣΚΤ ούτε η ΕΚΤ έχουν αναχθεί σε "αρμόδια αρχή", σύμφωνα με την έννοια που αποδίδει στον όρο αυτό το παράγωγο ευρωπαϊκό τραπεζικό δίκαιο. Η επιλογή αυτή υπήρξε το αποτέλεσμα ισχυρών αντιδράσεων από πολλά κράτη μέλη που δεν επιθυμούσαν την αναγωγή της ΕΚΤ σε εποπτική αρχή, με (πλήρη ή μερική) υποκατάσταση της στις αρμοδιότητες των αρμοδίων εθνικών αρχών. Κατά συνέπεια, η χορήγηση άδειας λειτουργίας, η άσκηση της προληπτικής εποπτείας και η πραγματοποίηση των ελέγχων για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης των κοινοτικών πιστωτικών ιδρυμάτων προς τις διατάξεις του συναφούς κανονιστικού πλαισίου συνεχίζουν και μετά την έναρξη του τρίτου σταδίου της

ΟΝΕ, να εμπίπουν στην αρμοδιότητα των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, είτε αυτές είναι οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μέλη του ΕΣΚΤ είτε ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

(β) Το καθήκον του ΕΣΚΤ περιορίζεται στη “συμβολή” στην ομαλή άσκηση πολιτικών, από τις εθνικές αρμόδιες αρχές, οι οποίες αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τα μέσα για την υλοποίηση αυτής της συμβολής δεν καθορίζονται στην εν λόγω διάταξη αλλά προκύπτουν από την ανάγνωση άλλων άρθρων της Συνθήκης και του Καταστατικού, σύμφωνα με όσα θα αναπτυχθούν αμέσως κατωτέρω.

3.3.2 Τα μέσα υλοποίησης του καθήκοντος του ΕΣΚΤ

Για την υλοποίηση του εξεταζόμενου καθήκοντος, το ΕΣΚΤ διαθέτει ένα σύνολο από μέσα η θεμελίωση των οποίων βρίσκεται σε διατάξεις της Συνθήκης και κυρίως του Καταστατικού. Ειδικότερα:

(α) Το κύριο μέσο που έχει στη διάθεση του το ΕΣΚΤ προκύπτει από την εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 25.1 του Καταστατικού, η οποία ορίζει τα ακόλουθα: «Η ΕΚΤ δύναται να παρέχει συμβουλές και να δίνει τη γνώμη της την οποία της ζητούν το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών σχετικά με την εμβέλεια και εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας που αφορά την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος». Από τη διατύπωση της, συνάγονται τα ακόλουθα:

✓ Ο συμβουλευτικός ρόλος χορηγείται αποκλειστικά και μόνο στην ΕΚΤ και δεν επεκτείνεται στις εθνικές κεντρικές τράπεζες μέλη του ΕΣΚΤ.

✓ Ο ρόλος αυτός μπορεί να υλοποιηθεί είτε με πρωτοβουλία της ΕΚΤ ή μετά από αίτηση τρίτων.

✓ Αποδέκτες των συμβουλών και γνωμοδοτήσεων της ΕΚΤ είναι μόνο το Συμβούλιο, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

✓ Οι συμβουλές και γνώμες αφορούν μόνο στην κοινοτική (και όχι στην εθνική) νομοθεσία για την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Συνεπώς, η ΕΚΤ δικαιούται να γνωμοδοτήσει (αυτόβουλα ή μετά από αίτηση) αναφορικά με τις Οδηγίες που αφορούν την αδειοδοσία, την κεφαλαιακή επάρκεια και τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα των πιστωτικών ιδρυμάτων, την εξυγίανση και εκκαθάριση τους, καθώς και τα συστήματα εγγύησης καταθέσεων,

✓ Ο συμβουλευτικός ρόλος περιορίζεται «στην εμβέλεια και την εφαρμογή» της κοινοτικής νομοθεσίας και δεν επεκτείνεται και στην ερμηνεία της.

(β) Επικουρικά, η ΕΚΤ δικαιούται να γνωμοδοτεί για θέματα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος βάσει της διάταξης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 105 της Συνθήκης. Επίκληση αυτής της διάταξης μπορεί να γίνει για τις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το άρθρο 25.1 του Καταστατικού, δηλαδή τις γνωμοδοτήσεις σε άλλα κοινοτικά όργανα εκτός από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, όπως π.χ. το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

(γ) Η συμβολή του ΕΣΚΤ στην ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος μπορεί να υλοποιηθεί επίσης:

✓ με τη συλλογή από την ΕΚΤ στατιστικών πληροφοριών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Καταστατικού,

✓ με τη συμμετοχή της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών σε διεθνείς οργανισμούς οι οποίοι επιλαμβάνονται θεμάτων που άπτονται της προληπτικής εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων και της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, καθώς και μέσω συνεργασίας με άλλες κεντρικές τράπεζες στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Καταστατικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΞΕΝΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ – ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

4.1 Ευρωπαϊκά Τραπεζικά Ιδρύματα

Τα τελευταία χρόνια οι αλλαγές που έγιναν στο ευρωπαϊκό οικονομικό πεδίο λόγω της νομισματικής ενοποίησης έφεραν στο προσκήνιο τους τραπεζικούς οργανισμούς ως έναν παράγοντα που παίζει καταλυτικό ρόλο στις εξελίξεις. Με αυτόν τον τρόπο έχει διαμορφωθεί ένα ευρύ πεδίο δράσης για τα τραπεζικά ιδρύματα που είναι παρόντα σε κάθε οικονομική συναλλαγή. Έτσι, πολλοί νέοι τραπεζικοί οργανισμοί έχουν κάνει την εμφάνισή τους, ενώ πολλοί από τους παλαιότερους τραπεζικούς οργανισμούς έχουν διευρύνει τη δράση τους. Ας δούμε μερικούς από αυτούς.

4.1.1 Τράπεζα Κύπρου

Το Συγκρότημα της Τράπεζας Κύπρου ιδρύθηκε στη Μεγαλόνησο πριν από εκατό χρόνια, με σκοπό την παροχή ολοκληρωμένων τραπεζικών υπηρεσιών στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Μεγάλη Βρετανία -όπου βρίσκονται τα σημαντικότερα υποκαταστήματα της- αλλά και σε άλλα σημαντικά κέντρα συναλλαγών μέσω ενός εκτεταμένου δικτύου εξυπηρέτησης, με γραφεία αντιπροσώπων σε όλες τις ηπείρους. Σήμερα, κατέχει μερίδιο αγοράς που ξεπερνά το 40% -το μεγαλύτερο στην κυπριακή τραπεζική αγορά.

Στην Ελλάδα η Τράπεζα Κύπρου λειτουργεί από το 1989, ως αναπόσπαστο κομμάτι του Συγκροτήματος και τα κεντρικά της γραφεία στεγάζονται σε ένα υπερσύγχρονο κτίριο επί της Λεωφόρου Αλεξάνδρας 170, όπου είναι συγκεντρωμένες όλες οι διοικητικές υπηρεσίες της. Κατά τα τελευταία χρόνια, η Τράπεζα Κύπρου ακολουθεί μια σταθερή αναπτυξιακή τροχιά, με στόχο τη διεθνή καταξίωση. Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα αποτελεί τον κυριότερο άξονα επέκτασης, με σκοπό τη δημιουργία ενός Ομίλου παράλληλου και εξίσου σημαντικού με εκείνον της Κύπρου. Σύμφωνα εξάλλου με δηλώσεις του προέδρου του συγκροτήματος κ. Σόλωνα Τριανταφυλλίδη: “Η Ελλάδα παραμένει ο κύριος στρατηγικός μοχλός ανάπτυξης του Συγκροτήματος εκτός Κύπρου και οι προοπτικές για περαιτέρω ανάπτυξη, αυτή τη στιγμή, είναι εξαιρετικά ευοίωνες”. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός ότι στα δέκα χρόνια παρουσίας, της στην Ελλάδα, η Τράπεζα Κύπρου σημειώνει μια σταθερά ανοδική πορεία με γοργούς αναπτυξιακούς ρυθμούς.

Για πέμπτη φορά στα τελευταία έξι χρόνια η Τράπεζα Κύπρου ανακηρύχθηκε Τράπεζα της Χρονιάς για την Κύπρο από το διεθνούς κύρους περιοδικό The Banker. Στο απολογικό της απόφασης της Κριτικής Επιτροπής αναφέρεται η σημαντική βελτίωση των δεικτών επικερδότητας της Τράπεζας η οποία προήλθε από περιορισμό των εξόδων με παράλληλη αύξηση των εσόδων τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα, όπου τα κέρδη αυξήθηκαν κατά 1 7%. Ο δείκτης εξόδων προς έσοδα για το Συγκρότημα μειώθηκε από 67,3% το 2003 σε 62% το 2004.

Σε δήλωσή του, στο περιοδικό με την ευκαιρία της απονομής του βραβείου ο Ανώτατος Εκτελεστικός Διευθυντής Συγκροτήματος κ. Ανδρέας Ηλιάδης ανέφερε:

«Το Συγκρότημα της Τράπεζας Κύπρου συνεχίζει τις προσπάθειες για αύξηση της

επικερδότητας με τη συνέχιση της δυναμικής διεξόδου στην ελληνική τραπεζική αγορά και τα σχέδια για επέκταση σε νέες αγορές οι οποίες προσφέρουν ευκαιρίες ψηλής ανάπτυξης. Παράλληλα, το Συγκρότημα εντατικοποιεί τις προσπάθειες για βελτίωση της τιμολογιακής πολιτικής, αποτελεσματικότερη διαχείριση κινδύνων και συγκράτηση των δαπανών. Κύριος στόχος του Συγκροτήματος είναι η παροχή της καλύτερης εξυπηρέτησης στον πελάτη μέσα από ένα φάσμα εναλλακτικών δικτύων εξυπηρέτησης και καινοτόμων προϊόντων τα οποία στοχεύουν στην ικανοποίηση των αναγκών όλων των πελατών, χρησιμοποιώντας διαδικασίες οι οποίες αποφέρουν συνεχώς αυξανόμενες εξοικονομήσεις στα έξοδα.»

4.1.2 Λαϊκή Τράπεζα

Το 1901 η Λαϊκή Τράπεζα ήταν ένα μικρό ταμειούχο. Σήμερα είναι ένας όμιλος με ηγετικό ρόλο στον οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τομέα με ευρύ φάσμα χρηματοοικονομικών εργασιών όπως χρηματοδοτήσεις, factoring, ασφάλειες ζωής και γενικού κλάδου.

Ο Όμιλος Λαϊκής αποδίδει στρατηγική σημασία στη διεθνοποίηση των εργασιών του, με κύρια έμφαση στην επέκταση στην ελληνική αγορά, καθώς και σε χώρες όπου είναι έντονη η παρουσία του ελληνισμού.

Η Ευρωπαϊκή Λαϊκή Τράπεζα είναι μια δυναμική Τράπεζα, η οποία έχει εξελιχθεί ταχύρυθμα σε ένα δυναμικά αναπτυσσόμενο χρηματοοικονομικό όμιλο με σημαντική παρουσία και πολυσχιδείς δραστηριότητες.

Ιδρύθηκε το 1992, αποτελεί μέλος του διεθνούς τραπεζικού και χρηματοοικονομικού ομίλου της Λαϊκής Τράπεζας, που κατά γενική παραδοχή θεωρείται ο αποδοτικότερος και αποτελεσματικότερος χρηματοοικονομικός οργανισμός στην Κύπρο. Η χρηματιστηριακή αξία του ομίλου ξεπερνά το 25% της αξίας του συνόλου του χρηματιστηρίου της Κύπρου.

Επιπλέον, η διασύνδεση της με την Hong Kong & Shanghai Banking Corp.

Αποτελεί συμμαχία στρατηγικής εμβέλειας με τον μεγαλύτερο χρηματοοικονομικό οργανισμό παγκοσμίως, ο οποίος διαθέτει βεληνεκές, υψηλό κύρος και πλήρη τραπεζική τεχνογνωσία.

Σήμερα η Τράπεζα, που βρίσκεται πλέον στον έβδομο χρόνο λειτουργίας της, παρουσιάζει μια δυναμικά ανοδική πορεία και απεικονίζεται στα μεγέθη των ισολογισμών της και στα θετικά αποτελέσματα της.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι για το 1998, παρά τις επενδύσεις για την ίδρυση τεσσάρων νέων καταστημάτων και δύο θυγατρικών εταιρειών, την Λαϊκή Τέλεσις ΑΕΔΑΚ και την Λαϊκή Factoring, η κερδοφορία της Τράπεζας παρουσιάζεται σημαντικά αυξημένη. Αυτό οφείλεται στη μεγέθυνση του κύκλου εργασιών, που συνέβαλε στην εντυπωσιακή βελτίωση των μεγεθών της Τράπεζας, τα οποία διαμορφώθηκαν ως εξής:

- Αύξηση πέραν του 45% των χορηγήσεων, που ανήλθαν στα 240 περίπου εκατ. ευρώ.
- Αύξηση πέραν του 30% των καταθέσεων, που ξεπέρασαν τα 480 εκατ. ευρώ.
- Το σύνολο του ενεργητικού της Τράπεζας ξεπερνά με τις πιο πάνω αυξήσεις τα 660 εκατ. ευρώ.

Στην Ευρωπαϊκή Λαϊκή Τράπεζα και τις θυγατρικές της εργάζονται 300 σχεδόν άτομα.

Το δίκτυο της Τράπεζας αποτελείται σήμερα από δεκατρία καταστήματα σε όλη την Ελλάδα, ενώ παράλληλα με την ίδρυση καινούργιων καταστημάτων που προγραμματίζονται για το νομό Αττικής, μέσα στο τρέχον έτος θα κάνουν την έναρξη τους καταστήματα και στην περιφέρεια, όπως στην Πάτρα, τα Χανιά και σε άλλες επαρχιακές πόλεις της Ελλάδας.

Στα πλαίσια της στρατηγικής της Τράπεζας για επέκταση των δραστηριοτήτων της πέραν των παραδοσιακά τραπεζικών εργασιών, ιδρύθηκε τον Σεπτέμβριο του 1997 θυγατρική εταιρεία leasing, η «Λαϊκή Leasing», της οποίας οι εργασίες παρουσιάζουν εξαιρετική επιτυχία. Η Ευρωπαϊκή Λαϊκή Τράπεζα τον Οκτώβριο του 1998 ίδρυσε τη «Λαϊκή Factoring», εταιρεία πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, η οποία τους τρεις πρώτους μήνες λειτουργίας της είχε κύκλο εργασιών 10 εκατ. ευρώ. Τέλος, την ίδια χρονιά ξεκίνησε εργασίες η Λαϊκή Τέλεσις ΑΕΔΑΚ, η οποία δραστηριοποιείται ενεργά στο χώρο παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, ενώ διαθέτει άμεση πρόσβαση και σημαντική εμπειρία στην αγορά του Χρηματιστηρίου.

Η Τράπεζα παρουσιάζει σημαντική ανάπτυξη στο Corporate Banking. Ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε επιχείρησης δίνονται δάνεια σε δραχμές ή ξένο νόμισμα ή παρέχονται άλλες εξειδικευμένες υπηρεσίες. Δραστηριοποιούνται έντονα επίσης στον τομέα της ναυτιλιακής πίστης.

Στα καταθετικά προϊόντα δραχμών, η Τράπεζα παρέχει ευέλικτους λογαριασμούς Ταμιευτηρίου, που εξασφαλίζουν υψηλές αποδόσεις. Επίσης, ανταποκρινόμενη στις σύγχρονες ανάγκες των πελατών της, έχει πλήρες πρόγραμμα στεγαστικών, καταναλωτικών και προσωπικών δανείων, όπως και δάνεια αυτοκινήτου.

Η Ευρωπαϊκή Λαϊκή έχει οργανώσει και προσφέρει εξειδικευμένες υπηρεσίες και προϊόντα, που απευθύνονται στις ειδικές απαιτήσεις των ομογενών, των επαναπατριζόμενων και γενικότερα των μόνιμων κατοίκων εξωτερικού, που αποβλέπουν στην αξιοποίηση των επενδυτικών δυνατοτήτων που προσφέρει η ελληνική αγορά.

Συγχρόνως, οι ομογενείς μπορούν να εξυπηρετηθούν στα γραφεία αντιπροσωπείας της Τράπεζας που υπάρχουν στην Αυστραλία, στον Καναδά, στη Νότιο Αφρική, στη Γιουγκοσλαβία, στη Ρωσία, στις Ηνωμένες Πολιτείες ή μέσω των καταστημάτων του συγκροτήματος της Λαϊκής Τράπεζας στη Μεγάλη Βρετανία.

Ένας τομέας επίσης που η Τράπεζα αναπτύσσει με γοργούς ρυθμούς είναι το Investment Banking. Μέχρι σήμερα η Ευρωπαϊκή Λαϊκή συμμετείχε με μεγάλη επιτυχία ως ανάδοχος για την εισαγωγή αρκετών επιχειρήσεων στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Η Τράπεζα είναι ιδιαίτερα δραστήρια στο χώρο των υπεράκτιων εταιρειών (offshore companies) και προσφέρει σε συνεργασία με το συγκρότημα της Λαϊκής Τράπεζας εξειδικευμένες υπηρεσίες στις εταιρείες αυτές μέσω ειδικά εκπαιδευμένων στελεχών.

4.1.3 Όμιλος HSBC

Ο Όμιλος HSBC εξυπηρετεί περισσότερους από 110 εκατομμύρια πελάτες σε όλον το κόσμο, διαθέτει 9.800 γραφεία σε 77 χώρες που εκτείνονται στην Ευρώπη, την Ασιατική περιοχή του Ειρηνικού, την Βόρεια και Νότια Αμερική, τη Μέση Ανατολή και την Αφρική. Με 1 .034 δισεκατομμύρια δολάρια ενεργητικό κεφάλαιο στις 31 Δεκεμβρίου 2003, ο Όμιλος

HSBC είναι ένας από τους μεγαλύτερους τραπεζικούς και χρηματοοικονομικούς οργανισμούς στον κόσμο. Με το διεθνές μήνυμα “Η Δική σου Παγκόσμια Τράπεζα”, η HSBC γνωστοποιεί την εμπειρία και την εξειδίκευση ενός παγκόσμιου οργανισμού που προσφέρει φάσμα υπηρεσιών προσαρμοσμένων στις προσωπικές ανάγκες του κάθε πελάτη της ξεχωριστά.

Η HSBC Bank plc λειτουργεί στην Ελλάδα από το 1981. Σήμερα, η HSBC έχει καθιερωθεί σαν ένας επιτυχημένος οργανισμός παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που προσφέρει τραπεζικές υπηρεσίες, υπηρεσίες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων και χρηματιστηριακές υπηρεσίες σε ιδιώτες αλλά και σε εταιρικούς και θεσμικούς πελάτες.

Η χρηματιστηριακή εταιρία του Ομίλου, η HSBC Παντελάκης ΑΧΕΠΕΥ, μία από τις πιο γνωστές και αξιόπιστες της Ελλάδας, είναι μέλος του Χρηματιστηρίου Αξιών και του Χρηματιστηρίου Παραγώγων Αθηνών. Η εταιρία διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων του Ομίλου, η ΑΕΔΑΚ, διαχειρίζεται δέκα αμοιβαία κεφάλαια, μεταξύ των οποίων κι ένα που βρίσκεται σταθερά μεταξύ των πρώτων, τα τελευταία χρόνια.

4.1.4 MARFIN BANK

Πρωταρχική επιδίωξη και βασική φιλοσοφία της τράπεζας αποτελεί η παροχή ολοκληρωμένων επενδυτικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προσαρμοσμένων στις ανάγκες κάθε πελάτη, ιδιώτη ή εταιρικού. Για να επιτευχθεί το παραπάνω η τράπεζα στηρίζεται στη γνώση και την εμπειρία των στελεχών της, ανθρώπων καταξιωμένων στην ελληνική και διεθνή αγορά, έχοντας παράλληλα και την ασφάλεια που παρέχει η ισχυρή κεφαλαιακή διάρθρωση και η ευέλικτη οργανωτική δομή της. Η τράπεζα διατηρεί υποκαταστήματα στο Μαρούσι, στο Κολωνάκι, ατή Ν. Ερυθραία, στον Πειραιά, στη Γλυφάδα, στη Θεσσαλονίκη, στη Χίο, στην Κέρκυρα και στη Λάρισα.

Η τράπεζα ιδρύθηκε το 1981 με την επωνυμία ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ από τις τράπεζες E.T.E.B.A. και CREDIT LYONNAIS (Γαλλία). Το 1991, μεταβιβάστηκε το μερίδιο της E.T.E.B.A. στην CREDIT LYONNAIS που έγινε μοναδικός μέτοχος της Τράπεζας η οποία μετονομάστηκε σε CREDIT LYONNAIS GRECE.

Το 1998 η CREDIT LYONNAIS GRECE εξαγοράστηκε από την Τράπεζα Πειραιώς και άλλαξε η επωνυμία σε PIRAEUS PRIME BANK. Το 2002 η PIRAEUS PRIME BANK εξαγοράστηκε από την MARFIN Α.Ε.Π.Ε.Υ. και απέκτησε την σημερινή της δομή και επωνυμία ως MARFIN BANK Α.Τ.Ε.

4.1.5 Societe Generale

Για περισσότερο από 135 χρόνια παρουσίας, ο όμιλος Societe Generale σήμερα είναι ένας από τους πιο μεγάλους τραπεζικούς ομίλους στην Ευρώπη.

Ο Όμιλος Societe Generale σε αριθμούς:

- 2 600 καταστήματα στην Γαλλία
- 500 Εγκαταστάσεις σε 75 χώρες,
- περισσότερους από 13 εκατομμύρια πελάτες στην Γαλλία και στο εξωτερικό,
- 86 500 συνεργάτες (εκ των οποίων 25 000 εκτός Γαλλίας).

Η Societe Generale λειτουργεί στην Ελλάδα μέσω ενός μόνιμου τραπεζικού οίκου από το 1980, και δεν αποτελεί ξεχωριστή νομική οντότητα απ' αυτή των κεντρικών γραφείων στο Παρίσι. Το δίκτυο της στην Ελλάδα περιλαμβάνει σήμερα 3 καταστήματα.

Η τράπεζα ανέπτυξε διάφορες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων αυτών του εμπορικού τμήματος και του τμήματος εμπορικών επενδύσεων, του τμήματος επενδύσεων ιδιωτικής πελατείας και πρόσφατα τις υπηρεσίες εκκαθάρισης και θεματοφυλακής.

4.2 Εξαγορές – Συγκωνεύσεις και διασυνοριακή δραστηριότητα μεταξύ τραπεζών της Ευρώπης.

Η τραπεζική συχνά θεωρείται ότι αποτελεί έναν ιδιαίτερο κλάδο παραγωγής, λόγω της σημασίας της σε οποιαδήποτε οικονομία. Δεδομένης της σημασίας της τραπεζικής στην οικονομία, είναι σύνηθες να συναντά κανείς πλήθος από κανονισμούς που προσδιορίζουν, μεταξύ άλλων, τις συγκωνεύσεις και εξαγορές μεταξύ τραπεζών τόσο στην ίδια τη χώρα όσο και μεταξύ χωρών.

Αλλαγές στη δομή μέσω εξαγορών, συγκωνεύσεων και συμμαχιών μεταξύ τραπεζών σε διάφορες χώρες της ΕΕ ίσως να δικαιολογούνται από την άποψη της σπουδαιότητας που αποκτά το μέγεθος μιας τράπεζας, ανεξάρτητα από το εάν η αποτελεσματικότητα θα αυξηθεί. Το επιχείρημα εδώ είναι πως, στη σημερινή διεθνή αγορά, έχει σημασία οι τράπεζες να είναι μεγάλες.

Πρώτον, οι τράπεζες χρειάζεται να είναι μεγάλες για να μπορέσουν να παρέχουν υπηρεσίες σε μεγάλες επιχειρήσεις-πελάτες τους. Είναι πολύ δύσκολο για μια μικρή τράπεζα να εξυπηρετήσει μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις ενώ την ίδια στιγμή διατηρεί διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο. Αν οι ευρωπαϊκές “περιφέρειες” υπόκεινται σε ασυμμετρικές διαταραχές, τότε τράπεζες που έχουν μόνον “περιφερειακή” βάση μπορεί να επηρεαστούν δυσμενώς. Τίθεται, συνεπώς, το ζήτημα των μεγαλύτερων τραπεζών, ευρωπαϊκής εμβέλειας, οι οποίες, μέσω της διαφοροποίησης, επωφελούνται από την περιορισμένη έκθεση σε ασυμμετρικές διαταραχές.

Δεύτερον, το μέγεθος προφυλάσσει έναντι εξαγορών. Μια πιθανή εξήγηση του γεγονότος αυτού είναι ότι αποτελεί συνέπεια των ατελών πιστωτικών αγορών. Σε έναν ιδανικό κόσμο, αν κάποιος μπορεί να διευθύνει μια επιχείρηση (όσο μεγάλη και αν είναι) πιο αποτελεσματικά από την παρούσα διεύθυνση, τότε θα πρέπει να είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν τα κεφάλαια για να εξαγοράσει αυτή την επιχείρηση. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι, στην πράξη, υπάρχουν συνήθως όρια στον όγκο των κεφαλαίων που μια επιχείρηση ή ένα άτομο μπορεί να δανειστεί. Δηλαδή, οι τράπεζες (και, γενικότερα, οι χρηματοπιστωτικές αγορές) ασκούν διαχείριση πιστωτικού κινδύνου με ποσοτώσεις.

Ωστόσο, η διαχείριση πιστωτικού κινδύνου σημαίνει ότι θα είναι πιο δύσκολη η εξαγορά των μεγάλων τραπεζών απ' ότι των μικρών (ανεξάρτητα από το πόσο αποτελεσματικές είναι). Άρα, μία ενδεχόμενη στρατηγική των ευρωπαϊκών τραπεζών είναι να επεκτείνονται σε μέγεθος, ώστε να αποτρέψουν την εξαγορά τους από άλλες τράπεζες.

Εσωτερική επέκταση μέσω της ανάπτυξης και εκμετάλλευσης νέων αγορών είναι μια σχετικά αργή διαδικασία επέκτασης των τραπεζών. Για παράδειγμα, η εισβολή των τραπεζών

σε νέους επιχειρηματικούς τομείς αποτελεί διαδικασία δύσκολη και δαπανηρή, αν οι τράπεζες αυτές αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό από άλλους καθιερωμένους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές. Η εναλλακτική λύση είναι η επέκταση μέσω συγχωνεύσεων και εξαγορών. Με άλλα λόγια, μία τράπεζα, προκειμένου να προστατεύσει τον εαυτό της από το να γίνει στόχος εξαγοράς, θα προσπαθήσει να κάνει η ίδια κτήμα της μία άλλη τράπεζα ή χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Η λύση αυτή έχει το πλεονέκτημα ότι επιτρέπει την ταχεία επίτευξη του μεγάλου μεγέθους της τράπεζας. Και, ασφαλώς, το συμπέρασμα είναι ότι αλλαγές στη δομή των ευρωπαϊκών τραπεζικών αγορών είναι πιθανό να επέλθουν.

4.2.1 Παραδείγματα συγχωνεύσεων

Παρατηρούμε ότι ορισμένες κυβερνήσεις έχουν προχωρήσει δυναμικά στην προώθηση δομικών αλλαγών στους τραπεζικούς τους τομείς. Ας σημειώσουμε μερικά παραδείγματα.

✓ Στην Ιταλία, ο Νόμος Amato (Φεβρουάριος 1990), που επέτρεπε την είσοδο ιδιωτικού κεφαλαίου στους δημόσιους τραπεζικούς οργανισμούς, σχεδιάστηκε εν μέρει για να διευκολύνει την αναδιάρθρωση του τραπεζικού συστήματος χωρίς κρατικές επιχορηγήσεις. Κανόνες που αφορούν το καθεστώς των υποκαταστημάτων των τραπεζών έγιναν πιο φιλελεύθεροι το 1990, ώστε να επιτραπεί στις τράπεζες να επεκτείνουν το δίκτυο των υποκαταστημάτων τους σε ολόκληρη τη χώρα. Όπως βλέπουμε στον Πίνακα 1, έχουν γίνει μερικές συγχωνεύσεις μεταξύ παλιών τραπεζών. Παρά το γεγονός ότι, συνολικά, οι συγχωνεύσεις αυτές δεν έχουν δημιουργήσει μεγάλες τράπεζες (αφού έτειναν να γίνονται μεταξύ μικρών περιφερειακών τραπεζών), ένα πρώτο βήμα προς την αναδιάρθρωση έχει πραγματοποιηθεί. Η Ιταλία θεωρείται χώρα με περισσότερες απ' ό,τι χρειάζεται τράπεζες, οι οποίες σπάνια έχουν πολλά υποκαταστήματα, και έτσι οι συγχωνεύσεις μπορεί να γίνουν αντιληπτές ως εγχείρημα που θα μειώσει τον αριθμό των τραπεζών και θα δημιουργήσει τράπεζες με μεγαλύτερο βαθμό εθνικής κάλυψης.

✓ Στην Ισπανία, η κυβέρνηση ηγήθηκε μιας ανεξάρτητης μελέτης επί των αλλαγών που απαιτούνται για να είναι οι τράπεζες ανταγωνιστικές μετά το 1992. Η σχετική αναφορά συνιστούσε συγχωνεύσεις και οι ισπανικές νομισματικές αρχές τις ενθάρρυναν. Ο Πίνακας 1 δίνει έναν κατάλογο αυτών των συγχωνεύσεων που έλαβαν χώρα. Η δράση της ισπανικής κυβέρνησης παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον από την άποψη ότι, ουσιαστικά, η ίδια προπορευόταν αυτής της διαδικασίας συγχωνεύσεων. Κατόπιν της αποτυχίας της συγχώνευσης ανάμεσα στη Banesto και τη Banco Central, οι ιδιωτικές τράπεζες επιφυλάσσονταν να επιχειρήσουν περαιτέρω συνένωση εντός του τραπεζικού συστήματος. Συνεπώς, τον Απρίλιο του 1991, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι προχωρούσε σε συγχωνεύσεις όλων των κρατικών τραπεζών και πιστωτικών ιδρυμάτων για τη δημιουργία ενός μόνο χρηματοπιστωτικού ιδρύματος - του Corporacion Bancaria de Espana. Τούτο θεωρείται ότι πυροδότησε αργότερα τη συγχώνευση ανάμεσα στη Banco Central και τη Banco Hispano Americano το 1991. Η τράπεζα που προέκυψε από τη συγχώνευση αυτή, έγινε μια από τις μεγαλύτερες τράπεζες στην Ισπανία (αν οι τράπεζες ιεραρχηθούν βάσει των καταθέσεων).

✓ Τέλος, έχει αναληφθεί ένα μεγάλο εγχείρημα αναδιάρθρωσης του τραπεζικού συστήματος στην Πορτογαλία. Η συντριπτική πλειοψηφία των πορτογαλικών τραπεζών έχουν

κρατικοποιηθεί και η κυβέρνηση αναζητά τώρα την ιδιωτικοποίησή τους. Επιπλέον, η κυβέρνηση επιτρέπει σε ξένες τράπεζες είτε να αγοράσουν κρατικές τράπεζες είτε να εγκαταστήσουν υποκαταστήματα τους στην Πορτογαλία. Ένας όρος που τίθεται για την είσοδο των ξένων τραπεζών, είναι να πληρώσουν ορισμένα από τα χρέη των κρατικών τραπεζών. Κατ' αυτόν τον τρόπο οι πορτογαλικές αρχές ελπίζουν να ενδυναμώσουν το τραπεζικό τους σύστημα και να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητά του. Το αν αυτό θα οδηγήσει σε μείωση της συγκέντρωσης στη δομή των πορτογαλικών τραπεζικών αγορών, αυτό θα κριθεί στο μέλλον.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Εξαγορές και συγχωνεύσεις τραπεζών στην ίδια χώρα

Ιταλία

- 1989 Cassa di Risparmio di Roma εξαγόρασε την Banco di Spirito Santo
- 1990 Banca Commerciale Italiana (BCI) συγχωνεύθηκε με την Credito Italiano Banca Commerciale Italiana (BCI) εξαγόρασε το 51% της Banca Sicula
- 1990 Banco Ambrosiano Veneto εξαγόρασε το 92% της Citibank Italia
- 1990 Cassa di Risparmio di Roma εξαγόρασε το 65% της Banco di Roma
- 1991 Banco di Spirito Santo και Banco di Roma (ιδιοκτησίας της Cassa di Risparmio di Roma) συγχωνεύθηκαν και δημιουργήθηκε η Banco di Roma
- 1991 Institute Bancario San Paola di Torino εξαγόρασε την Crediop

Ολλανδία

- 1989 NMB συγχωνεύθηκαν με την Postbank και δημιουργήθηκε NMB- Postbank
- 1989 VSB and Amey (ολλανδική ασφαλιστική εταιρεία) έκαναν κατά 15% αμοιβαία ανταλλαγή πακέτων μετοχών.
- 1990 Algemene Bank Nederland (ABN) συγχωνεύθηκε με την Amsterdam Rotterdam Bank
- 1990 Rabobank έκανε μια συμμαχία με την Interpolis (ολλανδική ασφαλιστική εταιρεία)
- 1990 Rabobank έκανε μια συμμαχία με την Robeco
- 1991 NMB-Post bank συγχωνεύθηκε με την Nationale Nederlanden
- 1992 Pierson, Heldring & Pierson και Bank Mees & Hope συγχωνεύθηκαν

Ισπανία

- 1987 Banco de Bilbao συγχωνεύθηκε με την Banco de Vizcaya
- 1991 Banco Hispano Americano συγχωνεύθηκε με την Banco Central
- 1991 Συγχώνευση όλων των κρατικών τραπεζών και δημιουργία της Corporacion Bancaria de Espana

Δανία

- 1990 Συγχωνεύθηκαν η Den Danske af 1871, η Copenhagen Handels και η Provins
- 1990 Συγχωνεύθηκαν η SDS Bank, η Privatbank και η Andelsbank

Γερμανία

- 1992 Συγχωνεύθηκαν η Berliner Bank, η Landesbank Berlin και η Berliner Pfandbrief-Bank
- 1992 WestDeutsche Landesbank και Sudwest Landesbank εξαγόρασαν το 50% της Landesbank Rheinland Pfalz
- 1993 WestDeutsche Landesbank εξαγόρασε το 40% της Landesbank Schleswig-Holstein

4.2.2 Διασυνοριακή δραστηριότητα μεταξύ ευρωπαϊκών τραπεζών

Παράλληλα με τη διαδικασία των συγχωνεύσεων εντός των κρατών, έχει παρατηρηθεί παρόμοιο φαινόμενο μεταξύ κρατών. Αυτή η διακρατική, θα λέγαμε, διαδικασία συγχωνεύσεων δύναται να λάβει ποικίλες μορφές. Κατά πρώτον, οι τράπεζες μπορεί να εγκατασταθούν σε άλλες χώρες, σε τοποθεσίες μη καλυπτόμενες από παρόμοιους τραπεζικούς φορείς. Το μειονέκτημα αυτής της προσέγγισης είναι το υψηλό κόστος που ενέχει, ιδιαίτερα στον τομέα της συγκέντρωσης πληροφοριών. Έτσι, δραστηριότητες αυτού του τύπου έχουν περιοριστεί. Δευτερευόντως, μία τράπεζα θα μπορούσε να επεκταθεί σε μία άλλη χώρα μέσω εξαγορών, δηλαδή μέσω της αγοράς μιας ήδη υπάρχουσας εγκατάστασης. Το πλεονέκτημα αυτής της προσέγγισης είναι ότι η τράπεζα αμέσως αποκτά μια ήδη υπάρχουσα πελατειακή βάση, καθώς και ανθρώπινο κεφάλαιο, γεγονός που της επιτρέπει να ξεπεράσει τα προβλήματα της πληροφόρησης. Ο Πίνακας 2 δείχνει την έκταση της δραστηριότητας αυτής, όπου μεγάλες στο σύνολο τράπεζες αγοράζουν μικρότερες.

Η τρίτη πιθανή μορφή μιας διακρατικής επέκτασης τραπεζών, που μπορεί εδώ να υπογραμμιστεί, είναι η αμοιβαία κατοχή μετοχών και οι συμφωνίες συνεργασίας. Στην πρώτη περίπτωση έχουμε δύο (ή περισσότερες) τράπεζες, καθεμιά από τις οποίες αγοράζει μετοχές της άλλης, με στόχο να προσφέρουν από κοινού ορισμένες υπηρεσίες. Στη δεύτερη, έχουμε μία χαλαρή συμφωνία ανάμεσα σε οποιονδήποτε αριθμό τραπεζών που αποφασίζουν να συνεργαστούν στην παροχή υπηρεσιών. Τέτοιες συμφωνίες συνεργασίας είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε αμοιβαία κατοχή μετοχών ή ακόμη και σε συγχωνεύσεις στο μέλλον. Με τις δραστηριότητες αυτές, οι τράπεζες έχουν, επίσης, ως στόχο, μεταξύ άλλων, να αποκτήσουν πρόσβαση στους πελάτες των άλλων, να αναλάβουν από κοινού δανεισμό, για παράδειγμα, από μία τράπεζα που θα χρησιμοποιήσει τα παραρτήματα των άλλων για να πουλήσει έναν τύπο δανείου στον οποίο εξειδικεύεται η τράπεζα αυτή και να παρέχουν από κοινού μια ευρύτερη σειρά υπηρεσιών στους πελάτες τους. Ο Πίνακας 2 δείχνει ότι τα τελευταία έτη υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις αμοιβαίας κατοχής μετοχών.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Διασυνοριακή δραστηριότητα Τραπεζών της Ε.Ε.

ΕΞΑΓΟΡΕΣ		
Banco Bilbao Vizcaya (E)	Lloyds (P)	1991
Barclays Bank (UK)	L'Europeene de Credit (F)	1990
Deutsche Bank (D)	Banca D'America D'Italia (I)	1992
National Westminster (UK)	Banco March (E)	1991
ΑΓΟΡΕΣ ΜΕΤΟΧΩΝ		
Banesto (E)	Banco Totta & Acores (P)	1991
Bank of Scotland (UK)	45% της Finanziaria Italiana Mutui (I)	1992
Banque Nationale de Paris (F)	5% της Kleinwort Bensen (UK)	1991
ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΜΕΤΟΧΩΝ		
Banco Hispano Americano (E)	Banco di Roma (I)	1993
Bayerische Vereinsbank (D)	Banco de Sabadell (E)	1990
Dresdner Bank (D)	Banque National de Paris (F)	1992
Generale Bank (B)	Amsterdam Rotterdam Bank (NL)	1989

4.3 Πιστωτικές Κάρτες (Credit Cards)

Η Πιστωτική Κάρτα πρωτοεμφανίστηκε στις ΗΠΑ το 1950, εμπνευστής της ήταν ο Αμερικανός επιχειρηματίας Franc McNamara που εξέδωσε την Diner's club η οποία προοριζόταν για την χρησιμοποίησή της μόνο στα εστιατόρια.

Στην Ελλάδα, η πρώτη Πιστωτική Κάρτα ήταν η πιστωτική κάρτα της Diner's club (1959). Το 1971 η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (ΕΤΕ) εκδίδει την πρώτη ελληνική πιστωτική κάρτα με την ονομασία ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ. Την ενέργεια της ΕΤΕ μιμούνται και άλλες ελληνικές τράπεζες: Εμπορική, Ιονική, Τράπεζα Πίστεως Cash Card.

Στη συνέχεια, οι ελληνικές τράπεζες κάνουν συμβάσεις με Διεθνείς Πιστωτικούς Οργανισμούς Καρτών (Master card, Visa) γεγονός που δίνει τεράστια ώθηση στο θεσμό της πιστωτικής κάρτας στη χώρα μας, αφού καλύπτει και τις ανάγκες επιχειρηματικών και καταναλωτών που ταξιδεύουν από και προς το εξωτερικό.

Οι κάρτες αυτές παρέχουν στον κάτοχο τους το δικαίωμα να κάνει αγορές διαφόρων ειδών (ένδυσης και υπόδησης, κοσμημάτων, τροφίμων, είδη οικιακής χρήσεως, βενζίνη κλπ.) καθώς και να εξοφλεί διάφορους λογαριασμούς όπως π.χ ξενοδοχείων, διασκέδασης, μέχρι ενός ορισμένου ποσού, που έχει καθοριστεί κατά την έκδοση της κάρτας μεταξύ της τράπεζας και του κατόχου. Η τράπεζα με την κάρτα εγγυάται την εξόφληση του λογαριασμού. Ο κάτοχος της κάρτας μπορεί να πραγματοποιεί αγορές από επιχειρήσεις που έχουν συμβληθεί με την τράπεζα (ή με τον ευρύτερο ή παγκόσμιο οργανισμό).

Η πίστωση που παρέχεται στους δικαιούχους των πιστωτικών καρτών είναι κυλιόμενη, δηλαδή αυξομειώνεται με τις αναλήψεις και τις καταθέσεις του κατόχου. Σε περίπτωση υπέρβασης του καθορισμένου πιστωτικού ορίου ο κάτοχος επιβαρύνεται και με πρόσθετη επιβάρυνση 5% επί του ποσού της υπέρβασης.

Η τράπεζα κάθε μήνα αποστέλλει στον κάτοχο της το «μηνιαίο λογαριασμό», στον οποίο αναγράφεται το υπόλοιπο του προηγούμενου μήνα, οι αγορές που πραγματοποίησε, οι εκ μέρους του καταβολές και τα έξοδα του μήνα στον οποίο αναφέρεται, με τα οποία χρεώθηκε ο λογαριασμός του. Ο κάτοχος της κάρτας έχει την υποχρέωση να εξοφλήσει ολόκληρο το ποσό του «μηνιαίου λογαριασμού» σε χρονικό διάστημα, που αναγράφεται στον ίδιο τον λογαριασμό, άλλως επιβαρύνεται με τόκο υπερημερίας, που είναι 5 μονάδες πάνω από το ετήσιο επιτόκιο που αφορά την ληξιπρόθεσμη οφειλή,

Σε περίπτωση κλοπής ή απώλειας ο κάτοχος της κάρτας υποχρεούται να ειδοποιήσει αμέσως την τράπεζα και αν του το ζητήσει η τράπεζα να υποβάλει και υπεύθυνη δήλωση, αλλιώς ευθύνεται απέναντι στην τράπεζα για οποιαδήποτε ζημιά προκληθεί.

Με την πιστωτική κάρτα μπορεί ο κάτοχος να κάνει ανάληψη ενός ορισμένου ποσού από οποιοδήποτε κατάστημα της τράπεζας με χρέωση του λογαριασμού καταθέσεών του. Οι οφειλές από συνάλλαγμα σε οποιαδήποτε ξένη χώρα υπολογίζονται με τιμή δολαρίου ΗΠΑ και στη συνέχεια υπολογίζονται σε ευρώ.

4.3.1 Πλαστικές Κάρτες

Εκτός από τις πιστωτικές κάρτες υπάρχουν και ορισμένες άλλες κατηγορίες καρτών, που ονομάζονται πλαστικές κάρτες, οι κυριότερες είναι οι εξής:

α) Ταμιακή Κάρτα (Cash Card) ή Κάρτα Αυτόματης Συναλλαγής. Είναι μια κάρτα με «μικροτσιπ» και χρησιμοποιείται για την ανάληψη χρημάτων ορισμένου ποσού από Αυτόματη Ταμιακή Μηχανή (Α.Τ.Μ.)

β) Κάρτες με δυνατότητα αναλήψεων και από το εξωτερικό σε ξένα νομίσματα (υποκατηγορία των cash cards).

γ) Κάρτες για διάφορες τραπεζικές εργασίες. Είναι μια κατηγορία έξυπνων καρτών (smart cards) με «μικροτσιπ» με τις οποίες μπορεί να διενεργηθούν διάφορες τραπεζικές εργασίες όπως καταθέσεις, μεταφορές από λογαριασμό σε λογαριασμό, ενημερώσεις λογαριασμών κ.ά.

δ) Ασφαλιστικές κάρτες (insurance cards) που παρέχουν ορισμένη κάλυψη και νοσοκομειακή περίθαλψη.

ε) Κάρτες οικογενειακές (family cards), που παρέχουν μεγαλύτερα περιθώρια για την εξυπηρέτηση οικογενειακών αναγκών.

στ) Traveler's Check Card. Ο ταξιδιώτης καταθέτει σε μια τράπεζα ένα ποσό και μπορεί να χρησιμοποιήσει την κάρτα σαν είδος ταξιδιωτικής επιταγής.

η) Κάρτα πολλαπλών χρήσεων (Multi-Card). Η κάρτα αυτή συνδυάζει διάφορες μορφές απ' αυτές που αναφέραμε παραπάνω.

4.3.2 Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα των Πιστωτικών και Πλαστικών Καρτών

Οι πιστωτικές κάρτες εμφανίζουν διάφορα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, τα σημαντικότερα είναι τα εξής:

Πλεονεκτήματα

α) Είναι εύχρηστες.

β) Ο κάτοχος δεν χρειάζεται να μεταφέρει μαζί του μετρητά και έτσι τον απαλλάσσει από τον κίνδυνο της κλοπής και απώλειας τους.

γ) Διευκολύνουν τις αγορές άμεσων καταναλωτικών αγαθών.

δ) Εξυπηρετούν την διεξαγωγή των λιανικών πωλήσεων και συμβάλλουν στην αύξηση τους.

ε) Η εξόφληση τους γίνεται μετά παρέλευση ορισμένου χρονικού διαστήματος, συνήθως ενός μήνα από την χρησιμοποίησή τους.

Μειονεκτήματα

α) Οδηγούν σε υπερκαταναλωτισμό.

β) Παρακινούν τους κατόχους τους σε αγορές πέρα από τις οικογενειακές δυνατότητες τους, που μπορεί να οδηγήσουν σε οικονομικά αδιέξοδα.

γ) Η μεγάλη χρήση τους μπορεί να συμβάλει στην αύξηση των πληθωριστικών τάσεων.

δ) Η απεριόριστη δυνατότητα αγορών στο εξωτερικό μπορεί να δημιουργήσει συναλλαγματικά προβλήματα.

4.4 Μηχανήματα Αυτόματης εξυπηρέτησης (ΑΤΜ)

Οι τράπεζες, πρωτοπόροι στην εφαρμογή προηγμένων τεχνολογιών προσφέρουν εξυπηρέτηση σε δευτερόλεπτα με το δίκτυο των μηχανημάτων αυτόματης εξυπηρέτησης (ΑΤΜ's) που λειτουργούν σαν μικρές έξυπνες τράπεζες 24 ώρες το 24ωρο. Τα ΑΤΜ's δηλαδή, χρησιμοποιούνται για αναλήψεις ή καταθέσεις μετρητών ή επιταγών, ενημέρωση τραπεζικών λογαριασμών και λογαριασμό καρτών τόσο για τις κάρτες της τράπεζας όσο και για άλλες, συνδεδεμένων τραπεζών (εγχώριες και διεθνείς).

Κάθε τράπεζα διαθέτει τα δικά της ΑΤΜ's, εγκατεστημένα τόσο στα καταστήματα της τράπεζας όσο και σε μεγάλα εμπορικά καταστήματα και επιχειρήσεις, αεροδρόμια, λιμάνια, ΚΤΕΛ, νοσοκομεία και ξενοδοχεία τα οποία είναι συνδεδεμένα με τις τράπεζες 24 ώρες το 24ωρο, όλες τις ημέρες του έτους και απαλλάσσουν τους πελάτες από το ωράριο λειτουργίας των τραπεζών. Η εξυπηρέτηση των ΑΤΜ's της τράπεζας γίνεται εντελώς δωρεάν. Εκτός από τα ΑΤΜ's της κάθε τράπεζας υπάρχουν και τα μηχανήματα αυτόματης εξυπηρέτησης του πανελλαδικού δικτύου των τραπεζών που συμμετέχουν στο διατραπεζικό σύστημα πληρωμών ΔΙΑΣ. Στην περίπτωση εξυπηρέτησης μέσω του ΔΙΑΣ υπάρχει μια μικρή επιβάρυνση για την χρήση του δικτύου.

Η λειτουργία των μηχανημάτων αυτόματης εξυπηρέτησης είναι απλή αφού το ΑΤΜ καθοδηγεί μόνο του τον πελάτη έτσι ώστε να πραγματοποιήσει την συναλλαγή που επιθυμεί. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει ο πελάτης είναι να τοποθετήσει την κάρτα του και να πληκτρολογήσει τον προσωπικό αριθμό του (PIN). Αν και αυτός ο αριθμός είναι μυστικός και αυστηρά προσωπικός μέσω κάθε μηχανήματος αυτόματης εξυπηρέτησης ο καθένας εάν και εφόσον το επιθυμεί μπορεί να αλλάξει τον κωδικό του.

Έτσι, εάν ο δικαιούχος δυσκολεύεται να απομνημονεύσει το PIN του ή εάν φοβάται μήπως ο προσωπικός αριθμός του έχει διαρρεύσει, μπορεί να τον αλλάξει αντικαθιστώντας τον με 4 χαρακτήρες δίκης του επιλογής. Τα βήματα είναι απλά:

✓ Σε ένα οποιοδήποτε ΑΤΜ του δικτύου της τράπεζας συνεργασίας εισάγει, την κάρτα του και πληκτρολογεί τον προσωπικό αριθμό που του έχει δώσει η τράπεζα.

✓ Στην οθόνη του ΑΤΜ εμφανίζεται η μάσκα επιλογής είδους συναλλαγής και επιλέγει «ΑΛΛΑΓΗ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ».

✓ Μόλις το μηχανήμα το ζητήσει, ο ενδιαφερόμενος πληκτρολογεί το νέο προσωπικό αριθμό χρησιμοποιώντας 4 χαρακτήρες (αριθμούς ή και γράμματα-ελληνικά ή λατινικά).

✓ Στη συνέχεια ο ενδιαφερόμενος επαναπληκτρολογεί το νέο του κωδικό για επιβεβαίωση, και τέλος

✓ Παίρνει το απόκομμα με την επιβεβαίωση της αλλαγής του κωδικού.

Για λόγους ασφαλείας το νέο PIN δεν εμφανίζεται στην οθόνη και γενικά σε καμία περίπτωση ο κωδικός δεν θα πρέπει να φυλάσσεται μαζί με την κάρτα γιατί η ταυτόχρονη απώλεια PIN και κάρτας εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΞΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ – ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

5.1 Η κατάσταση των Ελληνικών τραπεζών εν όψει ανταγωνισμού

Στην Ελλάδα σήμερα δραστηριοποιούνται 54 εμπορικές και συνεταιριστικές τράπεζες, με 2.179 υποκαταστήματα και 6 ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί, με 421 υποκαταστήματα. Οι ελληνικές τράπεζες σήμερα διαβιώνουν εποχή «παχέων αγελάδων». Η κεφαλαιακή τους επάρκεια, η κερδοφορία τους και η αποτελεσματικότητά τους είναι υψηλές σε σχέση με τις τράπεζες των υπολοίπων χωρών. Σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος, στα μέσα του 1998, τα εποπτικά κεφάλαια των εμπορικών τραπεζών ανέρχονταν στα 30.000.000 ευρώ παρουσιάζοντας άνοδο 47% σε σχέση με τα μέσα του 1996, ενώ ο μέσος δείκτης κεφαλαιακής επάρκειας ήταν 11% (ο απαιτούμενος είναι μόνον 8%). Τα κεφάλαια πρώτης βαθμίδας αποτελούσαν το 90% των εποπτικών κεφαλαίων, ή 5,1% του ενεργητικού.

Μετά τα μέσα του 1998, τα ίδια κεφάλαια των τραπεζών αυξήθηκαν ραγδαία, κυρίως λόγω των αναμενόμενων εξαγορών. Από τον Ιούλιο του 1998 έως τον Μάρτιο του 1999, οι τράπεζες άντλησαν 1,5 δισ. ευρώ από το Ελληνικό Χρηματιστήριο, ενώ από τον Απρίλιο του 1999 έως σήμερα, άλλα 4,2 δισ. ευρώ. Το αποτέλεσμα είναι μια υπερ-επάρκεια κεφαλαίων, τα οποία θα πρέπει να βρουν σύντομα επενδυτικές διεξόδους (νέες εξαγορές, νέα προϊόντα κλπ.), διαφορετικά θα συντελέσουν σε μείωση της απόδοσης των ιδίων κεφαλαίων, για την οποία κυρίως ενδιαφέρονται οι επενδυτές - μέτοχοι.

5.2 Οι Ελληνικές τράπεζες απέναντι στις προκλήσεις της ONE.

Παρά την πρόσφατη σύμπτυξη στον ελληνικό τραπεζικό χώρο, οι μεγάλες ελληνικές τράπεζες παραμένουν μικρές σε σχέση με τις αντίστοιχες τράπεζες των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών. Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, για παράδειγμα, στο τέλος του 1997 δεν συγκαταλεγόταν στις 100 μεγαλύτερες τράπεζες στον κόσμο. Επίσης, προς το παρόν οι ελληνικές τράπεζες δεν διαθέτουν την απαιτούμενη πείρα και το

ανθρώπινο δυναμικό, ώστε να ανταγωνιστούν σε πανευρωπαϊκό επίπεδο τους αντίστοιχους ομίλους άλλων χωρών στην αγορά κονδριακής (corporate banking, investment banking, asset management, κλπ.). Μετά το ευρώ, παρουσιάστηκε ανάπτυξη, τόσο στην αγορά εταιρικών ομολόγων, όσο και στη διαχείριση καρτοφυλακίων τίτλων μεταβλητού εισοδήματος, τομείς στους οποίους οι ελληνικές τράπεζες μειονεκτούν συγκριτικά με τις αντίστοιχες ξένες εμπορικές και επενδυτικές τράπεζες.

Για φορολογικούς λόγους η αγορά εταιρικών ομολόγων στην Ελλάδα έχει παραμείνει πενιχρή και έτσι οι τράπεζες δεν έχουν αποκτήσει την απαιτούμενη εμπειρία. Επίσης, λόγω των υψηλών ονομαστικών εγχωρίων επιτοκίων του παρελθόντος, η διαχείριση καρτοφυλακίου στην Ελλάδα έχει παραμείνει για μακρό χρονικό διάστημα υπό μορφή διαχείρισης εγχωρίων τίτλων σταθερού εισοδήματος, χωρίς να υπάρχει ανάγκη δημιουργίας

του κατάλληλου υπόβαθρου σε εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό που να παρακολουθεί τις αλλαγές και τις εταιρίες ανά τον κόσμο.

Στις αγορές χονδρικής οι ελληνικές τράπεζες θα αναγκαστούν σύντομα να επενδύσουν σε εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό και σε συστήματα πληροφορικής ακόμα και για να κρατήσουν τους Έλληνες πελάτες τους. Οι Έλληνες αποταμιευτές, που σήμερα είναι ικανοποιημένοι είτε από τις καταθέσεις ταμειευτηρίου είτε από τις επενδύσεις σε ελληνικές μετοχές, σύντομα θα απαιτήσουν διαφοροποίηση του χαρτοφυλακίου τους διεθνώς, καθώς τα εγχώρια επιτόκια θα μειωθούν και θα συγκλίνουν προς τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά και το Ελληνικό Χρηματιστήριο θα παύσει να παρουσιάζει τις προ-σύγκλισης υψηλές κατά μέσο όρο αποδόσεις, γεγονός που θα αναγκάσει τις τράπεζες να δημιουργήσουν τις ανάλογες μονάδες εξυπηρέτησης (Private banking) είτε από μόνες τους είτε σε στρατηγική συνεργασία με ξένους οίκους. Οι μεγάλες ελληνικές εταιρίες, επίσης, θα έχουν ευκολότερη πρόσβαση σε κεφάλαια εκτός Ελλάδος και πιθανόν να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ξένων τραπεζών. Οι μονάδες corporate banking των ελληνικών τραπεζών θα αναγκαστούν, επομένως, να αποκτήσουν εξωστρέφεια και να παρακολουθούν το διεθνή ανταγωνισμό εκ του σύνεγγυς για να μπορέσουν να κρατήσουν ακόμα και την παραδοσιακή πελατεία τους.

5.2.1 Επέκταση των Ελληνικών Τραπεζών στον Βαλκανικό χώρο.

Κερδοφόρα αναμένεται να είναι η στρατηγική επέκταση των ελληνικών τραπεζών στον βαλκανικό χώρο, ακόμα και στην αγορά χονδρικής, αλλά σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα τους είναι η γειννίαση, η μεγαλύτερη εξοικείωση με την εγχώρια κουλτούρα και το γεγονός ότι ακολουθούν την πελατεία τους, δηλαδή τους Έλληνες επιχειρηματίες. Επίσης, επειδή οι οικονομίες των χωρών αυτών δεν έχουν ακόμα αναπτυχθεί επαρκώς, ώστε να κινήσουν το ενδιαφέρον πολλών μεγάλων ευρωπαϊκών τραπεζών, οι ελληνικές τράπεζες θα έχουν βραχυπρόθεσμα τη δυνατότητα να αναπτύξουν δίκτυα χωρίς το άγχος και το επιπλέον κόστος που επιβάλλει ο έντονος ανταγωνισμός.

5.2.2 Προϋποθέσεις για την μελλοντική ανταγωνιστικότητα και βιωσιμότητα των Ελληνικών Τραπεζών.

Σημαντική προϋπόθεση για τη μελλοντική ανταγωνιστικότητα και βιωσιμότητα των ελληνικών τραπεζών είναι όχι μόνον οι επενδύσεις στην πληροφορική, στο εξειδικευμένο και εσωστρεφές προσωπικό, ή σε συστήματα και διαδικασίες διαχείρισης ενεργητικού - παθητικού, κινδύνων αγοράς ή επιχειρησιακού και πιστωτικού κινδύνου, αλλά και η αλλαγή κουλτούρας όλου του ανθρώπινου δυναμικού, ιδιαίτερα στις τράπεζες κρατικού ενδιαφέροντος. Η μεταμόρφωση του «δημόσιου υπαλλήλου» του παρελθόντος σε «πωλητή» δεν γίνεται αυτόματα, αλλά απαιτεί διαρκή επανεκπαίδευση και κίνητρα. Το κυρίως κίνητρο είναι η σύνδεση της αμοιβής και της υπηρεσιακής εξέλιξης με την παραγωγικότητα, η

μέτρηση της οποίας απαιτεί διαφανείς διαδικασίες και αντικειμενικούς κανόνες, πράγμα που έχει ήδη ξεκινήσει να εφαρμόζεται σε ορισμένες τράπεζες.

Στη διαμόρφωση του ελληνικού τραπεζικού πεδίου του άμεσου μέλλοντος σημαντικό ρόλο αναμένεται, επίσης, να διαδραματίσουν οι συνεργασίες ελληνικών τραπεζών με τράπεζες του εξωτερικού. Πρόσφατα παραδείγματα είναι η στρατηγική συνεργασία της Deutsche Bank με την EFG Eurobank ή της ασφαλιστικής εταιρίας Interamerican με την πορτογαλική εμπορική τράπεζα BCP. Οι συνεργασίες αυτές μεγιστοποιούν την τεχνογνωσία και τις οικονομίες φάσματος και κλίμακας, και συνεπάγονται αυξανόμενο εγχώριο ανταγωνισμό. Ιδιαίτερα καταλυτικό ρόλο στον εγχώριο ανταγωνισμό θα είχε και η εξαγορά μιας μεγάλης ελληνικής τράπεζας από μεγαλύτερη τράπεζα του εξωτερικού.

5.3 Εξαγορές Συγκωνεύσεις και Μερίδια Αγοράς

Οι εξαγορές και οι συγκωνεύσεις έκαναν την εμφάνισή τους και στον ελληνικό τραπεζικό χώρο. Μετά την εξαγορά του 51% της Ιονικής Τράπεζας από την Alpha Τράπεζα Πίστεως στο πρώτο τρίμηνο του 1999, σχηματίστηκαν δύο ισχυροί τραπεζικοί όμιλοι στην Ελλάδα, της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας και της Alpha Τράπεζα Πίστεως, ενώ μετά τη διαμάχη ανάμεσα στους ομίλους EFG Eurobank και της Τράπεζας Πειραιώς για την εξαγορά πλειοψηφικού πακέτου μετοχών της Τράπεζας Εργασίας, στην οποία υπερτέρησε η EFG Eurobank, ακολουθούν οι όμιλοι της Εμπορικής Τράπεζας και της EFG Eurobank, με την Τράπεζα Πειραιώς πέμπτη κατά σειρά μεγέθους.

Βεβαίως, οι εξαγορές και οι συγκωνεύσεις δεν έχουν τελειώσει, αλλά αναμένεται να συνεχιστούν, αφού ακόμα υπάρχουν ειδικοί πιστωτικοί οργανισμοί με μεγάλα δίκτυα, υψηλή ρευστότητα και σχετική αναποτελεσματικότητα, που πιθανόν να αποτελέσουν στόχο εξαγοράς. Οι εξαγορές και οι συγκωνεύσεις ευνοούνται και από τις συνθήκες της ελληνικής οικονομίας. Η ελληνική οικονομία έχει και θα συνεχίσει να έχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, οι τράπεζες είναι κερδοφόρες, έχουν άφθονα κεφάλαια και προσπαθούν να μεγεθυνθούν, ώστε να παραμείνουν ανταγωνιστικές στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

5.3.1 Ομιλος Εθνικής Τράπεζας

Εθνική Τράπεζα. Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (ΕΤΕ) ελέγχεται εμμέσως από το δημόσιο, μέσω της συμμετοχής νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως τα συνταξιοδοτικά ταμεία. Το 1998 η κυβέρνηση την υποχρέωσε να πωλήσει τη θυγατρική της Τράπεζα Μακεδονίας - Θράκης, στο πλαίσιο διαγωνισμού τον οποίο κέρδισε η Τράπεζα Πειραιώς.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αναδιοργάνωσης, το 1997 η ΕΤΕ συγκωνεύθηκε με τις θυγατρικές της, Εθνική Κτηματική Τράπεζα και Εθνική Στεγαστική, τις οποίες απορρόφησε.

Τον Οκτώβριο του 2001 ανακοινώθηκε ότι η ΕΤΕ θα συγκωνευόταν με την Alpha ωστόσο, η σύγκρουση ανάμεσα στις νοσοτροπίες των δύο διοικήσεων απεδείχθη σημαντικότερη και τον Ιανουάριο η συμφωνία ακυρώθηκε.

5.3.2 Όμιλος Εμπορικής Τράπεζας

Εμπορική Τράπεζα. Η Εμπορική ελέγχεται επίσης εμμέσως από το δημόσιο και έχει απαλλαγεί από αρκετές θυγατρικές της στο πλαίσιο ιδιωτικοποίησης.

Το 1992, η κυβέρνηση την υποχρέωσε να πωλήσει την Τράπεζα Πειραιώς. Το 1997, η κυβέρνηση επιστάτησε της πώλησης πλειοψηφικού ποσοστού της στην Τράπεζα Αττικής στο Ταμείο Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) -34%- και στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων - 15,5%. Η Εμπορική διατήρησε το 17% και πενταετή σύμβαση διαχείρισης.

Εικάζεται έντονα στην αγορά ότι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο θα επιδιώξει την εξαγορά της Τράπεζας Αττικής, για να τη χρησιμοποιήσει ως όχημα για την εισαγωγή του στο Χ.Α.Α.

Το Μάιο του 2000, η γαλλική τράπεζα Credit Agricole Indo Suez κατέβαλε περίπου 293 εκατ. ευρώ για ποσοστό 6,7% της Εμπορικής Τράπεζας. Έκτοτε έχει ανεβάσει τη συμμετοχή της στο 9%, μέσω της αγοράς μετατρέψιμου ομολόγου, υποκείμενη αξία του οποίου είναι η άμεση συμμετοχή του δημοσίου.

Η γαλλική τράπεζα έχει δικαίωμα πρώτης αποδοχής ή άρνησης επί του 2,5% της συμμετοχής του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και επί του 10,9% της συμμετοχής του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. (Σύμφωνα με δημοσιεύματα, το Ταμείο έχει προσφερθεί να πουλήσει το μερίδιό του στην Credit Agricole Indo Suez, η οποία αξιολογεί τα ζητούμενα ανταλλάγματα)

Τον Μάρτιο του 1998, η Εμπορική Τράπεζα πώλησε το 51% της συμμετοχής της στην εισηγμένη θυγατρική, Ιονική Τράπεζα, η οποία διέθετε δίκτυο 222 καταστημάτων, στην Alpha Bank, έναντι 821 εκατ. ευρώ). Η Alpha Bank έκανε δημόσια πρόταση εξαγοράς των υπόλοιπων μετοχών, η τράπεζα απορροφήθηκε πλήρως και η Ιονική διαγράφηκε από το Χρηματιστήριο.

5.3.3 Όμιλος Alpha Bank

Alpha Bank. Η εξαγορά της Ιονικής αύξησε το μερίδιο αγοράς της Alpha από περίπου 12% σε σχεδόν 20%, επιβάρυνε όμως σημαντικά το λόγο κόστους προς έσοδα και περιορίσε το ρυθμό αύξησης των κερδών. Η συγκώνευση είχε καλά αποτελέσματα, επειδή τα κορυφαία διορισμένα από το δημόσιο διευθυντικά στελέχη απομακρύνθηκαν εξαρχής, αφήνοντας στα στελέχη της Alpha ελεύθερο το πεδίο για την εφαρμογή της πολιτικής τους.

Μέρος της συμφωνίας όμως ήταν ότι δεν θα υπήρχαν απώλειες θέσεων εργασίας, πράγμα που συνεπαγόταν μακρόχρονη και δύσκολη διαδικασία αναδιοργάνωσης, στο πλαίσιο της οποίας επελέγησαν τα καλύτερα μεσαία διευθυντικά στελέχη αμφοτέρων των ομίλων, ενώ τα υπόλοιπα είτε ανακατανεμίστηκαν είτε επανεκπαιδεύτηκαν.

Υπήρχαν και ασυμμετρίες όσον αφορά τις παροχές προς το προσωπικό. Οι υπάλληλοι της Ιονικής διέθεταν επικουρικό ταμείο, το οποίο ήταν πολύ πλουσιότερο από εκείνο των ομολόγων τους στην Alpha. Η τράπεζα έπρεπε να ενώσει τα δύο ταμεία, βελτιώνοντας τις παροχές του πρώην προσωπικού της, με βάση εκείνες του νέου.

Τελικά, η συγκώνευση εστέφθη από επιτυχία και δεν υπάρχουν πλέον διαφοροποιήσεις μεταξύ των υπαλλήλων. Ωστόσο, η μακρά και χρονοβόρος διαδικασία ενοποίησης συνέβαλε

τα μέγιστα στην αντίθεση των διευθυντικών στελεχών της Alpha για τη συγχώνευση με την Εθνική.

Το 2001, η Alpha προέβη στη συγχώνευση των δραστηριοτήτων επιχειρηματικών συμμετοχών, επενδυτικής τράπεζας και χρηματοπιστηριακών υπηρεσιών με τη μητρική εταιρεία, προχωρώντας στη διαγραφή της Alpha Finance από το Χρηματιστήριο, διατηρώντας όμως την επωνυμία αυτή για τη νυν διεύθυνση χρηματοοικονομικών υπηρεσιών της τράπεζας.

5.3.4 Όμιλος EFG Eurobank - Ergasias

Η EFG Eurobank - Ergasias ιδρύθηκε το 1990 με την επωνυμία Ευρωεπενδυτική Τράπεζα και μέσα σε μια δεκαετία εξελίχθηκε από εξειδικευμένη τράπεζα οκτώ καταστημάτων (επικεντρωμένη στη χρηματοδότηση εμπορικών δραστηριοτήτων και στην ιδιωτική τραπεζική) σε γενική τράπεζα 330 καταστημάτων, η οποία αξιώνει τα πρωτεία στη λιανική τραπεζική. Για να φτάσει ως εκεί χρειάστηκαν η εξαγορά και η απορρόφηση πέντε τραπεζικών μονάδων, που η καθεμία ήταν μεγαλύτερη από την προηγούμενη της: της Interbank από την Banque Worms (1996), των εργασιών λιανικής τραπεζικής από την Credit Lyonnais Hellas (1997), της Τράπεζας Αθηνών από τον κορεάτικο όμιλο Hanwha (1998) και της Τράπεζας Κρήτης, η οποία τελούσε υπό την αναγκαστική διαχείριση της Τράπεζας της Ελλάδος (1999).

Το 2000, η Consolidated Eurofinance Holdings, υπεράκτιο όχημα της οικογένειας Λάτση, η οποία είναι ο επικαρπωτής της EFG Eurobank, προχώρησε σε επιθετική εξαγορά της Τράπεζας Εργασίας - τότε δεύτερης μεγαλύτερης τράπεζας του ιδιωτικού τομέα - μέσω Χρηματιστηρίου. Η εξαγορά στοίχισε ποσό ισοδύναμο με σχεδόν περίπου 665 εκατ. ευρώ.

Το ταίριασμα της Εργασίας έπρεπε να ήταν τέλειο. Η Εργασίας επικεντρωνόταν σε μικρού και μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις και διέθετε αρκετές χρηματοοικονομικές θυγατρικές, όπως μια επιτυχημένη εταιρεία χρηματοδοτικής μίσθωσης, πράγμα που εκείνη την εποχή δεν διέθετε η EFG. Τα δυνατά σημεία της EFG Eurobank εντοπίζονται στην εξυπηρέτηση των καταναλωτών και των μεγάλων επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με αναλυτές της αγοράς, η συμφωνία δεν έφερε διόλου καλά αποτελέσματα, εξαιτίας της σύγκρουσης ανάμεσα σε διαφορετικές κουλτούρες σε διευθυντικό επίπεδο. Στο προσωπικό της Εργασίας είχε επιτραπεί η ανάπτυξη ισχυρών δεσμών με τους πελάτες και ως αποτέλεσμα ακολουθείτο μια πιο φιλελεύθερη πολιτική δανεισμού. Η EFG ακολουθούσε πιο πειθαρχημένη προσέγγιση, καθώς οι αποφάσεις μεταβιβάζονταν από την κορυφή προς τα κατώτερα επίπεδα ή, τουλάχιστον, έπρεπε να εγκριθούν από ανώτερα διευθυντικά στελέχη.

Πολλά από τα μεσαίου επιπέδου διευθυντικά στελέχη της Εργασίας αποχώρησαν, αναζητώντας απασχόληση αλλού ή, σε μερικές περιπτώσεις, δημιουργώντας δικές τους ανταγωνιστικές επιχειρήσεις παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.

Εξαιτίας της δύναμης της Ο.Τ.Ο.Ε., η τράπεζα που προέκυψε από τη συγχώνευση δεν ήταν σε θέση να απαλλαγεί από υπερβάλλον προσωπικό με το ρυθμό που θα επιθυμούσε, άρα δεν ήταν και σε θέση να εξορθολογίσει κατάλληλα το δίκτυο των καταστημάτων.

Ίσως μακροπρόθεσμα η συγχώνευση να βελτιώσει τις επιδράσεις της EFG βραχυπρόθεσμα, όμως, απεδείχθη ανασταλτικός παράγοντας ως προς την ανάπτυξη.

Το 2001, η EFG Eurobank – Ergasias εξαγόρασε την Telesis Investment Bank, την οποία απορρόφησε δημιουργώντας την EFG Telesis Finance. Η ανταλλαγή των μετοχών ολοκληρώθηκε τον Μάρτιο του 2002.

Το 1998, η Deutsche Bank απέκτησε στρατηγικό ποσοστό 10% της EFG Eurobank, το οποίο της προσέφερε πρόσβαση στην ελληνική αγορά και εμπλούτισε την EFG με νέα προϊόντα και μεθόδους μάρκετινγκ.

5.3.5 Όμιλος Πειραιώς

Τράπεζα Πειραιώς. Η Τράπεζα Πειραιώς, η οποία ανήκει σε έναν όμιλο ετερόκλητων επιχειρηματιών, εξαγοράστηκε το 1992 στο πλαίσιο ιδιωτικοποίησης. Και αυτή έχει αναπτυχθεί μέσα από μια σειρά εξαγορών στο πλαίσιο τόσο των ιδιωτικοποιήσεων όσο και συναλλαγών στην αγορά. Το 1998, αγόρασε την Τράπεζα Μακεδονίας - Θράκης από την Εθνική, τα χαρτοφυλάκια ναυτιλιακής και τραπεζικής ιδιωτικής της Credit Lyonnais, τα τοπικά καταστήματα της National Westminster Bank και την ιδιωτική Xios Bank συμφερόντων Βαρδινογιάννη. Το 2000, εξαγόρασε τη Σίγμα, μία από τις κορυφαίες χρηματοπιστωτικές εταιρείες.

Τα χαρτοφυλάκια ναυτιλιακής και τραπεζικής ιδιωτικής των τριών πρώτων εξαγορών συμπύχθηκαν, σχηματίζοντας μια νέα επενδυτική τράπεζα, την Πειραιώς Prime. Το 2001, η τραπεζική άδεια της Prime πωλήθηκε στη Marfin Investment Services αφού πρώτα κάθε τραπεζική εργασία, που αφορούσε ακίνητα, ναυτιλία και επενδύσεις, είχε αφαιρεθεί και ανακαταμεμηθεί σε διάφορα τμήματα του ομίλου.

Το 2001, η Πειραιώς επεκτάθηκε περαιτέρω, μετά την επιτυχημένη προσφορά της για την εξαγορά του 57,8% της Ελληνικής Τράπεζας Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΕΤΒΑ) από το δημόσιο, στο πλαίσιο του προγράμματος ιδιωτικοποίησης. Το αρχικό τίμημα που είχε συμφωνηθεί ήταν 510 εκατ. ευρώ. Μέχρι να ολοκληρωθεί η συμφωνία, τον Μάρτιο του 2002, το τίμημα είχε μειωθεί σε 393 εκατ. ευρώ, μετά την απόφαση της κυβέρνησης να διατηρήσει τα συμφέροντα της στα Ελληνικά Βιομηχανικά Ακίνητα, τη θυγατρική της τράπεζας που ασχολείται με τις βιομηχανικές περιοχές, καθώς και την ανακάλυψη ότι είχε γίνει κατάχρηση 33,5 εκατ. ευρώ σε μία από τις χρηματοοικονομικές θυγατρικές εταιρείες.

Η καλύτερη εξαγορά του Ομίλου Πειραιώς ήταν εκείνη της Xios Bank, έναντι περίπου 199 εκατ. ευρώ. Η τράπεζα ήταν αποδοτική, κερδοφόρος και καινοτόμος, καθώς λάνσαρε προϊόντα καινούργια για τον ελληνικό τραπεζικό χώρο, όπως καταναλωτική πίστη εσωτερικού και χρηματοδότηση επαγγελματιών. Έχοντας αυτά κατά νου, η Πειραιώς κατέβαλε για τη Xios ποσό οχταπλάσιο της λογιστικής αξίας της.

Ωστόσο, δεν κατάφερε να υλοποιήσει την πλήρη αξία της εξαγοράς, καθώς η νεοϊδρυθείσα ανταγωνιστική τράπεζα Nova Bank απέσπασε πολλά από τα βασικά διευθυντικά στελέχη της Xios. Η Nova, που αποτελεί κοινοπραξία 50-50 μεταξύ της Interamerican και της Banco Comercial Portugues, ήταν η πρώτη τραπεζική επιχείρηση που συστάθηκε εκ του μηδενός στην Ελλάδα εδώ και τριάντα χρόνια. Μετά την εξαγορά της Interamerican από την Eureco, η συμμετοχή εξαγοράστηκε από τον Δ. Κοντομηνά. Τα σχέδια της Nova προέβλεπαν δίκτυο 130 καταστημάτων μέχρι το τέλος του 2002.

Στις αρχές του 2002, ο όμιλος Πειραιώς κατέληξε σε προκαταρκτική συμφωνία με την ολλανδική ING Bank, προκειμένου να ενσωματώσει τα τέσσερα καταστήματα της τελευταίας στην Ελλάδα στο δίκτυο της Τράπεζας Πειραιώς. Η ING θα αποκτήσει συμμετοχή 5% στην Πειραιώς, ενώ η Πειραιώς θα αποκτήσει το 20% της Nationale Nederlanden θυγατρικής ασφαλιστικής εταιρείας της ING στην Ελλάδα, και οι δυο τους μαζί θα συστήσουν κοινοπραξία για την πώληση προϊόντων τραπεζοασφάλειας.

5.4 Τάσεις, προκλήσεις και προοπτικές των Ελληνικών Τραπεζών

Τα τελευταία 20 χρόνια σημειώθηκαν ραγδαίες και σημαντικές αλλαγές στην παγκόσμια οικονομία προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού και της απελευθέρωσης του χρηματοοικονομικού συστήματος. Πυρήνας του χρηματοοικονομικού τομέα είναι το τραπεζικό σύστημα. Οι τράπεζες, πλέον, όχι μόνο δρουν ως διαμεσολαβητές μεταξύ πλεονασματικών και ελλειμματικών μονάδων, διευκολύνοντας έτσι την εξομάλυνση στην κατανομή εισοδημάτων και επενδύσεων νοικοκυριών και επιχειρήσεων υπό καθεστώς ατελών αγορών και ασύμμετρης πληροφόρησης, αλλά ταυτόχρονα έχουν μετατραπεί σε σύνθετους οργανισμούς παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι οι οικονομικές, τεχνολογικές και θεσμικές εξελίξεις ήταν τέτοιες σε μέγεθος και ουσία, που επέφεραν σημαντικές αλλαγές στη δομή και λειτουργία του τραπεζικού τομέα, τόσο σε επίπεδο θεωρίας όσο και πρακτικής, σε παγκόσμιο, ευρωπαϊκό και τοπικό επίπεδο. Είναι προφανές ότι προκειμένου ο τραπεζικός τομέας να διατηρήσει τον πολύπλοκο ρόλο που του αποδίδεται, θα πρέπει να ανταποκριθεί εγκαίρως και επιτυχώς στις προκλήσεις των καιρών.

Από τα τέλη της δεκαετίας του '80, ξεκίνησαν συστηματικές προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση του ελληνικού τραπεζικού συστήματος το οποίο και χαρακτηριζόταν μέχρι τότε από έντονες στρεβλώσεις και εγγενείς αδυναμίες. Η απελευθέρωση του τραπεζικού συστήματος, η επανάσταση στην τεχνολογία των πληροφοριών, της πληροφορικής και των επικοινωνιών, η ραγδαία ανάπτυξη της θεσμικής διαχείρισης με την ταυτόχρονη αποδιαμεσολάβηση των τραπεζικών εργασιών, η διεθνοποίηση κεφαλαιαγορών και τραπεζικών εργασιών, η χρηματοπιστωτική καινοτομία, η αλλαγή στο ιδιοκτησιακό καθεστώς τραπεζικών οργανισμών, και η απορύθμιση - αποκανονικοποίηση του τραπεζικού συστήματος αποτελούν τις θεμελιώδεις δυνάμεις που μεταμόρφωσαν το χρηματοοικονομικό τομέα, μορφοποίησαν το περιβάλλον λειτουργίας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα, και επέδρασαν καθοριστικά στη διαμόρφωση της μεσοπρόθεσμης στρατηγικής των πιστωτικών οργανισμών.

Τα τραπεζικά συστήματα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λειτουργώντας σε ένα περιβάλλον παγκοσμιοποιούμενης οικονομίας, συμμετέχουν στη διαμόρφωση της νέας οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής. Στο περιβάλλον αυτό αντιμετωπίζουν προκλήσεις με τη μορφή εντονότερου ανταγωνισμού, συγκέντρωσης και αναδιοργάνωσης. Το ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα, που μέχρι πρόσφατα χαρακτηριζόταν από έντονες στρεβλώσεις και εγγενείς αδυναμίες, βρέθηκε υπό τις διεθνείς εξελίξεις και την ευρωπαϊκή ενοποίηση μπροστά σε νέες προκλήσεις και προοπτικές. Ο

εκσυγχρονισμός και η προσαρμογή του στα νέα δεδομένα αποτελούν πλέον πραγματικότητα, με την απελευθέρωση και το μετασχηματισμό του τραπεζικού συστήματος, τη διεύρυνση των παρεχόμενων εργασιών και υπηρεσιών και την όξυνση του ανταγωνισμού των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια που αναμένεται να διατηρηθούν και στο εγγύς, τουλάχιστον, μέλλον, δημιουργούν θετικό περιβάλλον για την ανάπτυξη των τραπεζικών εργασιών. Ο προσδοκώμενος ρυθμός αύξησης της ζήτησης για χρηματοοικονομικές υπηρεσίες φαίνεται να είναι πολύ υψηλότερος απ' ό,τι στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Η Ελλάδα σήμερα έχει από τους χαμηλότερους δείκτες διείσδυσης χρηματοοικονομικών προϊόντων στην Ευρώπη. Πρέπει να αναφερθεί ότι το συνολικό υπόλοιπο των τραπεζικών δανείων προς τα νοικοκυριά στην Ελλάδα στο τέλος του 2002 αντιστοιχούσε στο 22,3% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ), έναντι 47% κατά μέσο όρο στη ζώνη του ευρώ. Επομένως, με βάση αυτή τη σύγκριση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα νοικοκυριά στην Ελλάδα έχουν γενικά υψηλό βαθμό χρέωσης, αν και δεν αποκλείεται ορισμένα από αυτά να έχουν δανειστεί ποσά πέραν των δυνατοτήτων τους, όπως αυτές προσδιορίζονται με βάση τα εισοδήματά τους και την αξία των περιουσιακών τους στοιχείων (Ετήσια Έκθεση Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, 2002).

Από την άλλη πλευρά όμως, η προοπτική περαιτέρω ενίσχυσης στα έσοδα από τοκοφόρες δραστηριότητες κυρίως λόγω της ενίσχυσης των χορηγήσεων, παρά τη σχετικά χαμηλή μεταβλητότητα που τα διακρίνει, μπορεί να οδηγήσει σε ενίσχυση του πιστωτικού κινδύνου, εξέλιξη ζημιογόνα για την ευρωστία και τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Ομοίως, η συμβολή στα έσοδα από λοιπές (μη τοκοφόρες) εργασίες - εξαιρουμένων των προμηθειών - χαρακτηρίζεται από υψηλή μεταβλητότητα (όπως ήδη δείξαμε για τα έσοδα από χρηματοοικονομικές πράξεις) και συνοδεύεται από την ανάληψη λειτουργικού και στρατηγικού κινδύνου, καθώς και κινδύνου αγοράς και φήμης. Είναι συνεπώς κρίσιμης σημασίας η αξιόπιστη λειτουργία ενός θεσμικού πλαισίου εποπτείας, ελέγχου αλλά και προστασίας του τραπεζικού συστήματος και των οικονομικών μονάδων, και η διαμόρφωση ενός ρυθμιστικού πλαισίου που να καλύπτει όλο το φάσμα λειτουργιών του συστήματος διασφαλίζοντας τη σταθερότητα της αγοράς.

Για τους ελληνικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς η μεγάλη πρόκληση είναι να προχωρήσουν σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας τους με περαιτέρω ενίσχυση της οργανικής τους κερδοφορίας. Οι τραπεζικοί όμιλοι πρέπει να φροντίσουν να μετατρέψουν τις ευκαιρίες του εξωτερικού περιβάλλοντος σε μεγέθυνση των τραπεζικών εργασιών τους. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, καθώς και οι εξελίξεις στη χρηματοοικονομική μηχανική, συμβάλλουν στην παροχή νέων και εξειδικευμένων προϊόντων χορηγήσεων και καταθέσεων. Παρά το δυναμισμό των εσόδων από τοκοφόρες εργασίες κατά την τρέχουσα περίοδο, οι στρατηγικές επιλογές των τραπεζών θα πρέπει να εντοπίζονται στη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων προϊόντων και υπηρεσιών, στην αποτελεσματική διαχείριση των εσωτερικών διαδικασιών με απώτερο στόχο την καλύτερη διαχείριση των κινδύνων, στη μείωση του κόστους μέσα από την ολοκλήρωση της λειτουργικής τους αναδιάρθρωσης, στη χρηματοπιστωτική καινοτομία, στην εδραίωση και την προσεκτική επέκταση της

δραστηριότητας τους στο εξωτερικό, και στην αναζήτηση εναλλακτικών πηγών εσόδων μέσα από την επενδυτική τραπεζική, τη διαχείριση χαρτοφυλακίου και τις μη τοκοφόρες εργασίες αφού αυτή τελικά η πηγή εσόδων ενισχύει ουσιαστικά τη σταθερότητα της κερδοφορίας των τραπεζικών οργανισμών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σήμερα ο πελάτης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της περιουσίας μιας τράπεζας, δίνει το στίγμα του Έλληνα καταναλωτή τραπεζικών προϊόντων, ενώ παράλληλα επισημαίνει τι οφείλει να κάνει μία σύγχρονη τράπεζα, όχι μόνο για να ενημερώνει τον πελάτη της, αλλά και να κρατάει υψηλά τον πήχυ της ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρει.

Ο σύγχρονος καταναλωτής τραπεζικών προϊόντων είναι σαφώς πιο ενημερωμένος σήμερα από ότι στο παρελθόν. Και στο γεγονός αυτό έχει συμβάλει σε σημαντικό βαθμό ο έντοκος ανταγωνισμός που έχει αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια μεταξύ των τραπεζών, με στόχο την προσφορά όσο το δυνατόν αποδοτικότερων προϊόντων. Ορισμένοι παράγοντες που έχουν συνδράμει στη βελτίωση της πληροφόρησης, της οποίας γίνεται αποδέκτης ο καταναλωτής είναι η διαφήμιση τραπεζικών προϊόντων, ο εξειδικευμένος Τύπος αλλά και γενικότερα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης καθώς και η ύπαρξη του Internet. Οι Έλληνες καταναλωτές τραπεζικών προϊόντων και υπηρεσιών παραμένουν περισσότερο “παραδοσιακοί” και για να αγοράσουν ένα προϊόν προτιμούν τη διαπροσωπική επαφή, περισσότερο από άλλους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο επίκεντρο του τραπεζικού ανταγωνισμού στον τομέα της λιανικής τραπεζικής βρίσκονται οι πιστωτικές κάρτες. Στο πλαίσιο αυτό οι τράπεζες ανακοινώνουν σε εβδομαδιαία σχεδόν βάση νέες προσφορές και υπηρεσίες που παρέχονται με την χρήση της πιστωτικής κάρτας όπως παροχή δανείων, αγορά αυτοκινήτου, μειωμένο τιμολόγιο σύνδεσης με το Internet ή γεύμα σε εστιατόρια κάθε κατηγορίας με σημαντική έκπτωση ορισμένες ημέρες της εβδομάδας κτλ. Η πιστωτική κάρτα λοιπόν έχει μετατραπεί σε ένα χρήσιμο “εργαλείο” για τον καταναλωτή, υπό προϋποθέσεις όμως, διαφορετικά μπορεί να οδηγήσει τον κάτοχό της σε αδυναμία αποπληρωμής με ότι αρνητικό αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τον ίδιο. Η χρήση της θα πρέπει να γίνεται από τον καταναλωτή με σύνεση και μετά από προσεκτική εκτίμηση του οικογενειακού προϋπολογισμού και ιεράρχηση των αναγκών του.

Τέλος, ολοκληρώνοντας την εργασία αυτή παρατηρούμε μεγάλες αλλαγές που έχουν συμβεί τα τελευταία χρόνια στο χρηματοπιστωτικό τομέα. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον έντονου ανταγωνισμού, οι ελληνικές τράπεζες καλούνται να διαμορφώσουν μία στρατηγική μέσω της οποίας θα καταφέρουν να αντεπεξέλθουν τον ανταγωνισμό ή να εδραιωθούν χωρίς να απειλούνται από την είσοδο ξένων τραπεζών στην ελληνική αγορά. Αυτή η στρατηγική θα πρέπει να έχει σαν στόχο την εξάπλωση μεγάλων τραπεζικών ιδρυμάτων της χώρας μας στο ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο. Οι τράπεζες τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα, στην προσπάθειά τους να τονώσουν την ανταγωνιστική τους θέση και να προσφέρουν υψηλού επιπέδου υπηρεσίες και προϊόντα στους ολοένα και πιο απαιτητικούς πελάτες τους, έχουν επιδοθεί σε έναν “αγώνα” ανάληψης σημαντικών επενδύσεων και πρωτοβουλιών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

-Γκόρτσος Χρ. , Τραπεζικό Δίκαιο, Τόμος Γ΄, Σχολή Κοινωνικών Επιστημών , Τραπεζικό Περιβάλλον, Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Πάτρα 2000.

-Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, Β΄ Δεκαετία, Έτος 6ο, Αριθμ. 25-26, Β΄- Γ΄ Τρίμηνο 2001, Δελτίον.

-Πατρινός Θ. Δημήτριος , Χρήμα Τράπεζες και Χρηματοπιστωτική πολιτική, Εκδόσεις Παπαζήση.

-Πετράκης Π.Ε., Αξιολόγηση και Χρηματοοικονομική Διοίκηση Τόμος Γ΄, Ζητήματα Τραπεζικής Οικονομικής , Αθήνα 1998.

- Προβόπουλος Γεώργιος , Γκόρτσος Χρ. , Θεόδωρος Καραντζάς, , Νέο Ευρωπαϊκό Χρηματοοικονομικό Περιβάλλον – Τάσεις Προοπτικές, Αθήνα: Εκδόσεις Αντ. Ν. Σακούλας 2004.

-Πτυχιακή Εργασία: Συγχωνεύσεις - Εξαγορές ,Εισηγητής: Καραμανλής , Σπουδαστής: Σ. Κορδάκης , Έτος 2004.

-Πτυχιακή Εργασία: Α΄ Έκδοση – Τραπεζικά Προϊόντα και Υπηρεσίες, 2000, Εισηγητής : Δημητρούκας.

Δικτυακοί Τόποι:

www.otoe.gr,

www.bankofgreece.gr,

www.hba.gr,

www.google.gr,

www.omegabank.gr.